

alella

Núm. 396
Abril-maig 2025
any 65

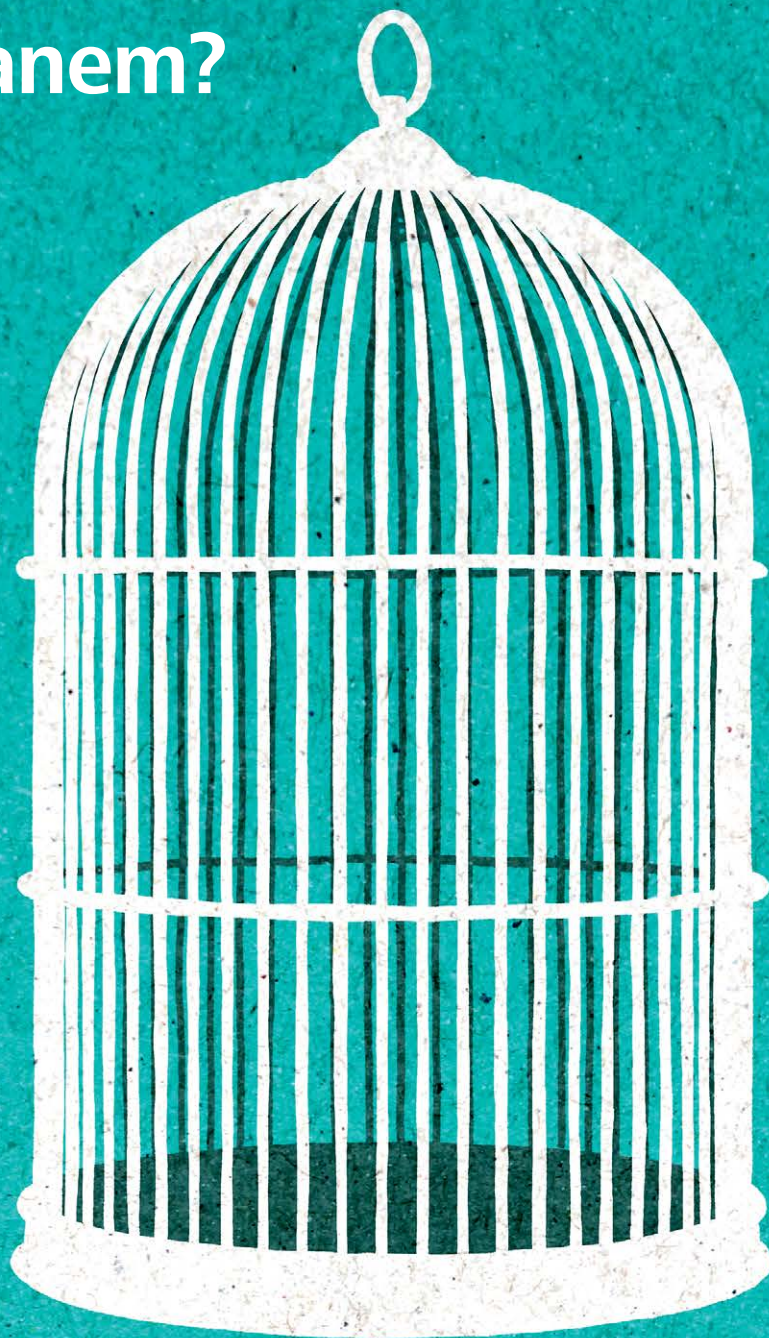
4,50 €

Cap a on anem?

Especial sobre
habitatge
i urbanisme

Entrevista amb
l'alcalde Marc
Almendro sobre
l'urbanisme
d'Alella

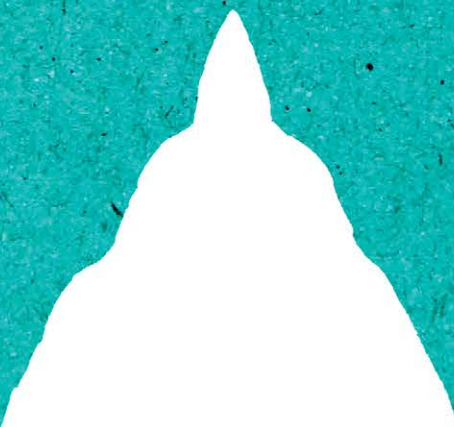
Àmplia selecció
d'articles al voltant
de l'habitatge
a Alella, l'urbanisme
i els moviments
d'oposició

Presentem la
nova junta del
Casal d'Alella

Entrevista amb
Maia Conesa,
responsable
de l'Espai d'Arts
Escèniques

Nova secció:
Apunts
ecosistèmics,
a càrrec d'Idoia
Perich

RENTAT ALELLA

**TREN DE RENTAT SUAU,
AMB RASPALLS TÈXTILS.**

**11 BOXES DE RENTAT A PRESSIÓ
AMB AIGUA CALENTA, CERA
ESPECIAL AMB TEFLÓ I ESBANDIT
AMB AIGUA OSMOTITZADA.**

**PAGAMENT AMB TARGETA DE CRÈDIT
AL TÚNEL DE RENTAT, ALS BOXES
I ALS ASPIRADORS.**

**NOUS PROGRAMES DE RENTAT AMB ESCUMA
XXL CHRIST BUBBLE GUN FOAM.**

22 ASPIRADORS I D'ALTRES COMPLEMENTS.

**NOVA MÀQUINA DE NETEJA ESTORES. PRÀCTICA
I RÀPIDA, PER NOMÉS 1 EURO.**

Carretera d'Alella, km. 1
08328 Alella
(Al costat de la gasolinera BP)

Christ
WASH SYSTEMS

01 Coberta

La força d'una imatge. Roger Petra, amb la seva il·lustració per a la portada d'aquest número, aconsegueix allò tan difícil com és fer que una imatge parli per si sola. Amb un traç discret però eloqüent, construeix una portada que ens convida a endinsar-nos en l'especial dedicat a l'habitatge i l'urbanisme.

05 Cartes al director

07 Del poble

10 Actualitat

- Quines persones formen la nova junta del Casal d'Alella?

13 Què fa...

- Ramon Guarda?.

14 Cultura

- Entrevista amb Maia Conesa, responsable de l'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella.
- Joan Garrido, jubilat, artista i cul inquiet.
- Entrevista amb Susana Eva Martínez, directora del Grup de Teatre i Creativitat Tik 6.0 per a gent gran.

- 'Tot penja d'un fil': Xavier Llosa transforma Can Manyé en un univers de miralls, sons i fragilitats.
- ENTITATS D'ALELLA: Màsters del Vi d'Alella.

24 Personatge

- Fina Soler.

27 Dossier

- Cap a on anem? Especial sobre habitatge i urbanisme.

46 La DO Alella

- Talcomraja, un celler per amarar-se de l'essència del vi.

53 Solidaritat

- Turisme responsable.

51 Magazín

60 Esports

- El Bàsquet Alella puja de categoria en un final de temporada agònic.

- Breus.

Nota del director

Com a director d'aquesta revista, acostumo a escriure l'editorial de cada número. Però en aquesta ocasió, davant un dossier dedicat a l'habitatge i a un urbanisme que expulsa, he decidit cedir l'espai a una veu que parla des del centre mateix del problema. La Idoia és una mare jove, alellenca de naixement, que lluita per continuar vivint al poble que estima i que alhora sent que l'expulsa. Res del que jo pogués escriure tindria la força i la veritat que tenen les seves paraules. Per això li he demanat que prengui la paraula. Perquè la seva vivència és, també, un diagnòstic incòmode, però necessari, del nostre present col·lectiu.

Ramon Ruiz Bruy

EDITORIAL

El preu de quedar-se

Quan en Ramon em va demanar si podia fer jo aquest editorial em va argumentar que creia oportú que l'escrivís algú que realment estigués bregat amb el tema de l'habitatge al poble. Vaig pensar que hi havia força candidats, però de seguida em vaig adonar que ja no en som tants o, si més no, cada cop en som menys els qui ens aferrem a viure a Alella malgrat tots els malgrats.

Són molts anys, dia rere dia, buscant una llar definitiva que no suposi el desarrelament d'un poble que, de fet, ja m'estimo i odio igual. Si bé Alella és on tinc tots els lligams familiars, els records i un gran pes afectiu, deixem-nos de romanticismes: Alella ja no és el mateix poble que jo m'estimava, els seus escenaris – siguin físics o socials– dibuixen un retrat canviat. I és clar que tot evoluciona i és clar que tot canvia! Però en quina direcció desitgem que canviï? Per diversos motius, he assumit que mentre decidim quedar-nos aquí, les condicions probablement no m'agradaran del tot, especialment les econòmiques.

"Tu rai, que ets alellenca de sempre i això obre portes", m'he sentit dir moltes vegades. Repetidament, m'ha quedat clar que ni això ja no serveix de res quan la demanda desbocada mossega cada oportunitat. Amb el temps s'assumeix la pròpia posició dins aquest context. També tinc clar que no em vull establir enlloc a còpia de desfigurar l'entorn, i encara menys quan hi ha tantes alternatives que penso que l'administració hauria de regular i facilitar, com la rehabilitació d'espais buits o la partió en horitzontal de xalets, entre més.

Amb el temps, tot i que m'hi resisteixi i hi lluiti, veig que Alella ja no és tant per als qui s'hi han fet com per als qui s'ho poden permetre i, la veritat, no em sabia cap greu que això fos així si es mirés des d'un equilibri, on hi ha espai per a més, però d'una manera equitativa i no en perjudici de ningú, i sense transformar el paisatge ni la identitat d'un poble.

Idoia Perich i Serra

T'agrada el tennis i el pàdel? Apunta't al

CASAL D'ESTIU 2025

del CT ALELLA SISTRES

Del 23 de JUNY al 1 d'AGOST

Del 25 d'AGOST al 5 de SETEMBRE

Dirigit a nens i nenes de 3 a 16 anys

TENNIS - PÀDEL - CURSET DE NATACIÓ
TALLERS - ESPORTS - SERVEI D'ACOLLIDA

I si t'agrada molt el tennis i el pàdel... també fem
TAMBÉ FEM STAGE INTENSIU DE TENNIS!

**Inscripcions online a partir del dia 14 d'abril i presencials al club
amb cita prèvia, per correu electrònic o whatsapp**

 672 623 966 (Carles) **setpoint.tn@gmail.com**

 CLUB TENNIS ALELLA SISTRES c/ Berlín, 8 08328 ALELLA

alella

Revista independent d'informació local

Edita
ASSOCIACIÓ CULTURAL REVISTA ALELLA
Eduard Serra i Güell, 2
08328 Alella
revista.alella@gmail.com
www.revistaalella.cat

Director: Ramon Ruiz Bruy
Sots-director: Eudald Serra
Redactor en cap: Òscar Pallarès

Redactors:
Albert Alabau, Ramon Anglada, Judit Bertran,
Jordi Bes, Laia de Bobes, Agnès Céspedes,
Inés Esteban, Cristina Gaggioli, Joan Rosselló,
Laura Ruiz i Pep Vidal

Col·laboradors:
Marc Ciruela, Comissió de Cooperació d'Alella,
Enzo Cortez, Quico Lluch, Roger Petra, Jordi Prat
i Jordi Prats

Publicitat: Òscar Pallarès (Tel. 654 40 40 43)
Subscripcions: Carme Vilaseca
www.revistaalella.cat/subscripcio
Comptabilitat: Josep Maria Carbó
i Carme Vilaseca
Correcció: Martí Crespo
Disseny gràfic i maquetació: Josep Puig
Producció: RRB
Impressió: Rotimpress

Dipòsit legal: B-24.950-62
Col·laboració: 4,50 euros

Amb el suport de:

AJUNTAMENT D'ALELLA

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

La gestió fiscal i comptable de l'Associació
Cultural Revista Alella compta amb el suport de:

arisval

Premi Tasis-Torrent 1989 de premsa comarcal.
Fundada l'any 1960 per Eduard Serra i Güell.
Dirigida per Esteve Rimbau i Saurí de 1989 a 1994.

La revista Alella no es responsabilitza necessàriament
de les opinions que continguin els articles signats.

REVISTA ALELLA
En català
des de 1960

ACPC
Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

CRIDA DE VOLUNTARIAT

Tens una mica de temps i ganes de col·laborar en un projecte cultural?

L'Associació Cultural Revista Alella, editora de les revistes Alella i Papers de Vi busca una persona voluntària per donar suport a l'àrea d'administració. Formaràs part d'un projecte amb 65 anys d'història, arrelat al territori i amb molta empena de futur.

En vols més informació?

Escriu-nos a revistaalella@gmail.com o truça'ns / envia'ns un WhatsApp al 609 12 07 27

T'hi esperem!

Cartes al director

CINEMA PERILLÓS

Som uns grans afeccionats al cinema i cada dilluns, que és el dia de l'espectador, anem al casal a veure la pel·lícula que hi projecten. Quasi tots som de la tercera edat i sovint coincidim les mateixes persones. Curiosament, acostumem a asseure'ns al mateix lloc i, quan s'acaba la pel·lícula i sortim, ens agrada comentar-la. Estem molt contents que, després de tants anys, tinguem cine a Alella i a més de qualitat. L'única pega és quan s'apaga la llum de la sala i s'encenen uns llums petits de color blau que marquen les escales, però no il·luminen prou. Si tens la necessitat de sortir a mitja pel·lícula, per exemple per anar al lavabo, no t'hi veus. A més, fins fa poc tampoc no hi havia cap element per agafar-se mentre baixaves unes escales força dretes. Afortunadament, aquest darrer problema ja s'ha solucionat i s'han instal·lat unes baranes que agraïm molt. Ara només faltaria millorar una mica la il·luminació per poder moure'ns amb més seguretat dins la sala durant les projeccions.

Maria Antònia Casals

LES INSTAL·LACIONS DEL COMPLEX ESPORTIU

Des d'aquí vull agrair les paraules de la Sra. Júlia Vila perquè, com a directora del CEM Alella, estic del tot d'acord amb el que comenta en relació amb l'equip que hi treballa. Són uns grans professionals, resolutius en cada una de les seves àrees de responsabilitat i, sobretot, grans persones.

No obstant això, pel que comenta respecte a l'estat de la instal·lació, des que vaig assumir-ne la direcció vaig observar algunes mancances o deficiències la majoria de les quals he tingut presents en el presupost d'enguany per poder ser resoltes de manera progressiva en el temps.

Justament vam començar aquest procés de millores per les potes dels bancs i fa ben poques setmanes que han quedat completament substituïdes per un nou material prou resistent als productes que cada nit s'utilitzen per deixar net i desinfectat l'espai.

Quant a les restriccions d'aigua i unes altres situacions que han anat sorgint, totes alienes a la nostra voluntat, com va passar durant l'època de la covid, són moments que cal gestionar de la millor manera possible. Per aquest motiu no puc donar-hi resposta, perquè m'hi vaig incorporar posteriorment als fets.

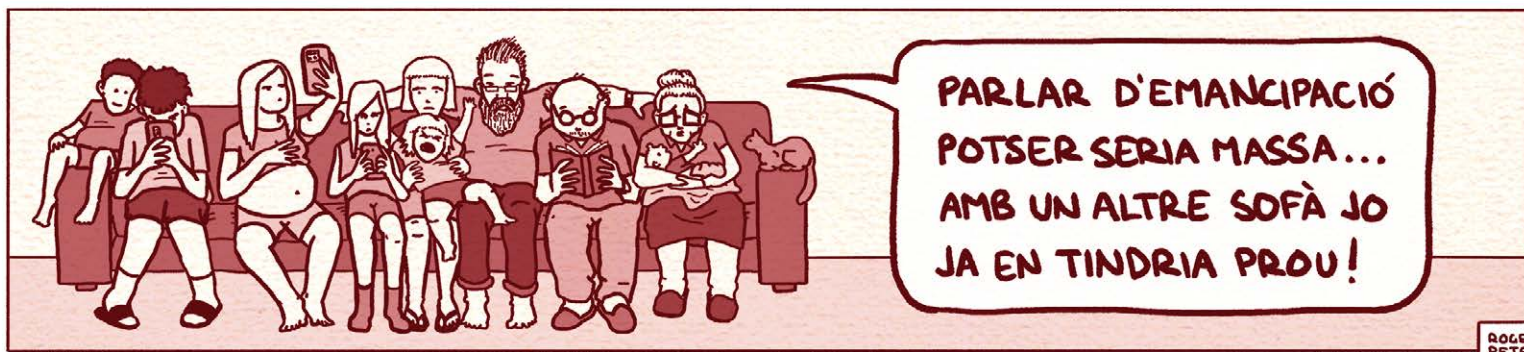
I, finalment, respecte als altres punts de queixa, volia posar-me en contacte directament amb vostè per comentar-los personalment, però no m'ha estat possible perquè, pel nom de Júlia Vila, no ens figura com a abonada.

Així doncs, la convido que es posi en contacte amb mi directament a fi de poder intercanviar opinions i reflexions.

I sí, la direcció del centre continuarà treballant amb tota la il·lusió del món de la mà de tot l'equip humà de la instal·lació, Unió de Federacions Esportives de Catalunya, el grup Eurofitness, unes quantes institucions, empreses i comerços del poble i les regidories de l'Ajuntament d'Alella.

Marta Sellarès, directora del Complex Esportiu Municipal d'Alella

LA PANSA NEGRA Roger Petra

ROGER PETRA

Reserva hora i posa a prova la teva condició física
No esperis més i comença a cuidar-te
amb les nostres entrenadores i entrenadors personals.

Nova secció Informa-te'n!

Contacta amb nosaltres
i t'ajudarem a assolir els teus objectius.

AJUNTAMENT D'ALELLA Pau Vila, 5-11 Alella | 93 555 18 95

Enric Satué exposa al Museu Enric Monjo de Vilassar de Mar

Un dels principals referents del disseny gràfic del nostre país, l'alellenc Enric Satué, va inaugurar a Vilassar de Mar el 27 d'abril la mostra *Enric dissenys + Satué gràfics*. L'exposició recorre les etapes més significatives de la seva trajectòria i recull logotips, cartells, llibres, revistes, calendaris i fins i tot projectes rebutjats. L'exposició és tot un recorregut per la història del disseny al nostre país de la mà de l'autor d'un dels cartells dels Jocs Olímpics de Barcelona 92 o de la capçalera d'*El Periódico* i *El Nou 9*, i pot veure's fins al 31 de juliol. ●

RAMON RUIZ BRUY

La Diputació de Barcelona escull Alella per a un spot turístic

L'organisme ha triat sis municipis de la província per aparèixer a la nova campanya de promoció turística "Sense anar més lluny". Barcelona, Mura, el Pont de Pedret, Sant Jaume de Frontanyà, Mataró i Alella apareixen a l'espot, que mostra una parella que recorre espais de les comarques de Barcelona. Un dels punts on s'atura són les instal·lacions del celler Bouquet d'Alella. Amb la campanya, la Diputació busca posicionar aquest territori com a destinació turística d'interès entre el públic local i de proximitat. ●

Èxit del musical 'El fantasma de l'escola'

L'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella es va omplir el 4 d'abril en l'estrena de l'obra, el primer muntatge del nou col·lectiu Alella Teatre Musical. El musical, escrit i dirigit per l'alellenca Carmen Huelves, explica la història d'una nena introvertida que veu com la seva vida es capgira quan coneix un fantasma. La representació va comptar amb la participació de la Coral Municipal d'Alella i la direcció musical de Narcís Perich i Marta Finestres. ●

RAMON RUIZ BRUY

Una projecció i una exposició commemoren la República a Alella

El 10 d'abril, l'Espai d'Arts Escèniques va acollir un acte organitzat per l'ajuntament i Cerquem les Arrels per recordar els dies republicans a Catalunya i el seu lligam a Alella. Va introduir la trobada una conversa entre els historiadors Sergi Bernal i Ramon Anglada, que van donar pas a la projecció d'*El mestre que va prometre el mar*, una pel·lícula sobre el professor que va difondre el mètode pedagògic Freinet a les noves escoles republicanes, Antoni Benaiges. Els assistents van poder intervenir al final amb reflexions i preguntes, a més recórrer una petita exposició fotogràfica que contextualitzava el moment històric. ●

El Museu Nacional d'Art de Catalunya exposa Rosa Ajenjo

El MNAC ha inaugurat fa poques setmanes dues noves sales d'exposició i en una hi ha incorporat un quadre de la pintora alellenca Rosa Ajenjo. Es tracta de *La vida és un diàbolo*, un quadre de gran format realitzat amb oli sobre llenç on apareix una figura femenina amb els braços oberts a la qual un ocell travessa la cara evocant la llibertat, davant un nen petit que juga amb un diàbolo. El quadre es pot contemplar de manera permanent a la sala 82 bis del museu. ●

LABELLESA.CAT

S'ha mort Dolores Gutiérrez, l'àvia de la Magrana

El 24 de març vam llevar-nos amb la trista notícia de la mort de la Dolores de la Magrana, just quan feia pocs dies que havia celebrat el noranta-sisè aniversari. Després de regentar el restaurant durant quaranta-quatre anys, la família Valero havia traspassat el negoci el primer dia de l'any, però a ella encara era habitual trobar-la esmorçant-hi i conversant amb els clients de tota la vida. L'endemà es va celebrar la cerimònia de comiat a l'església del poble. ●

SERGI BAN CELLS

La revista 'Alella' presenta el número especial dedicat a Maria Oleart

Per la diada de Sant Jordi, la Biblioteca Ferrer i Guàrdia d'Alella va acollir el 23 d'abril la presentació del número especial que ha llançat la revista *Alella* en homenatge a Maria Oleart. Un bon nombre de persones s'hi van aplegar a mitja tarda per recordar l'escriptora i poetessa alellenca, amb un acte que va conduir el director de la publicació, Ramon Ruiz Bruy, i en el qual van participar Sílvia Piqué, estudiosa de l'obra d'Oleart, Laia de Bobes, periodista de la revista, i també l'artista Tomàs Bel i l'escriptora Joana Bel, fills de la protagonista. ●

CEDIDA

DEL PLE

El ple declara Alella "entorn sense fum"

L'ajuntament va aprovar al ple del 24 d'abril l'adhesió al projecte *Entorn sense fum* mitjançant el qual es promouran polítiques de salut pública locals de lluita contra el tabaquisme i de prevenció de l'inici del consum de tabac. Se suma també al manifest *Alella, entorn sense fum*, al costat de diverses entitats i clubs del municipi, els centres educatius i el consultori local. El projecte es concreta amb accions com ara la senyalització dels espais sense fum municipals i campanyes de sensibilització. La declaració institucional va ser aprovada amb els vots a favor d'ERC, el PSC, Per Alella Junts, Primàries i el regidor no adscrit, i l'abstenció del PP. ●

Un pas més per ampliar el cementiri

Al ple del 24 d'abril es va aprovar de manera provisional el pla especial urbanístic del cementiri (PE2), en el qual es concreten els usos i els volums de la futura ampliació d'aquest equipament i on s'han introduït modificacions respecte a l'aprovat per la junta de govern el setembre del 2022. S'hi han considerat informes tècnics i al·legacions que s'hi havien presentat, amb la qual cosa s'hi incorpora un estudi hidrogeològic i un pla de treball. També s'ha modificat l'article 9 de la normativa per prohibir expressament l'ús del crematori i l'article 18, per minimitzar l'impacte visual de l'aparcament. El pla va ser aprovat amb els vots a favor d'ERC, el PSC i Primàries i les abstencions de Per Alella Junts, el PP i el regidor no adscrit, que van plante-

jar molts dubtes sobre els informes tècnics i la manca d'espai al tanatori. Ara passarà a mans de la Comissió Territorial d'Urbanisme de l'àmbit metropolità, que n'haurà de fer l'aprovació definitiva. ●

S'incrementen les tarifes del servei d'abastament d'aigua

En resposta a la sol·licitud presentada per la concessionària AGBAR, el ple del 24 d'abril va aprovar la revisió de tarifes del servei d'abastament d'aigua, que augmenten un 7,6%. Així, un cop la Comissió de Preus de Catalunya l'autoritzi, la tarifa mitjana serà de 2,7138 euros/m³ (2,2568 euros/m³ en la tarifa vigent de 5 d'abril del 2024) i s'aplicarà de manera lineal, afectant tots els trams de consum. Això sí, es mantindran les tarifes socials i les bonificacions que estiguin reconegudes. La proposta, que l'alcalde va justificar per la necessitat de mantenir l'equilibri econòmic de la gestió del servei —que ha vist reduït els ingressos amb motiu de la baixada del consum durant la sequera—, es va aprovar amb els vots a favor d'ERC i el PSC, l'abstenció del regidor no adscrit i els vots en contra de Junts, el PP i Primàries. ●

L'ajuntament es dota d'un complet Pla d'Acció Cultural

Amb el suport unànim del conjunt de forces presents al consistori, el ple del 24 d'abril va aprovar el Pla d'Acció Cultural (PAC), l'instrument sota el qual es desenvoluparan les

polítiques municipals de cultura els cinc anys vinents, amb l'horitzó al 2030. Aquest PAC es concreta en cinc grans eixos: foment de la identitat i la cohesió social; consolidació de la xarxa d'equipaments culturals; suport a la creació i a la participació cultural; diversificació de l'oferta cultural i creació de nous públics, i gestió i governança de les polítiques culturals, d'aplicació transversal. Aquests eixos es veuen concretats en catorze objectius i trenta-sis programes que abasten de manera àmplia els diferents aspectes vinculats amb la cultura del poble. Aquest PAC és fruit d'un procés de participació que ha comptat amb el total de membres del consistori, personal tècnic de diverses àrees de l'ajuntament, els agents culturals del poble i la ciutadania interessada, i s'ha fet amb el suport de la Diputació de Barcelona. D'aquesta manera, Alella vol esdevenir un referent cultural al territori. ●

Nou projecte per fer més eficient l'enllumenat públic

Can Comulada, Alella de Mar i la Solaia veuran millorada l'eficiència energètica d'un total de 821 fanals dels seus nuclis amb la substitució dels punts de llum de vapor de sodi per lluminàries de tecnologia led. L'actuació, que va ser aprovada per unanimitat al ple del 27 de març, té un pressupost de 443.698 €, dels quals l'ajuntament pagarà el 25%. El 75% restant es finançarà amb una subvenció de la Diputació de Barcelona. Aquest projecte de millora se suma al ja aprovat al ple de desembre, que preveu la substitució de 1.628 punts de llum més i que ja es troba en fase de licitació per un import d'1,1 M€, dels quals la Diputació finançarà també el 75%. ●

Nadons nascuts l'any 2024 a Alella

QUICO LLUCH

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Berta Peralba Peris (5/7/24), Emma Acedo Puig (30/11/24), Jan Navarro Martínez (2/4/24), Pau Estrada Martínez (8/6/24), Asier Burgos Baró (20/12/24), Júlia Murias Sanz (2/9/24), Bosco Baños Muñoz (3/4/24), Martín Baños Muñoz (3/4/24), Sienna Mas Guzmán (27/3/24), Nora Codinachs Dalmau (26/10/24)

Aquells que desitgin una còpia de la imatge en paper fotogràfic poden posar-se en contacte amb l'autor de la mateixa (Quico Lluch: 647 646 142 / filuchp@gmail.com)

Quines persones formen la nova junta del Casal d'Alella?

Pocs dies després de ser elegida, la revista *Alella* s'asseu amb quatre dels seus nou membres per parlar de la nova etapa que s'obre a partir d'ara

Xavi Prats, Marta Oliva, Anna Alfaro, Irene Duran, Andrea Navarro, Núria Cornudella, Montse Comas i Helena Martínez.

CRISTINA GAGGIOLI

A l'abril, el Casal d'Alella va convocar els seus tres-cents noranta-un socis en assemblea per decidir la nova junta de l'entitat. El resultat va ser aclaparador: no és que en sortís aprovada la nova junta, sinó que a més ho va fer amb només dos vots en contra i una abstenció. La presidenta Anna Alfaro, la tesorera Marta Oliva i els vocals Xavi Prats i Núria Cornudella ens reben al local de l'en-

titat pocs dies després, coincidint amb la publicació a xarxes d'una fotografia del grup al Casal i el missatge: "Us presentem la nova junta del Casal! Aquestes setmanes ens hem anat reunint per començar a fer feina."

Gran part de l'empenta i la il·lusió d'arrencar aquesta etapa deuen venir del suport gairebé unànim que us han donat els socis. Us ho esperàveu?

ANNA: La maquinària del projecte ja està en marxa, però per part nostra aportem idees, ganes de treballar i il·lusió, que ara al principi és important. El que va passar a l'assemblea va ser fantàstic!

XAVI: Hi havia ganes de renovar, perquè malauradament en Toni Mayol va morir sobtadament, no hi va haver unes eleccions i una junta se'n va fer càrrec amb molta bona voluntat, però amb moltes dificultats.

Han passat tres anys i crec que tant la junta sortint com nosaltres teníem ganes de fer el canvi.

ANNA: És necessari que una junta sigui intergeneracional i que agafi el màxim nombre de bagatges possibles. Estem encantadíssims que aquesta nova junta, on també hi ha Irene Duran, Helena Martínez, Montse Comas, Andrea Navarro i Adrià Iglesias, vagi dels trenta als setanta anys, perquè això és un valor.

També se us valora la presència femenina: sou dos homes i set dones.

XAVI: El model de l'associacionisme ha estat més femení que masculí i això és una conseqüència natural. Mira qualsevol altra associació del poble i veuràs que hi ha moltes noies. Ho valoro molt.

A la mateixa assemblea, Anna, vas regalar un ram a la presidenta sortint...

ANNA: L'Antònia de Gràcia em coneix des que vaig néixer i crec que és molt important cuidar aquestes relacions humanes. El que vaig fer és agrair-li tota la tasca, haver agafat l'entitat en el moment tan delicat en què la va agafar: em va semblar un agraiment simbòlic.

Totes sou persones implicades de fa anys amb el poble i a qui és fàcil trobar aquí o allà, però expliqueu-nos d'on veniu perquè puguem situar-vos.

ANNA: Jo vaig estar primer amb la coral, després amb l'esplai i també a Adana. Més endavant, també vaig col·laborar amb Cerquem les Arrels, els Timbalers, la Creu Roja del Masnou... Ah, i a la revista! El meu primer record amb el Casal és de quan era petita i venia a buscar-hi el meu avi, que n'era soci, i anàvem cap a casa. Després ha estat una entitat que sempre hi ha estat.

MARTA: Ara visc a Vilassar, però vaig arribar a Alella arran de fer el curs de monitoratge aquí. Em vaig vincular amb l'esplai i després vaig participar en activitats que organitzàvem des de l'Espai Jove, com un espai de dones, on vam crear la Tribu Feminista. També he estat voluntària d'Adana tres o quatre anys. El Casal l'he viscut de més gran, venint a les xerrades dels astrònoms, per exemple, que m'agradaven molt.

XAVI: La meva dona és d'Alella i quan vam venir a viure aquí, la primera nit li vaig preguntar on podia anar a veure el futbol. Em va dir: "Ves al Casal." Vaig anar a un carreret on hi havia una porta fosca, amb un tendal fosc, tot molt lúgubre, i quan vaig obrir vaig veure tota la gent allà, amb les pantalles gegants, amb un ambient! Me'n vaig fer soci la primera setmana de viure a Alella, abans

fins i tot d'empadronar-m'hi! Sempre hi havia gent i m'agradava molt. I aquí hi he fet teatre, també.

NURIA: Quan el meu marit i jo vam arribar a Alella, la primera cosa que vam fer va ser apuntar-nos a la Comissió de Festes per integrar-nos-hi. Tot el grup vam ser els que vam agafar el relleu dels primers que van fundar l'entitat. Em vaig apuntar a la junta ara fa trenta-set o trenta-vuit anys i hi he estat tota la vida. Ara que he vist aquest nou projecte, m'ha fet molta il·lusió. Amb aquesta canalla, que dic jo, que tenen il·lusió i ganes, un cap ben posat, al·lucino! Nosaltres érem un caos!

MARTA: És molt important que hi hagi gent que pugui aportar aquesta experiència, perquè ens enriqueixim. Com diu en Xavi, estem en aquest moment "de nòvios" en què tot és fantàstic.

Ens han explicat que ara fa alguns dies va fer una tancada i va passar dotze hores treballant junts, amb un boníssim dinar inclòs, per cert, cortesia d'en Xavi...

Antònia de Gràcia i Anna Alfaro.

ANNA: Vam començar a les deu del matí i vam acabar a les vuit del vespre i ens va servir per posar-nos al dia, conèixer-nos i fer cohesió. Vam preparar temes estructurals dels quals havíem de parlar sí o sí, perquè hem agafat el projecte a mig curs i ens hem de posar al dia de moltes coses, vam fer una dinàmica entre nosaltres i després vam anar tractant temes. Va ser com una reunió extensa en la qual van sortir moltes coses!

MARTA: [Girant-se cap al suro de la paret, ple de notes adhesives] Vam acabar el dia amb aquest pòster fantàstic, que són idees o projeccions que tenim per al Casal. Hem d'aprofitar que ara venim amb moltes idees fresques per plasmar-les, perquè així d'aquí a un temps puguem revisar què hem pogut fer i recuperar-ho.

Ens podeu avançar alguns d'aquests objectius?

ANNA: D'entrada, cal equilibrar una mica les franges d'edat, no en detreniment de nin-

gú, sinó en pro que el casal sigui un espai acollidor per a tothom i on tothom s'hi senti identificat. Per una altra banda, no s'ha de perdre referencialitat en temes culturals o socials, que el Casal sigui un motor realment actiu i viu del poble. També cal portar el pes de les festes que sempre ha portat el Casal i que crec que s'han de mantenir, com l'Aplec de l'Arròs, Sant Joan i les que puguin anar apareixent.

MARTA: Volem recuperar el Casal com un espai de trobada i ens plantejem fer una enquesta abans de l'estiu per a tots els socis preguntant-los com s'imaginen el Casal, què n'esperen, què els agradaria que hi passés... però també una enquesta més oberta a la resta de la ciutadania per saber què hi hauria de passar perquè hi vinguessin.

XAVI: Un altre dels objectius és que hi vingui gent jove sense fer-ne fora la gent gran. El 75% dels socis tenen més de 70 anys i de 20 a 40 anys són només 15. Si hi ha anys en què no es fa cap soci i paral·lelament els socis més grans es van morint, s'envelleix la població de socis. N'han d'entrar de nous.

Ara que parlem del passat, segur que cada un de vosaltres té algun record especial amb l'entitat...

ANNA: Jo me'n recordo moltíssim de la nit de Cap d'Any del 1999 al 2000. Cada nit de Cap d'Any anava a la festa del Casal perquè era un espai de trobada, on donaves per fet que hi hauria la gent del poble i podries rondar tranquil·lament. Tothom estava pendent de tothom i tothom anava alhora al seu rotllo, i això és bonic, que en una societat cada vegada més individualitzada, als pobles aquests vincles i aques-

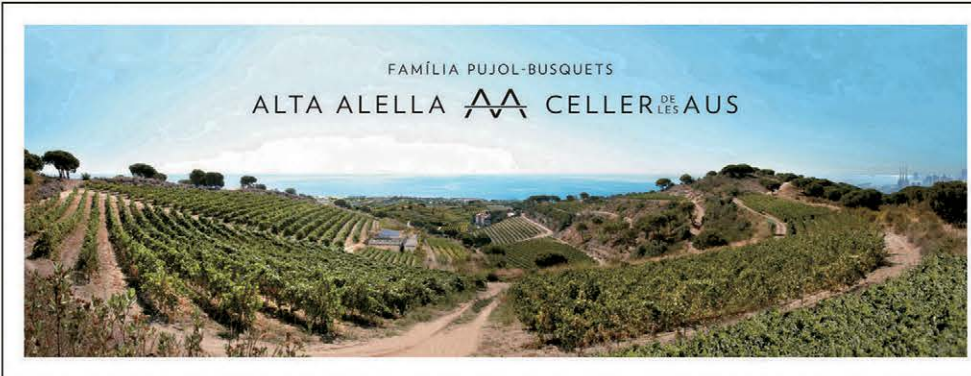
tes relacions es puguin mantenir.

XAVI: En el meu cas, assajant tantes hores amb la gent de teatre, sempre m'expliquen anècdotes. Quan vaig arribar, el teatre pràcticament tancava i per tant això malauradament m'ho vaig perdre, però com a mínim el recordo.

NURIA: Els Carnavals eren divertidíssims. Estava ple de gom a gom, tothom es disfressava en grups d'amics i alguns es feien carrossa i tot. Hi venien unes quatre-centes persones! Un any ens vam disfressar de dol i vam fer un taüt. A un fins i tot el vam posar dins! Vam riure molt.

Per als qui encara no coneixen el Casal, com els el descriuríeu?

ANNA: Per mi és una part indispensable del poble d'Alella i que ha de continuar sent-ho. És una peça que sempre hi ha estat en la història més recent i que s'ha de mantenir de totes totes. I per als nous, que hi vinguin: tenim les portes obertes i ens encantarà que se'n facin socis! ●

VISITA'NS!
Enoturisme personalitzat

+34 628 624 182

visita@altaalella.wine

www.altaalella.wine @altaalella

Camf baix de Tiana s/n · 08328 Alella, Barcelona

CAN MATONS
VINS FINS D'ALELLA

WINEinMODERATION
ELIGE | COMPARTIR | CUIDA
EL VINOMÉS ES GAUDEIX AMB MODERACIÓ

Compra **CAN MATONS**
directe del celler a 15bodegas.com

BODEGAS

excavacions ALELLA S.L.

- excavacions per a la construcció
- moviments de terres
- servei de contenidors i sacs

Av. Charles Rivel, 10 · 08328 Alella **tel. 93 540 30 09**

glaç moda

alella · torrent vallbona 5 · 935558609

Alella Motors
93 555 14 93

Cascos, guants, accessoris ...
VENDA I REPARACIÓ DE MOTOS I BICICLETES

Sant Josep de Calassanç, 12 · Telf. 93 555 14 93 · 08328 Alella · www.alellamotors.cat

LM PINTORS

Pintura Decorativa,
Façanes, Locals,
habitatges...

Lluís Martí, pintors
C/ Canonge, 14 (Alella)
Telf. 617 28 86 67 - www.LMpintors.com

ca
Companyia d'Alella
VINATERIA I TAVERNA

Riera Coma Fosca, 28-30 / Telèfon 93 540 03 41
Riera Principal, 20 / 93 404 69 46
www.varietalis.com

Què fa... Ramon Guarda?

ALBERT ALABAU

Ramon Guarda és paleta, *youtuber* i veí d'Alella. Una combinació poc habitual que amaga molt més del que sembla. En Ramon no només ha construït parets, voltes i fonaments durant més de seixanta anys, sinó que ara, ja jubilat, també dedica el temps i el cor a preservar un ofici que estima profundament i que, segons ell, "no s'hauria de perdre mai".

De la manobreta a mestre d'ofici

En Ramon va començar a treballar de manobreta amb només 13 anys, a l'Alella d'abans, quan les feines començaven d'hora i amb poques explicacions. Però ja de petit jugava amb eines que li portaven els Reis i somiava fer de paleta. "Jo no vaig estudiar català, però l'he après a peu d'obra, escoltant. I així mateix vaig aprendre l'ofici: observant, preguntant i treballant colze a colze amb paletes bons, dels de tota la vida, guanyant-me el seu respecte treballant dur, però sobretot amb bona actitud i humilitat", recorda amb orgull. Amb els anys, va passar de manobreta a paleta, de paleta a encarregat i d'encarregat a patró de la seva pròpia empresa. Es va establir pel seu compte l'any 1977 i des d'aleshores va construir torres i cases per tot el Maresme. "Jo mateix feia els pressupostos, dirigia les obres i estava al peu del canó", explica. Una vida dedicada a l'ofici, viscuda amb intensitat i orgull artesà.

La vocació de compartir

Però si hi ha una cosa que en Ramon ha portat sempre a dins és la vocació de compartir el que sap. Va començar impartint cursos al Gremi de Constructors de Mataró ara fa prop de quaranta anys i després va ensenyar a l'Institut Miquel Biada, amb el qual encara està vinculat. De vegades eren joves que volien aprendre un ofici. Unes altres, empresaris que no sabien fer una casa, però volien entendre com fer-la bé. "Ara em venen d'Alemanya, del Canadà, de França... arquitectes, paletes, gent que vol recuperar les voltes, les tècniques antigues com el trencadís o, simplement, vol passar de fer reformes a aprendre a fer una obra des de zero", explica.

Els seus cursos són individuals, a mida. D'un en un. "No tinc lloc per fer grans grups i a mi m'agrada estar amb cada alumne, mostrar-li com es fa, corregir-lo *in situ*, ensenyar-li a agafar la paleta com cal, a fer-la treballar adequadament, com en dansa."

I ho diu amb aquell somriure càlid de qui no sols ensenya, sinó que també gaudeix ensenyant.

Però el seu gran tresor és digital. Amb més de 173.000 subscriptors i prop de 450 vídeos, el canal de YouTube d'en Ramon és una joia pedagògica per a tothom qui vulgui aprendre l'ofici. Està ple de vídeos

masseta de fusta no és només una tècnica: és un gest de respecte per l'ofici, per qui l'hi va ensenyar, per la història de la construcció.

Una vida arrelada

"Malauradament, tinc poc temps per fer tots els vídeos que m'agradaria fer. La meua dona, amb qui porto més de seixanta anys

Ramon Guarda a casa seva amb algunes de les seves creacions.

explicatius, demostracions, trucs i saviesa pràctica. "Jo mateix m'ho gravo, m'ho edito i ho faig en català, castellà i anglès... tot i que d'anglès no en sé ni un borrall, eh?", diu rient. "Però m'ho tradueixo com puc. M'agrada que arribi a tothom."

Una memòria viva de l'ofici

En Ramon és un dels últims paletes de la seva generació a Alella. "Del poble, ja no en quedem gairebé cap. Tots han plegat o ens han deixat. I molts joves que fan de paleta avui no coneixen eines bàsiques: no saben què és una gaveta, una plomada, un regle de cinc pams. Això no pot ser", lamenta.

Per això guarda eines antigues com trencadors. I les mostra, les explica, les reivindica. "Tot això s'ha de documentar. Si no, es perdrà." Per ell, picar una rajola amb una

de casat, està malalta de demència i ella és la meua prioritat", explica emocionat. "Dit això, sempre que puc gravo el que faig: em fa sentir útil, em fa tenir un propòsit." En Ramon té una filla i uns nets magnífics que l'ajuden tant com poden, però ell prefereix fer-ho sol, al seu ritme, amb la seva càmera i la seva passió.

I fa poc, fins i tot li han dedicat una pel·lícula documental, estrenada a Buenos Aires: *El Quixot d'Alella*. Ell hi surt com és: apassionat, entusiasta, tossut quan cal. Però també generós, tendre i compromès. Un d'aquells mestres que deixen marca.

Ramon Guarda no només fa parets. Fa escola. Fa poble. Fa memòria. I, sobretot, fa de la seva vida un homenatge a un ofici digne, noble i imprescindible. Molt inspirador.

Moltes gràcies, mestre Ramon! ●

“En aquest primer semestre hem tingut 1.200 espectadors més, que es diu ràpid, però són gairebé cinc teatres més plens”

Entrevista amb **Maia Conesa**, responsable de l’Espai d’Arts Escèniques Casal d’Alella

Conesa a la sala de dansa de l’Espai.

RAMON ANGLADA

Tal com vam fer l’any 2019 amb l’anterior tècnica, coincidint amb la inauguració d’aquest equipament entrevistem Maia Conesa Pérez, responsable de la gestió i programació de l’Espai d’Arts Escèniques Casal d’Alella. Amb una àmplia experiència en l’àmbit de la gestió cultural i amb

el coneixement profund del que és Alella adquirit pel seu pas per entitats locals, hi conversem sobre l’espai ara que fa poc més d’un any que dirigeix.

Per poder-te conèixer una mica més, quina és la teva formació? Havies dirigit equipaments culturals d’aquest estil anteriorment?

Soc llicenciada en humanitats i periodisme i també tinc un màster en edició. Fa més de quinze anys que treballa sobretot en el món editorial, però també en uns altres àmbits com el teatre i la música. Tot i que no he dirigit cap equipament cultural fins ara pròpiament dit, sí que he estat cap de comunicació d’unes quantes editorials i això m’ha portat a organitzar molts esdeveniments amb institucions de tot el país i, per tant, és un camp que conec bé. Fa molts anys que estic ficada en la gestió cultural en diversos àmbits.

Quines són les teves principals funcions?

Soc responsable de gestionar tota l’activitat que es porta a terme a l’espai. Això vol dir que, per una banda, m’encarrego de fer la programació d’espectacles professionals, de coordinar la relació amb les entitats, amb els artistes, incloses les residències. A més de la part d’arts escèniques, gestiono també la relació amb la coral, amb la dansa, l’ús de la sala Kerfaou, dels Músics en Residència, del concert d’estiu –que aquest any canviarà de gestió–, del cinema... Al final m’encarrego de coordinar-ho tot.

A l’equipament hi ha dos membres de personal de suport, quines són les seves funcions principals?

Aquestes dues persones són la Sònia Garrido, que treballa més en la part d’administració i em dona suport en la gestió de l’espai en general, i la Imma Juvany, que treballa a la tarda i fa una funció més de consergeria i d’atenció al públic perquè coincideix amb les hores que estem oberts. A l’equip també hi ha l’Enric Pinies, que no és personal fix, però és el nostre cap tècnic i és essencial per al funcionament de l’espai escènic, i la regidora, l’Elisabet Vilaró, amb qui pensem la programació braç a braç. A banda, comptem amb personal ocasional

que ens dona suport tècnic i de taquilla, com l'Anna, en Blai i en Gabriel.

Quant temps fa que dirigeixes l'equipament?

Un any i escaig, des de l'1 de març del 2024.

Com valeres el teu primer any?

Ha estat un any d'aprenentatge i he tingut la sort d'heretar un projecte molt ben fet de l'anterior tècnica, l'Elena Alcina, que va estructurar l'oferta i els serveis que es donen a l'espai. Per tant, he seguit una línia continuista, però sí que estic molt contenta perquè crec que la meua feina era una mica consolidar i ampliar públic, diversificar l'oferta i en aquest sentit crec que s'ha aconseguit. El primer semestre que he programat enterament jo hem tingut 1.200 espectadors més. Per mi és un èxit que tinguem més gent que s'acosta a l'espai per veure una programació que he intentat que fos de molta qualitat i diversa.

Si haguessis de triar un tret distintiu d'aquesta nova etapa, quin seria?

He anat aplicant petits canvis que són significatius perquè tenen una bona resposta de públic. Hem fet una aposta molt forta pel teatre i per diversificar les propostes musicals. Hem canviat de dates el Cicle Gaudí, cosa que ha comportat també un augment de públic. Hem anat fent diversos ajustaments que al cap d'un any estan donant resultats.

L'espai acull l'escola de dansa i la coral municipals. Com valeres aquestes propostes formatives?

Tant la coral com la dansa ho portem conjuntament amb Educació i per tant ells te'n podrien donar una valoració més acurada. Cada tarda es fan servir els espais de dansa i música i fa que l'espai sigui molt viu amb els nens i nenes que hi participen. Fan mostres de final de curs, que sempre són un èxit. Valorem molt positivament aquesta relació amb Educació, per una banda, i també pel fet que s'aposti per la formació de dansa i de música d'aquesta manera. També hi ha el projecte Alella Viu la Música, on solem acollir els *combos* de final de curs i que solen ser un èxit.

I continuant amb els espais: quina és la teva valoració sobre el funcionament dels bucs d'assaig? Ens pots explicar què cal fer per utilitzar-los?

Tenim el problema que els bucs d'assaig s'han d'insonoritzar bé. És una cosa que s'està estudiant i l'objectiu és que es puguin utilitzar durant tot l'horari d'obertura. Mentre continuïn els problemes d'acústica entre sales només els obrim durant les hores que

no es generen aquests problemes. Les persones que els vulguin fer servir només s'han d'adreçar a l'espai i busquem hora.

Parlem ara de programació. Ens podries explicar com es prepara una programació d'aquesta dimensió i de disciplines molt diferents com la dansa, el teatre, circ, música i cinema?

D'alguna manera, crec que requereix un coneixement del camp cultural molt ampli que jo tinc per bagatge propi i perquè intento anar a veure molts espectacles personalment per intentar seleccionar allò que té més qualitat. Cal estar a l'aguait de la majoria de produccions de tots els àmbits. En aquest sentit, hi ha molta informació, tinc relació amb molts artistes, rebo moltes propostes que anem triant segons el públic a qui s'adreça. Sí que intentem que aquesta oferta sigui molt variada i equilibrada quant a públics i també estilísticament.

"TENIM PENSAT FER PRESENTACIONS DE TEMPORADA PERQUÈ CREIEM QUE ÉS IMPORTANT EXPLICAR BÉ ALLÒ QUE FEM"

Alguna novetat en la programació?

Tenim pensat fer presentacions de temporada perquè creiem que, a banda de l'exhibició, és important explicar bé allò que fem i ens agradaria crear un espai per poder-ho fer i trobar-nos amb el públic d'una manera relaxada. Crec que és important invertir en la divulgació de la cultura. Quan dones a conèixer allò que estan fent els nostres creadors i hi ha temps per parlar-ne i intercanviar opinions, l'interès sol créixer i és molt enriquidor.

Tot i que en certa manera ja hi has respost, us fan propostes? Prioritzeu les que es podrien considerar d'àmbit allelenc?

De propostes, en rebem moltíssimes. De fet, una de les grans tasques és poder filtrar totes les que rebem. Sí que hi ha un suport a propostes locals tant d'associacions que tinguin propostes artístiques com d'artistes locals. Per exemple, aquest any hem programat una obra de teatre amb la Gemma Martínez, que és una actriu que és aquí, i la companyia Tanaka Teatre de l'Ariadna Matas farà una residència. Per tant, sí que intentem donar cabuda a totes aquelles propostes artístiques que són del poble. De fet, el programa d'aquest semestre es deia #km0 i intentava donar protagonisme a totes aquestes propostes locals, no només les d'Alella, sinó també les de tot el Maresme.

Un altre dels trets distintius d'aquest equipament són les residències? Ens podries explicar com funcionen?

L'espai vol donar suport a la creació en exhibició, però també en creació dels espectacles. Aquelles companyies que volen fer una residència es posen en contacte amb nosaltres i si hi ha disponibilitat de l'espai els oferim una residència tècnica o artística perquè vinguin a assajar i crear els seus espectacles. Això es fa a canvi de l'exhibició d'aquest espectacle o de vegades es fa a canvi d'una rebaixa de caixet.

Quina és l'ocupació de l'espai?

Tenim una ocupació de l'espai més elevada del que pot semblar, perquè a banda de la programació que es veu, que és la professional i amateur que incloem dins el programa propi de l'espai, hi ha tota l'activitat que no és tan visible, o que gairebé no es publica perquè només afecta un sector concret de la població, com són les actuacions que es fan per als centres escolars; les actuacions de fi de curs de l'escola de dansa i la coral municipals o del projecte Alella Viu la Música, entre més; les activitats que fan les associacions o col·lectius mitjançant sessions d'espai, actes de natura diversa... I tota aquesta activitat és considerable. Per donar-te'n una dada, el 2024, de les gairebé seixanta actuacions que es van fer, la meitat han estat amateurs o de formació.

La tornada del cinema a Alella després de molts anys era una cosa molt esperada. Quina és la teva valoració? Hi ha prevista alguna novetat?

Seguirem amb el que fem perquè estem contents amb la línia que seguim. La programació de cinema comercial és un acord que tenim amb la Calàndria i creiem que fan una molt bona selecció de les pel·lícules. D'altra banda, tenim dos programes, el Cine Xic, que el que vol és promoure el cinema en català per a infants, i el Cicle Gaudí, que també és de suport del cinema en català. Els hem canviat de dia i hem aconseguit que vingui més gent a veure les pel·lícules. Com a novetat treballem per oferir cinema al Nadal, cosa que no s'ha fet fins ara.

Parlem d'entitats locals i pagament de preus públics. Estàs d'acord amb l'afirmació que consideren inabastable l'equipament per portar a terme alguna de les seves propostes culturals?

No tinc la perspectiva que l'espai sigui inabastable. De fet, dins aquesta programació hi ha actuacions de quatre associacions i col·lectius d'artistes amateurs d'Alella. Totes les associacions que tenen una proposta artística, intentem acollir-les dins la

programació. Si està fora de la programació, hi ha un preu públic perquè l'espai intenta donar resposta a totes les necessitats i això s'ha de regular d'alguna manera. Per a les activitats que són iniciativa pròpia de les entitats, hi ha un preu bonificat que no arriba ni a cobrir les despeses tècniques de l'espai.

També s'ha de dir que quan l'activitat de la mateixa entitat és artística, com pot ser la Coral Joia, el Cor de Rock o ATA Teatre, no només no hi ha un preu públic, sinó que hi ha una disponibilitat de l'espai plena per fer els espectacles dins la temporada.

Les entitats han de pagar per poder utilitzar la sala Kerfaou?

La sala és gratuïta per a les entitats locals sempre que sigui per a un acte de difusió cultural i dins els horaris d'obertura de l'equipament.

I sense deixar les entitats, continua la col·laboració amb Músics en Residència: ens podries explicar breument com funciona aquest projecte col·laboratiu?

Col·laborem, acollim, els cedim tots els espais. Aquest any faran quinze anys i dediquen el repertori als germans Mendels-

sohn. Pel que fa al funcionament, ells són responsables de tota l'organització del repertori així com també la tria dels músics participants. Per part nostra deixem l'espai, programem les activitats i en fem difusió. Estem molt contents de poder ajudar a tenir un festival de molta qualitat musical a Alella.

El Casal d'Alella ha iniciat una nova etapa amb una nova junta directiva jove, amb preponderància de dones i amb moltes ganes de fer coses. Com és la vostra relació amb elles?

Ara mateix estem a l'espera de poder trobar-nos tal com fèiem amb l'anterior junta. El que intentarem posar en comú són les respectives programacions. Valoro molt positivament que hi hagi una nova junta directiva jove i amb empena i segur que això serà molt bo per al casal. Com a alellenca tinc una estima personal pel casal i trobo que és fantàstic que siguem al costat, perquè són dos espais que són complementaris. Només hem d'anar amb compte a l'hora de coordinar les programacions.

Voldries afegir algun tema del qual no hàgim tractat?

Simplement, que la meua valoració és po-

sitiva i que hem fet una aposta per una programació de qualitat amb una resposta molt positiva del públic. Només amb els mesos que portem de programació hem tingut 1.200 espectadors més, que es diu ràpid, però són com gairebé cinc teatres més plens dels que ja hi havia. Per mi això és molt positiu perquè vol dir que la població hi respon bé, que la cultura interessa la població d'Alella i cohesionada, fa poble.

Ja per acabar, una darrera frase que engresqui la gent a continuar gaudint, o fer-ho per primera vegada, de l'Espai d'Arts Escèniques Casal d'Alella?

Que consultin la programació, que segur que hi trobaran coses que els cridin l'atenció, que vinguin a gaudir que ja no ens cal anar a Barcelona per veure coses de qualitat. Fem un esforç per seleccionar el millor del que s'ofereix en aquest país en un moment en què tenim molts bons creadors. Els que venen crec que ja ho saben, perquè estem aconseguint que hi hagi un públic habitual, i els que no ens coneixen, que vinguin també perquè estic segura que hi trobaran coses que els interessaran. ●

GARDEN ARENAS

Plantes · Floristeria · Decoració

Visita la nostra botiga online
www.gardenarenas.com

Riera Fosca, 11-29 - 08320 Alella
Tel. 93 555 12 43 - WhatsApp 620 99 37 51

web@gardenarenas.com
www.gardenarenas.com

Joan Garrido, jubilat, artista i cul inquiet

Visitem el taller d'aquest pintor i escultor alellenc arribat a Catalunya fa 65 anys

Garrido, a casa seva, amb dues de les seves creacions, el Quixot i Sancho Panza.

ÒSCAR PALLARÈS

Joan Garrido va néixer a Andalusia fa 81 anys. Va venir a Catalunya quan en tenia 16. Va conèixer una alellenca, s'hi va casar i es va establir a Alella, on van néixer els seus quatre fills. Em rep a casa seva, amb una petita exposició d'escultures de ferro que ha preparat per a l'ocasió i m'etziba: "Aquí només tinc les peces més lletges, les boniques se les emporten els meus fills!" I de seguida m'explica: "És que a mi m'agrada molt l'art, la pintura, l'escultura... tot!" Assegura que és una afició que té des de ben menut: "El meu pare

era ferroviari i jo, de nano ja feia màquines de tren." Però també diu que, fins que no es va jubilar, es passava la vida treballant. "Soc mecànic i vaig treballar en una fàbrica de Teià durant una colla d'anys. Després em van donar una feina de vigilant al Port de Barcelona i m'hi vaig passar trenta anys més: quinze treballant de dia i quinze de nit. A més, també vaig ajudar l'Elies Alcalde durant dinou anys al seu taller. I combinar aquesta feina amb criar quatre fills!" Quan es va jubilar, va poder dedicar-se en llibertat a la creació, que és el que ara mateix el fa feliç.

M'ensenya el seu espai de treball, ple de records, de detalls, de dibuixos i esbossos, i on també hi ha un munt de quadres (els dolents, insisteix; els bonics són a casa dels fills). Alguns d'ells mostren racons d'Alella (la Moncloa, el carrer Sant Ramon, els escolapis, l'església o l'obra en la qual treballa ara mateix, una imatge de Can Pareras).

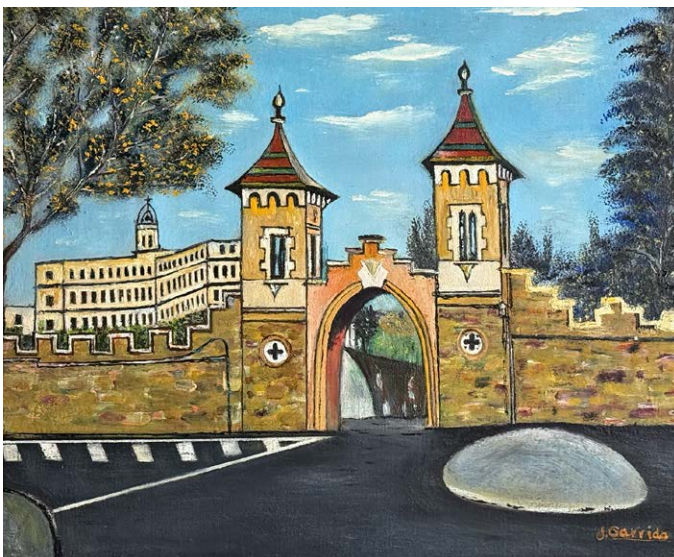
Un tango

Ple d'energia, va d'una cosa a l'altra i m'explica mil anècdotes de la seva vida. Li dic que quina vida més plena que té

i em respon, amb accent andalús: “*¡Mi vida es un tango!*” Li demano quina és la seva obra preferida i em diu que no en té cap, però que, en general, gaudeix més de treballar el ferro que no pas la pintura. “A mi m’agrada l’art, en general, m’agrada tot, però quan faig peces de ferro faig soroll i molesto els veïns i em sap greu, per això dedico també moltes estones a la pintura.” A més de les escultures que conserva la família, diu que n’ha regalat i venut moltíssimes i que moltes van anar

a parar a França, a través d’un contacte seu que les hi venia. De sobte, em deixa anar: “Ah! I tinc una medalla d’or de l’exèrcit!” Obre un calaix, la treu i me l’ensenya. “És de l’any 1966, d’un campionat de llançament de granades, a Burgos.” I arriba la seva esposa, que m’explica que també li ha agradat molt sempre l’esport i que un dels que va practicar més va ser el submarinisme. En Joan assenteix i desplega un ventall enorme d’anècdotes al voltant d’aquesta disciplina.

Tot seguit, recorda l’exposició que va fer fa alguns mesos al Casal i que mostrava fotos de desenes d’avis dels que eren habituals de la Moncloa i que, malauradament, ja no són entre nosaltres. “Bé, em van dir que un dels de les fotos encara és viu”, recorda tot rient. I comencem a acomiadar-nos, però no és fàcil, perquè en Joan té històries per omplir una revista sencera. Tornarem un altre dia, encara que sigui per continuar-lo escoltant, que és un plaer. ●

“El teatre ajuda la gent gran a confiar més en ells mateixos”

Entrevista amb **Susana Eva Martínez**, directora del Grup de Teatre i Creativitat Tik 6.0 per a gent gran

JUDIT BERTRAN

Cada divendres, un grup d'alelencs d'entre 70 i 85 anys es troba per fer molt més que teatre. Formen part del Grup de Teatre i Creativitat Tik 6.0, un espai de trobada, expressió i connexió que va més enllà dels assajos. Al capdavant hi ha la Susana Eva Martínez, actriu, creadora i coordinadora, que acompanya aquest procés des del primer dia. Amb ella parlem sobre com treballen i què els mou.

Com va començar el grup de teatre de gent gran?

Va néixer fa quatre anys, arran d'un tastet de teatre i creativitat que em va proposar l'ajuntament. Jo venia de fer teatre relacionat amb la salut i també amb la ciència i em va interessar molt com a eina per millorar la memòria, afavorir la creativitat i fomentar la cohesió social. Vam començar només quatre o cinc persones, amb dinàmiques, jocs, improvisacions... I, de mica en mica, el grup ha anat creixent i fem treballs més ambiciosos.

Com definiríeu el grup?

És molt compromès, cohesionat i divers: tenim des de dues catedràtiques de literatura fins a una modista, passant per un metge i una professora de ioga. Són gent molt desperta, amb inquietuds i moltes ganes d'aprendre i compartir. I, malgrat que de vegades tenim algun problema de salut puntual, ens adaptem, fem pauses i ens cuidem.

Quin impacte has notat que ha tingut el teatre en cadascú?

Doncs un de molt gran. Hi ha persones que van començar amb molta timidesa o pensant que no podrien memoritzar i ara

Susana Eva Martínez a la recepció de l'Espai d'Arts Escèniques.

projecten la veu, es mouen amb seguretat i s'expressen amb molta més llibertat. El teatre els ajuda a escoltar, a ser presents, a confiar més en ells mateixos. I riem molt, que és fonamental.

Hi ha estereotips sobre la gent gran que trenqueu amb el grup?

Totalment. Sovint es parla de la gent gran com si fossin “avis” i no és això. Són persones amb moltes coses a dir, amb ganes d'aprendre i de crear. El nivell d'exigència que es posen és alt i la implicació és absoluta. No som una companyia, sinó un espai formatiu que culmina amb una obra, però el compromís hi és sempre.

Aquest any heu preparat *El petit príncep*. Com ha estat el procés?

Sí! L'hem presentat el 21 de maig. És una

adaptació que hem fet nosaltres a partir del llibre. L'hem llegit i analitzat i n'hem creat una versió molt coral, perquè tothom pogués tenir el seu espai. És la quarta obra que presentem públicament.

A banda aquest projecte, també dirigeixes teatre científic. Ens expliques una mica en què consisteix?

Sí, dins l'Institut de Ciència i Teatre (INCITE), que vaig fundar, fem espectacles que combinen arts escèniques i divulgació científica. L'objectiu és fer arribar temes complexos, com ara l'Alzheimer, el canvi climàtic o la diabetis, a tota mena de públics, d'una manera entenedora i emocionalment connectada.

Heu portat alguna obra d'aquest tipus a Alella?

Aquest any estem en residència amb una obra nova sobre

canvi climàtic, feta conjuntament amb científics del Barcelona Supercomputing Center i amb finançament de la FECYT (Fundació Espanyola per a la Ciència i la Tecnologia). Hem fet un assaig obert el 30 de maig amb alumnes de batxillerat i gent gran i després farem una estrena el 18 de juny a l'Espai d'Arts Escèniques.

T'imagines alguna fusió entre el grup de gent gran i el teatre científic?

De fet, en una de les obres de creació pròpia ja van aparèixer personatges com ara Copèrnic i Plató. Però m'ho plantejo més seriosament: seria molt interessant fer una obra que combinés les seves inquietuds amb un tema científic i crec que n'estarien encantats. Seria una manera preciosa de continuar aprenent junts. ●

Som part del teu negoci
c/ Santa Eulàlia, 4 i 6 - Alella (Barcelona)
93 540 36 36 info@arisval.com

arisval

*Els impostos
La comptabilitat
Les nòmines
Els contractes
El pla de negoci
La comunitat de veïns
El contracte de lloguer
La venda de la casa
El canvi de nom del vehicle
Les assegurances*

**Des de 1983
sempre amb tu**

charol
CALÇAT & COMPLEMENTS

**sabateria dona, home i nen
bosses i complements
servei de reparació de calçat i varietat en plantilles
calçat escolar (descomptes especials)**

607 710 686 · Torrent Vallbona, 8 · 08328 Alella · charolsabateria@gmail.com

ESPAI DE PSICOLOGIA

—
INFANT · ADOLESCENT
PARELLA · FAMÍLIA

T. 606 42 52 22
www.espaialella.com · info@espaialella.com

fablan's estilistes
HOME - DONA

- Productes de primera qualitat · Especialistes en extensions
- Les últimes tendències en moda
- Recollits · Manicura i Depilacions Facials

· Tractaments més complets per al teu cabell · Tècniques de maquillatge
Rambla d'Àngel Guimerà, 25 · Tel. 93 555 91 21 · fablan_s@hotmail.com

la
DO.
TASTETS D'ALELLA

**Aquí guisem!
Autèntica cuina de mercat!**

Mercat Municipal d'Alella
Tel. 629 73 98 03

ness

BRANDING
PACKAGING
WEB
EVENTS

www.nessalella.net
sroca@nessalella.net

SERVIFIBAL, SL

BALANCES
TALLADORES
ENVASADORES
PICADORES
CCTV
**TOTA LA MAQUINÀRIA
PER A L'ALIMENTACIÓ**

www.servifibal.cat
T. 659 770 814

QUEVIURES FONT

CAN JANA DESDE 1888

Fruites i verdures d'Alella · especialitats de temporada

Plaça de l'Ajuntament 5 · Alella · 93 555 23 92

Encàrrecs i servei a domicili

**PIZZA
A PUNT**
QUALITAT ARTESANA DE PROXIMITAT

935 408 806

‘Tot penja d’un fil’: Xavier Llosa transforma Can Manyé en un univers de miralls, sons i fragilitats

L'artista va transformar fins al 18 de maig l'espai en un univers de formes suspeses, llums reflectides i sons subtils que dialoguen amb la fragilitat de l'existència

JUDIT BERTRAN

L'artista Xavier Llosa va presentar a Can Manyé l'exposició *Tot penja d'un fil*, una proposta immersiva i lúdicament reflexiva que va difuminar els límits entre l'art visual, sonor i conceptual. Boles de discoteca, fils, llum, moviment i so van convertir l'espai expositiu en un univers poètic on tot semblava flotar i, fins a cert punt, trencar-se per deixar la seva empremta.

El punt de partida de l'artista lleidatà era tan enginyós com impossible: penjar totes les peces d'un sol fil. “Complicava moltíssim la producció i vaig haver de reformular la idea”, explica Llosa. Finalment, cada obra va acabar penjant del seu propi fil, tot i que es va mantenir el concepte d'equilibri i interconnexió, també a escala auditiva. “La nostra existència penja d'un fil: és molt fàcil que desapareguem”, reflexiona l'artista. Així doncs, l'exposició girava al voltant d'un element carregat de simbolisme: la bola de discoteca composta per petits miralls que Llosa destacava pel seu contrast entre l'estètica festiva i el seu potencial poètic. “Desprèn música, joia, moments d'eufòria, moviment, enlluerna... Tot són aspectes que em semblaven molt interessants de treballar.” Aquesta figura es va convertir en l'eix central d'una instal·lació que molts visitants definien com un planetari contemporani.

Amb una trajectòria vinculada a la música experimental, el pianista, compositor i productor musical entén l'art com una zona de frontera. “Vaig començar a explorar els extraradis de la música, aquella zona boirosa on la música deixa de ser música i comença a ser una altra cosa.” A *Tot penja d'un fil*, això es traduïa en peces que vibraven, crepitaven o simplement suggerien una música interna, sense necessitat de so literal. “Hi ha peces que no sonen, però que desprenen música.” Però totes aquestes, unides, entraven en simbiosi amb una melodia inesperada, però no incalculable, atès que estava mesurada al mil·límetre perquè tingués una harmonia molt concreta.

Lluny de buscar un missatge únic o tancat, Llosa defensa l'ambigüitat com a part essencial de l'experiència artística. “Cadascú ha de viure-la a la seva manera. No vull interposar-me en com veu cadascú les coses.” I, per explicar la seva voluntat poètica, explica: “Un cop vaig llegir que la veritat és un gran mirall trencat en mil bocins i cadascú n'agafa un trosset i creu tenir la veritat sencera. Jo vaig pensar: i si amb tots aquests bocins féssim una gran bola de discoteca? Convertim la solemnitat en alguna cosa lúdica, que podem ballar.”

Amb aquesta proposta, Xavier Llosa “va enlluernar”, en paraules del mateix artista, Can Manyé amb reflexos i pensaments en pausa. I rere aquesta lluentor, com qui mira més enllà del reflex, s'amagava una invitació a pensar, escoltar i observar amb una nova sensibilitat. ●

CEDIDA

CEDIDA

ENTITATS D'ALELLA: Màsters del Vi d'Alella

Col·lectiu nascut de l'afany per continuar aprenent d'un grup d'exalumnes del desaparegut cicle formatiu vinícola de l'Institut d'Alella

OSCAR PALLARÈS

Els Màsters del Vi d'Alella, després d'una de les seves trobades per tastar.

JOAN ROSSELLÓ

Per parlar-nos de Masters del Vi d'Alella ens acompanyen, com a representants de l'entitat, l'Eli i l'Òscar. L'Eli Abad Pardo té 56 anys, és d'Alella, té parella de fet i no té fills. En el seu currículum trobem les funcions d'empresària, inversora, consellera i mentora. Ha estat sòcia cofundadora de Between Technology i divulgadora per fer conscients els biaixos inconscients de gènere.

Està compromesa amb el desenvolupament del paper de la dona en l'àmbit STEM i amb la igualtat i la paritat salarial entre dones i homes. L'Òscar Pallarès Mateos té 49 anys, és d'Alella, està divorciat i té dos fills (una nena de 12 anys i un nen de 9). Laboralment, de jove li encantaven les motos, per la qual cosa es va formar i va treballar durant uns quants anys al departament de recerca i desenvolupament de Yamaha. Posterior-

ment va passar al sector gràfic i de la comunicació. És un periodista *de facto* (construït en el dia a dia del món periodístic). Porta vint-i-cinc anys fent la revista *Alella* i és des del començament –que va ser el 2008– a la revista *Papers de vi*. També participa, o ha participat, en entitats com els Amics del Teatre d'Alella, l'Agrupació d'Astronomia i la Colla de Gegants i Capgrossos, ha estat timbaler dels Diablers del Vi d'Alella, va ser

un dels impulsors d'Enjo (Entitats Joves) i el posterior Fòrum de Joves, etcètera.

L'origen, a l'institut

Centrant-nos en l'entitat que ens ocupa, ens expliquen que té l'origen en un "cicle formatiu de grau superior de màrqueting i publicitat en el sector vitivinícola" que fins fa poc s'impartia a l'Institut d'Alella. El cicle va néixer l'any 2009 quan la Lina Rubio, que era la directora de l'institut, el va impulsar. Més tard, l'actual equip directiu va decidir reconvertir-lo i eliminar-ne la part vinícola: el 2023 va ser el darrer curs d'aquest cicle. Durant els anys que va durar hi havia una mitja de quinze alumnes per any, molts dels quals, actualment, ocupen llocs de treball relacionats amb el vi. Des del tancament del cicle, si alguna de les persones que avui viu a Alella o a l'entorn vol formar-se en aquest àmbit, ha de desplaçar-se fins a l'Institut Josep Vallverdú de les Borges Blanques, a l'Escola Agrària de Viticultura i Enologia de Sant Sadurn d'Anoia, a l'Escola de Viticultura de la Catalunya Central a Artés o també pot anar a l'Escola Agrària de Gandesa. Totes aquestes poblacions continuen oferint formació vitivinícola, però ja no la nostra població.

Dit això, continuant amb l'origen de l'entitat, cal dir que quan la primera promoció del cicle va acabar, com que alguns dels components estaven interessats a continuar adquirint més coneixement sobre el món vinícola i hi havia molt bona relació amb el professor del moment, l'Oriol Artigas, van acordar continuar-la fora de l'ensenyament reglat i reunir-se periòdicament. Com que es tractava d'una formació postreglada, van començar a anomenar el curs amb el nom "del màster". I, amb el temps, fent broma, ells mateixos es referien a la colla com els Màsters. Durant uns quants anys, l'Oriol decidia els temes a tractar en les trobades quinzenals, i el grup s'anava ampliant amb els alumnes de les noves promocions del cicle formatiu interessats a participar-hi. Va arribar un moment que l'Oriol, per motius familiars i professionals, no va poder continuar portant la formació i a partir d'aquell moment va produir-se una adaptació a la nova situació. En primer lloc, es va buscar un espai per poder desenvolupar les trobades, i va ser a partir d'una observació de la Mercè Vizern, regidora de l'ajuntament i membre del "màster", que es van assabentar que si es constituïen com a col·lectiu tenien dret a sol·licitar alguna de les sales que depenen de l'ajuntament i, per tant, disposar de l'espai que necessitaven per continuar ampliant el bagatge de coneixements vitivinícoles. El 26 d'octubre del 2021 es van constituir com a col·lectiu i el nom de l'ens

va caure pel seu propi pes: Màsters del Vi d'Alella. Des de llavors es reuneixen el dijous, cada quinze dies, de 20 a 22.30 h a la sala gran de Can Lleontart.

Diferents tipus de sessions

El funcionament a les trobades podríem dir que va variant: es pot decidir un tema i cadascú porta un vi relacionat. El tema podria ser les regions –per exemple, vins de la Borgonya o de la Rioja– o les varietats –vins de syrah de diferents regions com ara Austràlia o Catalunya–. També es poden comparar varietats: per exemple, garnatxa amb pinot noir. Aquesta línia de propostes és l'emprada i la que es desenvolupa durant les trobades. Un cop reunits, de vegades cada membre de la colla comparteix les seves percepcions amb la resta –una part dels comentaris giren al voltant de quin tipus de menjar podria lligar millor amb el

l'any els agrada fer una sortida per visitar algun celler de la mà del productor.

El col·lectiu és format per una vintena de persones i a les sessions hi solen participar una quinzena. En l'àmbit organitzatiu, l'Eli i l'Òscar són els dinamitzadors del grup. L'Eli gestiona, trimestralment, la sol·licitud de la sala de Can Lleontart i el calendari (s'ocupa de veure qui portarà la sessió o qui l'organitzarà), a més de la tresoreria. La tasca de l'Òscar consisteix a recordar aspectes que poden haver quedat pendents i engrescar els companys a participar-hi. També, gràcies a contactes que té en el món del vi, facilita sovint que persones reconegudes del sector dirigeixin tasts o cursos.

Ambaixadors del vi d'Alella

Em fan notar que es consideren ambaixadors del vi d'Alella, perquè quan van a res-

Òscar Pallarès i Eli Abad.

vi tastat-. Una altra opció és quan un dels components del grup s'encarrega de recollir informació sobre uns vins determinats (anyada, elaboració, característiques de la vinya, varietat amb la qual està fet el vi, etc.), compra les botelles sobre les quals es parlarà, després el cost es reparteix entre tots els participants i, en aquest cas, és aquesta mateixa persona la que s'encarrega de dirigir el tast.

Un exemple de l'última opció, la van tenir en un tast que va preparar l'Eli sobre vins naturals –que s'elaboren amb una mínima intervenció (no es fan servir pesticides en el conreu, i en la producció quasi no s'utilitzen sulfits, com tampoc xoc de fred ni es filtren)– fets per dones.

El grup, per ampliar la formació, també fa venir productors perquè presentin els seus vins o contracten sommeliers de renom perquè imparteixin cursos. Un cop

taurants sovint esmenten la poca presència de vins de la DO a les cartes. També proposen regalar vi d'Alella, perquè és un element fungible, la qual cosa fa que es pugui anar repetint el mateix tipus de regal, i un bon vi sempre queda bé a l'hora de fer un obsequi.

El Màsters del Vi d'Alella no és un grup tancat, però no és un grup per a persones que es vulguin iniciar en el coneixement del món vitivinícola perquè els components actuals ja disposen d'un ampli bagatge de coneixements, i és tenint en compte aquest bagatge que es desenvolupen les sessions per continuar aprenent. Per tant, si algú que tingui una bona experiència en el tast de vins està interessat a formar-ne part, només cal que es posi en contacte amb ells a través del Registre d'Associacions i Col·lectius d'Alella.

Aquest escrit el podem considerar un tast del que és l'entitat o col·lectiu: Màsters del Vi d'Alella. ●

Fina Soler

LAIA DE BOBES SOLER / FOTO: JORDI FARRÚS

La Fina Soler va néixer a Barcelona en plena postguerra; vivia al costat de la plaça Universitat i va veure sota els balcons de casa seva la vaga de tramvies –«Me'n recordo molt: l'aldarull va ser tan gros que els meus pares em van dir que no anés a l'escola», explica– i, ja als anys seixanta, els grisos al galop per la Gran Via i els camions amb mànegues d'aigua per dissoldre les manifestacions dels estudiants. Va estudiar a l'Escola Suïssa, una raresa laica i mixta en aquells temps, i va cursar el batxillerat superior en alguna acadèmia que ni recorda. «No era una bona estudiant i, a més, a casa calien diners», diu, i per això no va anar a la universitat. L'alemany après a l'escola li va servir per a la feina; va treballar molts anys a Manhusa, que tenia les oficines a Sant Celoni; «Una furgoneta DKV ens hi portava cada dia; encara no hi havia l'autopista... recordo la boira i les parelles de la Guàrdia Civil amb les capes i tricorns caminant al costat de la carretera», explica; també recorda amb tot detall un accident del qual se'n va sortir miraculosament: «Em va salvar la vida el fet que vaig arribar una mica tard a agafar el transport, perquè aquell dia vaig seure darrere de tot; el noi que s'havia posat al meu lloc habitual va morir».

El pis on va anar a viure en casar-se, a finals dels seixanta, era a Carles III, que aleshores era una rambla semiurbanitzada... fins que van començar les obres del que seria el primer cinturó de circulació de Barcelona i la construcció del Camp Nou, que era molt a prop. «El caos era tal que, estant al final de l'embaràs, els diumenges que hi havia futbol a can Barça procuràvem no ser a casa pel problema que hauria estat haver de sortir d'allà», explica.

A principis dels setanta va ser quan va venir a parar aquí, buscant amb uns amics un lloc per passar-hi l'estiu amb les criatures podent anar igualment a treballar sense haver de fer de Rodríguez; a La Vanguardia van veure un anunci per paraules d'una masia amb vistes al mar a Alella. «Nosaltres no en sabíem res, d'Alella, però ho vam buscar: era a prop i hi havia l'autopista... la masia va resultar ser la casa dels masovers de can Pareras, i la van llogar. «El Maresme va ser tot un descobriment», diu, «els estius aquí ens van fer veure que no era tan complicat viure fora de Barcelona, i que s'hi estava molt millor, aquest és un lloc privilegiat». I, doncs, van comprar un terreny a la urbanització Coma Fosca (ara Can Comulada), s'hi van fer una casa i s'hi van instal·lar el juny del 1979.

La integració va començar per la decisió de dur les filles a les escoles Fabra, aleshores encara *colegio nacional*, i ficar-se a l'associació de pares: «Allà vàrem conèixer molta gent d'Alella, de tota la vida i nouvinguts com nosaltres», diu; poc després va venir la posada en marxa de la biblioteca del poble, amb la Rita Marsal; i cantar a la coral; i formar part del grup de famílies cristianes que portava l'escolapi Manel Bagunyà als locals cedits per les monges; i dur les nenes a l'Espai Gresca; i participar al Casal i a les fetes majors... «Ens vam involucrar molt en tot el que podíem», diu.

Passats els anys i amb les filles ja grans, la Fina va fer un altre descobriment: el de la microgimnàsia. En va sentir a parlar a la ràdio, s'hi va interessar, va començar a practicar-la, s'hi va entusiasmar, va fer la formació per fer de monitora i va proposar a l'Ajuntament fer aquesta activitat aquí... «A la meua vida hi ha un abans i un després de la *micro*», explica; «a Alella vam començar amb quatre o cinc amigues al poliesportiu i en cinc anys van acabar passant per les meves classes més de cent persones», diu. Quan per edat i per problemes amb l'administració va haver de plegar, encara va mantenir l'activitat en grup a casa seva uns temps fins que, finalment, una altra monitora va agafar el relleu; encara ara, en els cursos que es fan a can Lleonart, hi ha un parell de persones que van començar amb la Fina fa més de vint-i-cinc anys.

Després de la *micro* apareix la Judit Cuixart i la proposta de Músics en Residència. I és que la música és una altra de les passions de la Fina. «El primer any ho va organitzar tot la Judit sola

i el següent ja va muntar l'associació. Jo m'hi vaig abocar directament i vaig estar treballant molt en tots els aspectes de l'organització del festival fins fa tres anys; ara hi col·laboro i faig el que puc, però ja no hi faig tanta cosa com feia », comenta.

En paral·lel a tot això, en l'àmbit més privat, el 2015 va ser un any difícil i de grans canvis: arrel del seu divorci, la Fina Soler va deixar la casa de can Comulada i va anar a viure en un pis a sobre de can Vera, i així torna a intensificar-se la seva relació amb Alella: «Des que visc al poble, conec i em coneix moltíssima més gent; abans sabien qui era, però jo era d'urbanització, i ara soc del poble: quan vaig pel carrer hi ha persones que em saluden o em fan una broma o em paren per xerrar que

mai abans s'havien aturat a parlar amb mi», explica. A més, ara tot el que es fa a Alella li queda a màxim deu minuts de casa: el teatre, el cinema, la biblioteca i el club de lectura, Can Manyé... «Tinc curiositat per tot el que es fa: m'interessen els artistes, els que creen. Els que analitzen tenen interès intel·lectual, però els que fan canviar el món són els creadors», diu, i afegeix: «Jo, que vinc d'una família amb un pare erudit, si em quedo amb el que per a mi és còmode, que és la cultura clàssica, no evolucionaré mai... Però també m'interessa saber com es pinta avui dia, de què se'n diu art», i és per això que s'apunta a tot el que pot. En aquests últims deu anys, a més, la Fina ha publicat quatre poemaris i els ha presentat, naturalment, al Casal i a la Biblioteca. La vena artística en el seu cas, doncs, li ha sortit per l'escriptura, encara que ella en minimitza la importància: «Jo escric poesia, però ser poeta és una altra cosa», diu.

Pel que fa al futur, ho té clar: «El veig d'acord amb el que em digui la meua salut. Mentre estigui bé, em veig aquí; i si no estic bé, un dia s'haurà acabat». La Fina va venir a parar aquí per casualitat i va fer d'aquest el seu lloc i també el de qui signa aquestes ratlles. «Crec que ha sigut un encert haver decidit viure a Alella», diu. Jo també n'estic convençuda ●

La relació de la Fina Soler amb Alella ha anat *in crescendo* des de principis dels setanta fins avui. Va ser la primera monitora de microgimnàstica del poble, ha estat una intensa col·laboradora del festival Músics en Residència i ha escrit i presentat cinc llibres. Ara fa deu anys que ha deixat de ser alellenca d'urbanització i, des que viu al centre del poble, assisteix a tots els actes culturals que s'hi fan.

portes i automatismes enric s.l.

NO TOTES LES PORTES SÓN IGUALS

atenció telefònica **24h**

C/ INDÚSTRIA, 14 - P.I. BUVISA 08329
 TEIÀ - BARCELONA - TEL: +34 93 555 93 88
 INFO@AUTOMATISMESENRIC.COM

MÉS PROPIETATS
More properties

**LÍDERS EN VENDES D'HABITATGES
A COMPRADORS INTERNACIONALS**

LUCAS FOX
 INTERNATIONAL PROPERTIES

LUCAS FOX MARESME
 Plaça de l'Ajuntament, 7, 08328 Alella
 T: (+34) 935 952 490 · E: maresme@lucasfox.com
www.lucasfox.es

Obres dels pisos de Can Calderó, l'any 2016.

Cap a on anem?

Especial sobre habitatge i urbanisme

L'accés a l'habitatge és el principal problema dels catalans. Ho confirmen l'últim baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) i les grans manifestacions que el Sindicat de Llogateres ha organitzat en ciutats com Barcelona i Girona. Alella no n'és cap excepció: el lloguer és més car que a la capital i forma part de la llarga llista de municipis declarats zona residencial tensionada amb el preu de lloguer regulat. A més, ara mateix hi ha tot un seguit de projectes urbanístics en marxa o a punt d'executar-se que canviaran el nostre paisatge. Per tant, habitatge i urbanisme són temes de conversa recurrents. Hi hem dedicat aquest dossier especial amb l'objectiu de contribuir a la reflexió. Hem recollit la veu de tants veïns com hem pogut, també la de l'alcalde Marc Almendro, els grups de l'oposició, els moviments veïnals, activistes d'altres territoris i experts legals.

Què ens preocupa sobre l'habitatge i l'urbanisme d'Alella?

LAURA RUIZ TRULLOLS

Entre les converses que tenim entre les companyes que fem la revista Alella, l'habitatge i l'urbanisme fa temps que ocupen bona part del debat. Per això, encetem el dossier amb quatre diàlegs sobre algunes de les qüestions que més ens amoenen. Sovint coincidim en la preocupació amb què hi hagi veïnes que no puguin viure al poble i en com canviarà el nostre paisatge i teixit social amb la construcció de tants habitatges nous dirigits sobretot a persones de rendes altes. Ens preguntem si hi ha solucions per aconseguir que els col·lectius vulnerables puguin trobar el seu lloc al poble i no haver de dedicar més quilòmetres quadrats al ciment.

L'encetem amb quatre diàlegs sobre algunes de les qüestions que ens preocupen.

JOAN MIQUEL GOMIS, professor de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), veí d'Alella i col·laborador de la revista

Una vegada ens vas explicar un record de com va canviar el teu entorn quan eres petit.

Fa més de quaranta anys vaig veure com l'entorn de casa meva es transformava radicalment. Espais naturals poblats de garrofers, ametllers i diferents tipus d'herbes silvestres, que van ser l'escenari dels nostres jocs d'infància, van quedar totalment edificats. Va ser un procés impactant i l'inici d'una gran reflexió derivada de la pregunta que un veí d'aquells temps em va plantejar: "Alella és un poble privilegiat: quin dret tenim a no compartir-lo?" Arran de l'evidència que el creixement del poble ja es veia en aquell moment imparabile, la resposta del mateix veí era premonitòria: "Que aquest creixement sigui planificat, racional i permeti mantenir l'essència del poble."

Ara que ens trobem davant un altre gran canvi, com ho vius?

Més de quaranta anys després, les paraules d'aquell veí continuen perfectament vigents, però se situen en una nova di-

mensió: la de "l'Alella metropolitana dels cinc milions d'habitants". Alella ni tan sols forma part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, però sí d'aquesta nova àrea regional que s'està dissenyant i incorpora el Maresme, el Penedès i els dos Vallès per gestionar qüestions fonamentals (habitatge, transports i tota mena d'infraestructures... també el turisme) que requereixen estratègies supramunicipals. Aquest nou entorn metropolità, com ja veiem, exercirà una pressió asfixiant, especialment immobiliària (incloses les grans superfícies), que el sistema de governança local hauria de gestionar tenint en compte les paraules premonitòries d'aquell veí del poble.

Com a expert en turisme, què et sembla que aviat pugui haver-hi quatre hotels a la Riera Coma Fosca?

La proximitat amb Barcelona ha atorgat a Alella grans avantatges. Però també alguns riscos que el turisme pot exemplificar. Amb la limitació de creació de noves places hoteleres a la capital catalana, l'expansió d'aquest sector es trasllada a zones ben comunicades amb la ciutat, com és el cas d'Alella, amb el risc de crear una excessiva nova oferta no pensada en el desenvolupament d'un turisme sostenible per al poble, sinó a facilitar allotjament a turistes que visiten Barcelona sense valor afegit amb visió local. Amb l'anunciada eliminació dels apartaments turístics a Barcelona el 2028, cal preveure també una pressió per a l'expansió, ja iniciada, d'aquests allotjaments a Alella. Una situació que requerirà de l'administració una regulació i un control perquè sigui racional i permeti mantenir l'essència de poble.

ANNA ALFARO, periodista, presidenta del Casal d'Alella, veïna d'Alella i col·laboradora de la revista

Creus que el concepte de gentrificació encaixa amb el que passa a Alella?

El que observo és que els últims anys la nostra població ha canviat. Abans era un poble en què, més o menys, tots ens

Anna Alfaro.

Joan Miquel Gomis.

Nina Turull Puig

Albert Alabau

coneixíem, on la integració era possible tant dels qui acollien com dels qui hi arribaven. Acabàvem tots dins la mateixa realitat compartida, com si diguéssim. D'uns anys ençà, hi ha vingut moltíssima gent amb un poder adquisitiu molt i molt alt i les diferències econòmiques cada vegada són més grans. Qui pot comprar ara mateix les terres d'Alella? El preu de l'habitatge és inassolible per a moltes de nosaltres. Hi ha gent que tenim un vincle amb les persones, amb el paisatge, amb la seva història... i que volem quedar-nos al poble, però haurem o ja hem de renunciar a la idea de viure-hi. N'hi ha que sí que s'ho poden permetre i que fan servir Alella com a poble postal-dormitori. Hi tenen tot el dret, és clar, però això té conseqüències. Quan no hi ha arrelament, què ens queda? Com passa a tot el país, els qui formem part del teixit associatiu diem que "sempre som els mateixos". La diferència és que a Alella ara som sempre els mateixos i a poc a poc els anem perdent. Potser caldria fer-nos grans com a país i afrontar alguns debats.

Com afecta tot plegat la gent jove?

Com més va, més es complica. No es pot plantejar el futur. Això és una cosa bastant fumuda, que ja hem d'assumir tant la nostra generació, que ja no és tan jove, com les que venen. Si tens arrelament al lloc, no poder-te ni tan sols imaginar vivint-hi i creant un futur al lloc on has nascut i, a la pràctica, no poder-ho fer, té moltes implicacions i cap de bona. Perquè, a més, vivim en una zona que tampoc ens ho podem imaginar als pobles del voltant, perquè generalment tenen el mateix problema. Ho vaig llegir fa alguns dies: en pocs anys, la diferència es marcarà entre els qui heretaran propietat i els qui no. La tendència és que el poble és cada vegada menys col·lectiu. És menys poble en el sentit ampli del que implica: una xarxa de persones que viuen en un mateix lloc i que en molts casos es coneixen, creen vincles, que conviuen amb experiències semblants i tenen un paisatge i elements en comú que els defineixen a un nivell molt íntim, que els connecta a una història compartida. Tinc la sensació, i sé que no la tinc només jo, que cada vegada és més un "poble escenari" i que els que encara ens saludem pel carrer quan ens trobem, anem quedant en minoria.

NINA TURULL PUIG, aparelladora, tècnica d'execució de projectes i de sostenibilitat ambiental de Sostre Cívic, membre de Salvem la Miralda, nascuda a Cabrils i actualment veïna del Masnou

Treballes en una cooperativa que promou una alternativa d'habitatge davant les formes més habituals, compra i lloguer. Què és Sostre Cívic?

Som una cooperativa paraigua que promou la propietat col·lectiva i el dret a l'habitatge. La nostra feina és donar suport a iniciatives d'habitatge cooperatiu en les diferents fases, des de la concepció del projecte fins a la construcció i després durant la convivència. Nosaltres i més entitats com ara Fundació la Dinamo i Perviure, fem una feina d'acompanyament, tant a escala tècnica com social i relacional, als grups que volen viure col·lectivament. Pot ser una iniciativa privada, en què el col·lectiu compri la propietat conjuntament, un projecte de cessió d'ús per part d'una administració pública o bé un projecte fruit de la llei de tanteig i retracte, en què un ajuntament o una entitat sense ànim de lucre compra la propietat abans que el banc la vengui a un fons inversor, amb el suport de l'Institut Català de Finances.

Imatge de les obres dels pisos socials de Cal Doctor, l'any 2008.

OSCAR PALLARÉS

Cada vegada hi ha més gent que aposta per aquesta manera de viure?

Sí, hem tingut un creixement exponencial. Però voldria dir que no és una fórmula accessible a tothom, cal una entrada inicial (i retornable) de diners que va dels 5.000 als 30.000 euros i poder pagar les quotes mensuals. També cada vegada hi ha més ajuntaments que hi aposten per oferir habitatge social. N'hi ha d'endeutats que no volen invertir en rehabilitació o noves construccions i opten per cedir sòl i finques. En aquest sentit, els fons Next Generation han estat clau. Al Masnou hi ha dos grups que treballen per viure de manera col·lectiva. A la web de l'Observatori Llargavista trobareu un mapa amb les iniciatives censades d'habitatge cooperatiu a Catalunya.

<https://llargavista.coop/>

Quines altres alternatives d'habitatge hi ha?

L'ocupació, que per a moltes famílies és una necessitat vital perquè l'accés no està garantit. N'hi ha moltes que des de la crisi del 2008 viuen en situacions d'extrema vulnerabilitat. Cada vegada hi ha més necessitat i per això sorgeixen empreses com Desokupa. També és un moviment polític, és clar, per reclamar que el dret a l'habitatge no està garantit i com a protesta al sistema.

Què diries als qui diuen que l'única solució és crear noves promocions que incloguin habitatge social?

No té cap sentit, a Catalunya hi ha milers d'habitatges buits. La necessitat de crear és falsa. Els únics motius per construir són la inversió i l'especulació. Hi ha moltes finques buides que necessiten ser cuidades i mantingudes i caldria apostar per invertir en el parc construït existent. També amb una lògica ecologista, caldria aprofitar els materials que ja hi ha i revaloritzar el patrimoni.

ALBERT ALABAU, especialista en recursos humans, veí d'Alella i col·laborador de la revista

Amb les dades disponibles que has trobat, quina anàlisi en fas?
 Arribo a unes quantes conclusions. La primera és que entre principi dels 80 i final dels 90 i fins al principi dels 2000, Alella va triplicar la població. En tan sols dues dècades i escaig hi ha un fort creixement, essencialment amb veïns nous originaris de Barcelona. També m'adono que, actualment, amb el tipus d'habitatge que hi ha projectat, després d'haver superat ja la frontera dels 10.000 habitants, arriba un tipus de veí nou que en general té un poder adquisitiu alt. També n'hi ha molts d'estrangers. Probablement són persones que tenen una perspectiva diferent del que valoren d'Alella i això genera un procés de gentrificació diferent del que es va generar dels 80 als 2000. Amb les dades a la mà, comprovo que hi ha aquesta tendència i em preocupa cap a quin model de poble anem. Diria que no és un model que contribueixi que els joves i els locals s'hi puguin quedar.

Hi ha alguna dada que t'hagi sorprès especialment?

Que el preu mitjà del lloguer del 2024 a Alella fos un 34,5% superior al de Barcelona. Això em fa pensar que mentre a la ciutat hi ha força habitatge car en lloguer, també n'hi ha d'haver de més econòmic que comporta el preu mitjà. A Alella, en canvi, tot el parc immobiliari és molt costós, cosa que porta a expulsar el local i a incentivar que hi arribin persones de renda alta, sobretot estrangers.

Quina dada no has aconseguit i creus que seria útil?

M'agradaria tenir informació sobre els permisos d'obra dels darrers tres anys al poble: la nacionalitat de qui els demana, el tipus d'obra (menor o major). Voldria tenir més informació per saber si el que arriben són *expats* en edat de treballar i procrear (o arriben ja amb fills) i són més susceptibles d'integrar-se o si són més aviat el que podríem anomenar "vividors de rendes" i, per tant, menys susceptibles d'integrar-se. ●

Anàlisi d'Indicadors d'Habitatge i Demografia – Alella

Fonts: INCASÒL, Idescat i Diputació de Barcelona
 Gràfics: Xavi Ruiz Trullols

ALBERT ALABAU

Quants habitatges hi ha a Alella?

4.537 habitatges.

Quants d'aquests estan buits?

459 habitatges buits (10,1% del total).

Quants estan ocupats?

Actualment hi ha 12 cases ocupades. També viuen ocupes a l'antic tennis Trèvol i a dues barraques.

Quants són cases (torres) de 2 o 3 plantes?

81,7% del parc residencial són habitatges unifamiliars (torres).

Quin és el preu mitjà de lloguer?

El preu mitjà del lloguer el 2024 (euros/mes) fou superior a Alella que a Barcelona:

Quin és el preu mitjà de compra?

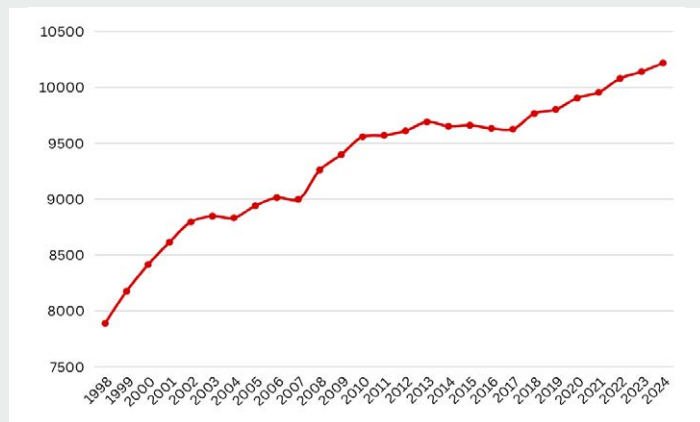
3.523 €/m² (2022). En habitatges nous, supera els 4.000 €/m².

Quina és la procedència dels compradors d'habitatge en els darrers 5 anys?

L'any 2021, el 22,5% de compradors eren estrangers. Les nacionalitats més habituals d'aquests compradors són la britànica, la francesa, l'alemanya i la russa.

Evolució de la població alellenca des de 1998

Augment fort a partir de 1980 (prop de 3.000) fins al 2000 (prop de 9.000 habitants), fins als més de 10.000 habitants actuals. Mitjana d'edat: 44,4 anys. 12,7% estrangers.

L'any 2024 Alella tenia el 13% de la població d'origen estranger

5 principals nacionalitats (2 d'elles de molt alt poder adquisitiu): 442

5 principals nacionalitats	Número d'individus
Itàlia	113
Marroc	92
França	81
Rússia	80
Xina	76

Renda per càpita

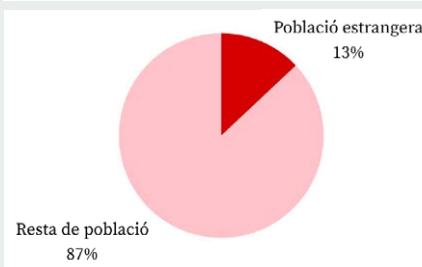
19,795 €/habitant

Nombre d'habitatges turístics amb llicència

103 habitatges (2023).

Nombre de llits d'hotel disponibles

1 hotel amb aproximadament 16 llits.

Almendro, convençut del creixement urbanístic

A l'equador del seu segon mandat, preguntem a l'alcalde Marc Almendro per cadascun dels temes urbanístics d'actualitat. Des que va començar a governar l'any 2019, Almendro s'ocupa de les carteres d'Urbanisme i Serveis Territorials, àrees de gran complexitat que no delega en cap altre regidor, igual que va fer el seu antecessor Andreu Francisco. Sobre ell sol recau la responsabilitat de qüestions clau que defineixen el poble com ara el desenvolupament de la Miralda, la urbanització de la Serreta, el futur de la Vinícola i la necessitat d'equipaments com la nova biblioteca.

AGNÈS CÉSPEDES / RAMON RUIZ BRUY

LA MIRALDA

Al darrer ple del 2024 es va aprovar inicialment la modificació puntual del POUM del sector de la Miralda i a la darrera junta de govern de l'any es va aprovar el nou pla parcial (PPO) que l'ha de concretar, que substitueix el del 2022. De la superfície total de 116.724 m2 que té el sector, aquest nou pla en defineix 52.000 m2 com a espais lliures i en reserva 13.000 com a equipaments. Desapareix l'hotel que hi havia projectat anteriorment, però s'hi preveu la construcció d'aproximadament 140 habitatges –uns 76 dels quals serien de caràcter social en règim d'arrendament– i dues grans superfícies comercials. S'hi preserva la casa de la Miralda i els elements patrimonials i a la part nord de la finca, fins a l'autopista, s'hi emplaçarien les zones verdes amb una reserva per a equipaments. La part sud és la que ha d'acollir les noves edificacions, que se situarien entre el torrent de Rials i Can Torras.

Estàs satisfet de la modificació urbanística aprovada a la Miralda?

Crec sincerament que el poble millorarà amb el que s'ha recollit finalment en aquesta modificació. Segur que tot és perfeccionable, però crec que l'encaix que s'ha trobat és molt bo per als barris de l'entorn i permetrà acabar de teixir el poble. Cal posar en valor tot el procés de participació i les aportacions que s'hi han fet. La millora és grandiosa, molt notable. Serà un sector en el qual més del 80% passa a ser públic, i més del 50% serà zona verda. Estic molt satisfet de com hem estat capaços d'arribar a l'objectiu i de com s'ha fet: aquest era el gran repte del mandat, avançar.

Tot i això, han sorgit molts moviments contraris a la urbanització de la Miralda, molts dels quals ben documentats i amb propostes alternatives. Què en penses?

En tot moment he dit que és un gran bé per al poble que hi hagi ara un interès i una preocupació pel seu urbanisme. És positiu

LESCASESALELLA.CAT

La Miralda.

en qualsevol àmbit públic. Ara, hauria estat bé el mateix nivell d'interès i de preocupació als anys 60, 70 i 80. També haig de dir que és pràcticament impossible desenvolupar un POUM amb el 100% de gent d'acord.

Era realment inevitable el desenvolupament d'aquest sector? No hauria estat possible mantenir-lo com a zona agrícola?

No sé si a la vida hi ha moltes coses impossibles, però segons el meu punt de vista sí que era legament impossible a curt, mitjà i llarg termini. La qüestió clau és que la Generalitat l'ha fixat dins les seves previsions de creixement de país. Aquí hi ha una previsió d'una nova centralitat: ja no és un sector de desenvolupament intern, sinó que la Generalitat ha determinat que aquí hi ha de passar quelcom. Poden ser moltes coses, però aquest interès és ineludible. A més, hi ha un promotor que fa entre vuit i deu anys que treballa en aquest sector, que fins i tot hi tenia ja un pla parcial aprovat inicialment i que hauria pogut intentar tirar-lo endavant. Defensar que és viable com a zona agrària és una falsedat.

I aquest promotor pot recórrer contra aquestes modificacions? Hi ha entesa?

Amb els promotors sempre hi ha l'entesa fràgil d'intentar fer coincidir l'interès privat legítim amb l'interès públic. Estem d'acord amb tot? No, però hem arribat a una entesa suficient per acceptar la modificació. És imprescindible aquesta entesa? No, però facilitat que no hi hagi problemes.

Continua vigent el projecte de salut i benestar comunitari Alella Àgora-la Miralda?

Crec que el projecte, tal com s'ha modificat aquest sector, en surt reforçat. Perquè al POUM del 2014 l'ajuntament rebia exclusivament 2.000 m² d'equipament i ara passarem a obtenir-ne 13.000 m². El que posem ara damunt la taula és molt més gran que abans. Això no garanteix que prosperi, però tenim un protocol d'intencions i mantenim una bona relació amb el Tecno-

campus i amb el Campus Can Ruti, però s'ha de produir l'oportunitat perquè això tiri endavant.

Quins han de ser els propers passos en aquest sector de la Miralda?

Hem fet l'aprovació inicial del POUM. Queda l'aprovació provisional i la definitiva que ha de fer la Generalitat. Hem fet també l'aprovació inicial del nou pla parcial, del qual també queda pendent l'aprovació definitiva. I quan tot això estigui aprovat, quedarà que el promotor presenti un projecte d'urbanització, es faci un projecte de reparcel·lació i seguidament un projecte d'edificació. No depèn de l'ajuntament, sinó de com el promotor vagi desenvolupant la seva activitat. Si per part seva no s'aixeca el peu de l'accelerador, en uns tres anys podríem veure entrar la maquinària al sector de la Miralda. Però per poder veure-hi la gent passejant pels jardins hauríem de parlar de cinc o sis anys en total.

LA SERRETA-EL PLA

El desenvolupament urbanístic de la Serreta i el Pla tira endavant i la seva impulsora, la immobiliària Corp, ja n'ha fet publicitat i ha donat a conèixer les característiques dels habitatges que hi construirà. Pendants encara dels projectes d'urbanització, reparcel·lació i posteriorment de construcció, se sap que el nou nucli comptarà amb fins a 17 edificis que acolliran un total de 198 habitatges, 90 dels quals seran de protecció oficial en règim de lloguer. D'aquests, 51 es construiran a càrrec del promotor i 39 seran de promoció pública. A la part del Pla, s'hi projecta una zona d'equipaments esportius amb espais verds.

Quan començarem a veure moviments de terra?

Quan desencallem el projecte d'urbanització –al qual cal afegir una apreciació que ens ha fet la Generalitat–, l'aprovem i tirem endavant la reparcel·lació, ja podrem veure el projecte d'edificació. Així, sempre que el propietari tiri endavant, podria ser factible que entrin màquines durant el primer semestre de l'any que ve.

I aleshores, quan trigarà el desenvolupament?

Probablement haurien de calcular dos anys d'execució de tot el sector.

Tot el sector vol dir també l'habitatge públic?

Encara no hi ha el solar que serà municipal. Primer cal aprovar la reparcel·lació i després se'ns haurà de lliurar a l'ajuntament el solar que serà públic. I això no serà fins a finals d'aquest any o principis del que ve. Tenim un preacord amb la Generalitat, amb l'Incasòl, que ha de fer uns estudis previs, però fins que no tinguem el solar no ho podem tirar endavant. I esperem entrar en una propera convocatòria de la campanya d'habitatge públic que han

de fer. Tot i que hi ha unes altres opcions, preferim anar de braçet amb la Generalitat perquè és qui et dona millors garanties de seguiment de l'execució i la gestió posterior de la cartera de pisos de lloguer.

“CREC SINCERAMENT QUE EL POBLE MILLORARÀ AMB EL QUE S'HA RECOLLIT A LA MODIFICACIÓ DE LA MIRALDA”

“TENIM UN PREACORD AMB LA GENERALITAT, AMB L'INCASÒL, PER FER ELS HABITATGES SOCIALS DE LA SERRETA. I HI INCLOURÍEM TAMBÉ UNS HABITATGES DE PROTECCIÓ AL CARRER LLEIDA”

A la riera, la promotora hi té una oficina d'informació temporal, que estava autoritzada per ser-hi durant sis mesos. Se'n prorrogarà l'estada o es retirarà?

Està previst que es retiri aviat. Per festa major ja no hi hauria de ser. Ja han complert els seus objectius d'arribar a una sèrie de gent, tot i que encara no poden vendre res.

A la zona superior del Pla s'ha avançat en la definició dels usos esportius que es van anunciar?

Tenim un avantprojecte del que ens agradaria que fos la configuració final, però també tenim una idea prèvia de temporalitat, perquè desenvolupar la totalitat del projecte té un cost molt elevat, d'entre 4 i 5 milions d'euros. Per això, pensem en usos provisionals que poden anar en tres línies: voldríem accelerar el tema de la pista d'atletisme de 200 m, reglamentària; concesionar-ne una part perquè es mantingui com a zona agrària, i implementar horts urbans.

L'ajuntament haurà de finançar aquests equipaments esportius? Com ho farà?

Sí, haurien d'anar a càrrec de l'ajuntament, sempre que no optem a alguna subvenció específica, com per exemple de la Diputació de Barcelona.

A la Serreta, s'hi havia anunciat la creació d'un Parc Central, que havia d'estar enllestit al 2022. Què ha passat?

Amb el desenvolupament de tota l'àrea de la Serreta es produeix un canvi en la recollida d'aigües del torrent que ve de la Fontcalda i cal fer una canalització nova des del carrer la Vinya fins a Núria-Montagut, travessant tota la zona verda. S'haurà d'obrir i posar-hi un tub de 2x2 m, o potser uns tubs més petits, però s'haurà d'aixecar tot el parc. Fins que això no estigui materialitzat, no podem fer el parc com a tal. Estem esperant que es faci aquesta obra necessària i després ja adequarem el parc com havíem dit.

Amb la mateixa dotació pressupostària?

La previsió de pressupost ja es va liquidar quan es va veure que no seria possible fer el parc al 2022. Al moment en què torni a ser viable, hauré de tornar a fer una dotació de pressupost.

LA VINÍCOLA

A principis del 2022 els propietaris van anunciar el trasllat de l'activitat del celler Marfil a la Finka 4.1 (Can Jonc), una mudança que de moment no s'ha fet efectiva. Al cap d'un any, al principi del 2023, l'edifici històric d'Alella Vinícola es va posar a la venda. Tot i que van córrer molts rumors sobre la possible construcció d'habitatges, la seva qualificació urbanística i d'usos actual no ho permet. El valor patrimonial i històric de l'edifici el fa un símbol del poble que l'ajuntament intenta recuperar perquè esdevingui un espai públic.

S'està negociant per municipalitzar la Vinícola?

El mandat, el vam arrencar amb la voluntat de determinar quin havia de ser el futur de l'edifici de la Vinícola. A l'acord de govern i al PAM ja definim quin vol ser el tarannà i a més hem fet algunes reunions amb el conjunt de grups municipals. Hi ha

una voluntat majoritària de procurar que l'edifici històric passi a ser d'ús públic, en format d'equipament municipal. Però també és cert que hi ha un acord majoritari que això no pot ser mitjançant una expropiació de la finca, perquè suposaria un esforç econòmic inassumible.

Què podria suposar, exactament?

Els números poden variar, però parlariem de 4 o 5 milions per a l'expropiació pura i dura. Però després se n'hauria de finançar la rehabilitació i la dotació d'un programa.

Aleshores, quin és el camí?

També hi ha un acord majoritari perquè el cost d'aquesta operació es tradueixi a permetre uns drets d'edificació de la propietat fora d'aquesta finca. I això és el que portem quasi dos anys treballant amb la propietat, amb diferents intensitats i estira-

arronses. La propietat no es tanca a aquest plantejament, però demana, exigeix, que no es trepitgin els seus drets patrimonials econòmics. Treballem amb un despatx d'arquitectura i economistes per negociar amb els propietaris, que alhora també s'assessoren amb els seus propis tècnics i advocats.

I fins on es negociarà?

L'ajuntament i la voluntat política determinem dues qüestions: que hi hagi un equilibri econòmic i que en cas d'arribar a un acord no es pagui més de la valoració de la finca. Sota la premissa de quedar-nos-en la major part possible.

I en la compensació d'aquests drets d'edificació, quin emplaçament pot oferir l'ajuntament?

Aquesta és la dificultat: trobar espais on es puguin materialitzar els drets de la propietat. Si seran 10, 20 o 50 habitatges ho determinarà la taxació de què vulgui quedar-se l'ajuntament del conjunt de la Vinícola. I això, com ja he dit, ho estan discutint equips tècnics, arquitectes, economistes i juristes. Ells buscaran quins han de ser els drets d'edificació en una altra banda. En tot cas, hauran de ser drets edificatoris que siguin viables, possibles i integrables.

"LA VINÍCOLA ÉS UN ESPAI MOLT GRAN I HAURÀ D'ESDEVENIR UNA MIXTURA DE DIFERENTS USOS QUE MANTINGUIN UNA RELACIÓ ENTRE ELLS, COM PODRIA SER LA BIBLIOTECA I ELS ARXIVS I FINIS I TOT SUMAR-HI ALGUN SERVEI MÉS RELACIONAT AMB EL MÓN VITIVINÍCOLA"

La Vinícola.

Quin equipament podria acollir la Vinícola?

Crec impossible imaginar-nos-hi un equipament únic: és un espai molt gran. Per tant, haurà d'esdevenir una mixtura de diferents usos que mantinguin una relació entre ells, com podria ser la biblioteca i els arxius i fins i tot sumar-s'hi algun servei més. La voluntat també és que algun espai tingui relació amb el món vitivinícola i enogastronòmic.

Quan tindrem un conveni signat?

Treballa cada dia perquè s'arribi a un acord en aquest mandat, però no serà senzill. I després caldrà una modificació de POUM per determinar un nou sector, uns nous usos... Anem pas a pas.

LA FÀBRICA DE PINTURES

La Fàbrica de Pintures forma part de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. L'any 2007 l'ajuntament en va comprar la finca amb l'acord que l'edifici amb elements modernistes esdevingués una nova biblioteca i que al costat s'hi construïssin pisos de protecció per a persones necessitades. Es va especificar així al POUM del 2014, però una modificació aprovada l'octubre del 2023 permetrà la construcció de 12 habitatges d'un promotor privat, 5 dels quals seran de protecció, previsiblement en règim de lloguer.

Entenem, per com van les coses, que a la Fàbrica de Pintures no hi haurà biblioteca...

No ho puc determinar, perquè no sabem si arribarem a bon port amb la Vinícola. Però mantenim que la biblioteca és prioritària per al poble i que ha de ser el proper gran equipament a pretendre. Però, claus en mà, podríem estar parlant d'un cost de 4 milions d'euros i la situació econòmica és la que és. En tot cas, comptem amb el compromís de la Diputació de Barcelona i, es faci on es faci, tindrem el seu acompanyament.

I si no hi ha biblioteca, què podria ser la Fàbrica?

És un bé catalogat, patrimoni d'Alella i es troba al centre del poble. Té moltes possibilitats d'usos i de diferents equipaments. Però no n'hem parlat prou encara fins que no es defineixi què passa amb la biblioteca.

Exactament com queda configurada la Fàbrica de Pintures arran de la permuta que es va fer per mantenir Can Gurri com a zona verda?

Aquesta permuta no afecta gens el que seria l'equipament per a la biblioteca. Sí que afecta la part de la finca on havien d'anar uns habitatges dotacionals. No trobàvem qui els podria tirar endavant: ni la Generalitat ni cap fundació social ho entomava, perquè per les condicions del terreny era difícil. Així que, en el conveni per poder quedar-nos l'espai de Can Gurri, al mig del Rost, es va optar per transferir els drets econòmics que el propietari hi tenia amb drets d'edificació al costat de la Fàbrica de Pintures. Aquí un promotor privat hi farà 12 habitatges, 5 dels quals seran de protecció.

I aquest acord no afecta el de compravenda amb els propietaris originals?

Això ho vam estudiar molt tècnicament i jurídicament, amb un despatx especialitzat. Ens vam reunir fins i tot amb els descendents dels antics propietaris. I la conclusió va ser que el solar no es pot valorar independentment amb els drets que tindrà a partir de la modificació, sinó que s'ha de valorar amb els drets

i les càrregues. I si es fa així, l'anàlisi clarament és que el preu és inferior al que va comprar l'ajuntament i que no es desprèn l'obligació de cap tipus d'indemnització a l'antiga propietat.

GAJETANA I EL CARRER LLEIDA

A la zona d'Alella de Mar hi ha dues àrees que també veuran aviat canvis urbanístics: la Gaietana, on es preveu fins a 19 habitatges i un equipament, i el carrer Lleida, on es preveuen 18 habitatges més i una gran zona verda.

En quina situació tenim aquestes promocions?

Hem fet l'aprovació inicial del projecte d'urbanització i reparcel·lació i properament passarem a l'aprovació definitiva. Tot i que ara són dues actuacions independents, van amb temps similars. Manca algun informe, però és probable que aquest 2025 puguin obtenir la llicència de construcció. S'activa aviat, diguéssim. I després cal comptar uns dos anys per poder veure-hi gent vivint-hi.

Com quedarà configurada la Gaietana?

L'antiga masia es rehabilitarà de manera integral. Quedarà una planta baixa que se cedirà al municipi per fer-hi equipaments per al barri. Les plantes superiors encabiran fins a 7 habitatges, que se sumaran a 12 habitatges més que aniran en un edifici plurifamiliar de nova construcció encarada a l'avinguda Gaietana. En total seran 19 habitatges, 5 dels quals seran de protecció en règim de venda.

I la promoció del carrer Lleida?

És una casuística molt diferent. Hi aniran 18 habitatges, 6 dels quals seran de protecció també en règim de venda. Però hi tenim un espai destinat a equipaments, una reserva de quasi 1.000 m², amb un sostre potencial de 1.400 m², que destinarem a habitatge dotacional.

Qui desenvoluparà aquest habitatge?

En les converses que mantenim amb l'Incasòl sobre la promoció pública de la Serreta, estem parlant també d'aquest espai, perquè sigui assumit conjuntament. Podrien sortir-ne 18 habitatges públics més.

I s'hi preveu una superfície de parc, també...

L'àrea queda molt ben organitzada i hi apareix una zona verda paral·lela a l'autopista que ara no tenim. I s'amplia l'avinguda Alella.

LA CRISON

Des de fa alguns mesos hi ha un rètol anunciant la nova construcció que es farà a l'antiga fàbrica Crison. El pla d'actuació urbanística preveu 1.714 m² de sostre comercial, 1.700 m² per a equipaments i un aparcament subterrani, amb un total de 70 habitatges, 21 dels quals han de ser de protecció en règim de lloguer, però al cartell que ha penjat una promotora es parla de 35 habitatges i 16 de protecció.

Els números no quadren. Quants habitatges hi haurà a la Crison?

El pla determina que són 70 habitatges en total i que 21 han de ser de protecció pública. Sí que el promotor pot variar el nombre d'habitatges privats, depenent dels metres que volen que

Aparcament de Can Bragulat.

tinguin, però el percentatge d'habitatges públics està determinat per normativa.

En veurem aviat les obres?

Estem pendents del projecte d'urbanització. Aleshores, amb els tràmits pendents, ens n'aniríem al primer semestre del 2026.

CAN BRAGULAT

Al centre urbà, al terreny situat darrere la masia de Can Bragulat, hi ha un solar actualment destinat a aparcament que, en la modificació del POUM aprovada el maig del 2022, es considera sòl urbà amb dret d'aprofitament.

Què s'hi farà, un cop aclarit que no podrà ser una plaça per al poble?

La sentència judicial ens va impedir quedar-nos-el i deixa allà un solar urbà al qual hem hagut de donar uns usos i que són d'habitatge. S'hi preveu la construcció de fins a 5 habitatges, un dels quals hauria de ser de protecció. Però el propietari, que mai ens ha vingut a veure amb intenció de tirar-ho endavant, ha presentat una demanda contenciosa administrativa perquè no hi està d'acord.

ELS PLUMEROS

L'abril del 2023 es va fer una modificació del POUM al sector dels Plumeros-Can Blai que en va modificar les finques que el constituïen, deixant-ne excloses la masia de Can Manyé i la seva nau. Preveu 3 edificacions, de planta baixa i dos pisos: una als Plumeros, a l'actual aparcament, encarat al carrer Quatre Torres; una altra tapant les mitgeres de Can Manyé i deixant una plaça de nova creació entre els dos; i una altra a les actuals naus on hi ha el supermercat Caprabo. A més, suprimeix l'aparcament soterrat que s'hi projectava.

Hi ha moviments en aquests àmbits?

Als Plumeros, s'hi ha previst la construcció de 27 habitatges, 8

Espai on hi va haver la fàbrica de plomalls (els Plumeros).

dels quals haurien de ser de protecció oficial en règim de lloguer. Però no ens hem posat d'acord amb la urbanització i s'ha paralitzat. Fa molt temps que no en tenim novetats. Depèn del promotor, que vulgui tirar endavant.

EL CLÚSTER HOTELER DE COMA FOSCA: LA TORRE DEL GOVERNADOR, CAN XECO MONNAR, CAL DUCH I CAL VEGETALÍ

A la Coma Fosca han coincidit en els darrers anys el projecte de fins a quatre establiments turístics: el gran hotel en què s'ha de convertir la Torre del Governador, la proposta d'un allotjament rural de dinamització agrícola i cultural a Can Xeco Monnar, i la reconversió de Cal Vegetalí i Cal Duch en dos petits hotels rurals.

Fa temps que no es veu moviment als antics Escolapis. Està parada la construcció de l'hotel de luxe que hi ha prevista a la Torre del Governador?

No tenim cap constància que s'hagi aturat res d'aquest projecte. Si no hi ha hagut moviment és, probablement, perquè estàvem tramitant la modificació del POUM que l'afecta, amb el canvi d'amplada de Maria Estrada i l'augment d'edificabilitat per encabir-hi 100 habitacions. La Generalitat just l'ha aprovat fa dos mesos. Entenc que el promotor, el Sr. Sukharev, esperava a tenir totes les certes jurídiques.

Dins el mateix àmbit, s'havia plantejat també un projecte hotel·ler a la finca de Can Xeco Monnar, del qual l'ajuntament ja havia aprovat inicialment una modificació puntual de POUM. Com està aquesta qüestió?

Diríem que en *standby*. La Generalitat no comparteix el criteri municipal i requereix més cessió –o deures i càrregues més grans– a la propietat per tirar-ho endavant i passar-ho a sòl urbà. Això ha fet que els propietaris s'hagin fet una mica enrere i no vulguin saber res més a banda de les compensacions que ja feien. Mantenim tracte amb ells, però el sector, tal com l'havíem configurat, està, diguéssim, congelat. Ara, com a finca rústica sí que hi podrien passar coses.

Estintolament de Can Tito Serra Vell.

Una mica més amunt hi tenim Cal Vegetalí, on també es veuen obres per a convertir-lo en un hotel.

Sí, és un projecte de 14 habitacions, d'hotel rural. No amplien sostre, sinó que en fan una nova divisió interior. És un projecte que preveu recuperar la façana original i un gran jardí.

I finalment hi ha Cal Duch, on el grup Mercer Hoteles ja fa temps que anuncia que hi farà un hotel de luxe, amb dues piscines, solàrium, grans jardins...

Sí, i tot i que el desenvolupament del projecte s'ha allargat molts anys ja tenen llicència i estan tancant el projecte executiu i d'interiorisme. I com a Cal Vegetalí, serà un hotel de caràcter rural, de luxe, això sí, que constarà de 14 habitacions. Tindrà també un restaurant a la planta baixa, que encara no se sap si serà per a ús exclusiu de l'hotel o si s'obrirà al públic.

CAN TITO SERRA

Una societat ha comprat la finca de Can Tito Serra amb la intenció de rehabilitar les dues cases mantenint-la com a finca rústica.

Can Tito Serra Vell està molt malmesa...

Can Tito Serra Vell està apuntalat i està previst que properament compti amb una llicència d'obres. La volen recuperar, però encara no sabem quins usos hi voldran donar o si hi voldran desenvolupar alguna activitat econòmica.

ALELLA FEIA MOLTS ANYS QUE NO CREIXIA DE MANERA NOTABLE. SOM UN DELS POBLES DEL BAIX MARESME QUE MENYS CONSTRUCCIÓ NOVA FÈIEM

I Can Tito Serra Nou serà un habitatge?

Sí, ja tenen llicència per rehabilitar-la i sembla que per anar-hi a viure els que en són propietaris. Parlaven de tenir-hi animals.

L'AUTOPISTA

A principis d'aquest any el Departament de Territori va donar a conèixer la seva proposta d'accesos a la C-32 des de diferents poblacions del Maresme. A Alella, el projecte inclou rondes que faciliten l'accés cap a Teià i el Masnou.

Esteu satisfets amb la proposta?

Hi hem fet al·legacions perquè hi ha algunes coses al projecte presentat que no ens agradaven o que ens preocupaven, i hem traslladat la nostra opinió amb voluntat constructiva. El grau de detall de la proposta és petit i l'ajuntament hi hem aportat consideracions concretes.

I la rotonda sobre la carretera?

Volem que es tracti en paral·lel, perquè és clar que està molt vinculada a aquesta accesos, però fins que no es resolguin les al·legacions no podem pressionar perquè se n'acceleri la construcció. Esperem que se'n puguin iniciar els tràmits l'any que ve.

HABITATGES PLURIFAMILIARS

Al desembre de 2022 es va aprovar una modificació del POUM per evitar que, mitjançant l'agrupament de parcel·les, es poguessin transformar construccions unifamiliars en habitatges plurifamiliars. Alguns veïns veïen en aquesta possibilitat una sortida per donar un nou ús a les seves propietats. D'altra banda, davant la manca d'habitatge accessible, també hi ha qui s'ha mostrat partidari d'una opció ara no prevista en el planejament: dividir grans habitatges en unitats més petites per acollir familiars dels mateixos propietaris.

Es replantejarà aquesta normativa?

Ara per ara, no. No es permetrà. No descarto que sigui una via futura, però ara no. És molt complex. Imagina Can Comulada, per exemple. Que tots els seus veïns decidissin dividir per 2 o per 3 els seus habitatges. La xarxa d'aigües, la xarxa elèctrica, la mobilitat... s'haurien de replantejar. I això suposaria una càrrega per al sector. Entenc que permetre la divisió d'habitatges és possible, però no és una necessitat ara mateix.

CONCLUSIONS

No és excessiu el creixement que es preveu per a Alella?

Alella feia molts anys que no creixia de manera notable. Just feia un creixement vegetatiu, molt baix. Som un dels pobles del Baix Maresme que menys construcció nova fèiem. Can Segura i Can Calderó venen d'abans del POUM del 2014. I ara, deu

anys després d'aprovar-lo, comencem a créixer i ho farem durant els propers cinc anys. I, després, no crec que tingui sentit preveure més creixements. De fet, considero que l'actual POUM té quinze o vint anys més de vigència. ●

Són realment irreversibles els projectes urbanístics que preveu l'ajuntament?

Advocats, arquitectes, investigadors universitaris i veïns agrupats asseguren que l'acord amb els propietaris deixa escletxes per tirar enrere els projectes

Foto aèria de l'àmbit de la Miralda.

CRISTINA GAGGIOLI

Una de les grans preguntes que apareixen sovint als actes que organitza l'ajuntament o diferents col·lectius i que també se sent als cafès i carrers en les converses que tenen els veïns és si tots els projectes urbanístics que preveu el POUM els anys vinents són irreversibles. La resposta de l'ajuntament és que sí, però val la pena remenar la documentació, consultar els experts i recordar casos semblants per veure que potser l'escletxa per actuar és més grossa que no ens pensem.

El POUM o pla d'ordenació urbanística municipal vigent actualment i que marca el desenvolupament del poble per als quinze anys vinents es va aprovar al 2014 després de més d'una dècada d'estudi. Un cop acordat, alguns dels propietaris dels terrenys implicats van decidir recórrer-hi i uns altres van tirar endavant perquè no van rebre cap oposició. L'ajuntament va haver de donar una nova viabilitat als plans que els jutges havien desestimat i desenvolupar els aprovats, però tot i assegurar que rebutgen el creixement expansiu, moltes han estat les veus que s'han alçat aquests darrers anys contra la proliferació constructiva que aquests plans permeten. I dues són les peces que han generat més polèmica: la Miralda i la Serreta, sense oblidar la Crison.

El sector de la Miralda

És la que concentra més mirades per la seva envergadura: des del rentat de cotxes i el torrent de Rials fins al límit municipal amb el Masnou, a tocar dels blocs, amb els terrenys de Can Torras i el club de tennis Trèvol, ara tancat. S'hi ha projectat el que l'ajuntament anomena "una nova centralitat" que es planteja clau, segons el consistori, per al futur del poble, perquè dinamitzarà econòmicament la zona amb una proposta inicial que incloïa un parc empresarial, un parc comercial amb dues o tres grans superfícies i un hotel. La casa i el passeig d'arbres passarien a ser públics, mentre que a la part de baix, tocant la carretera, s'hi aixecarien una seixantena d'habitatges. També s'hi preveu un gran parc urbà, aparcaments i infraestructures viàries, com els accessos a la C-32 i la futura estació de la línia interior de tren. Una petita llenca municipal podria servir per instal·lar una nova deixalleria o per fer una extensió de la ja existent al Masnou. A finals d'octubre l'alcalde, Marc Almendro, va presentar una revisió del projecte, condicionada a la viabilitat econòmica del promotor. En aquesta proposta, es descarta l'hotel previst inicialment i es concreten dues grans superfícies comercials. Pocs dies després de veure la revisió, Primàries

OSCAR PALLARÉS

Imatge del solar que queda entre la Crison i els pisos de la plaça d'Antoni Pujadas.

d'Alella va presentar al ple una moció demanant una consulta popular perquè els alellencs diguin què els sembla el nou pla, però Almendro la va rebutjar.

El sector de la Serreta

Després d'un llarg camí, en què hi ha hagut consultes de la Generalitat –que en va demanar algun retoc–, al·legacions ciutadanes i una audiència pública, la Serreta ja està en un estadi més avançat que la Miralda. Pendents encara de l'aprovació definitiva dels projectes d'urbanització i reparcel·lació, i sense saber-ne encara el projecte de construcció, al setembre la promotora immobiliària Corp va instal·lar a la Riera, just davant la sortida de l'autopista, una oficina temporal d'informació sobre la promoció, anunciant la nova construcció sota el nom d'Alella Terrace II, seguint l'estela de la promoció Alella Terrace I que es va aixecar a Can Calderó entre el 2015 i el 2017. Seran disset edificis, amb 108 pisos de promoció privada de venda, 45 pisos de promoció privada de protecció oficial concertada per a lloguer, 6 de promoció privada de protecció oficial general per a lloguer, i 39 de promoció pública de protecció oficial general també per a lloguer. Tot plegat, 198 habitatges que formen una “comunitat saludable”, en termes de la promotora, que inclou tres piscines, un gimnàs, una pista de pickleball, una zona de coworking, una sala multiusos, consergeria i aparcament. Enrere queda aquell moment en què es va preveure que tota la promoció fos de lloguer.

L'ajuntament preveu que al final del primer semestre del 2025 es començarà a urbanitzar la zona i que, tot esperant les llicències, a partir de l'estiu que ve començarà la construcció dels edificis. També reconeix que haurà de buscar els recursos per construir els habitatges de promoció pública i que l'inici d'obres podria començar mesos o anys més tard que els de promoció privada. Sigui com sigui, a l'octubre Corp assegurava a la revista *Alella* que aquell mateix mes començarien la comercialització d'Alella Terrace II. De moment, el que fan és apuntar els interessats que demanen informació per contactar-los properament amb més informació.

El sector de la Crison

Diverses sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya han anul·lat la planificació prevista al POUM del 2014 i han obligat l'ajuntament a replantejar-la. Ara, un cop avançat el projecte, des d'aquest mes de març un rètol de grans dimensions ja anuncia a la confluència de la Riera Principal i el carrer Charles Rivel la nova promoció immobiliària que s'hi aixecarà.

Amb el nom del Portal d'Alella, la promoció ofereix 35 habitatges de venda i 16 de lloguer de protecció oficial, un aparcament subterrani, espais lliures, equipaments i superfícies comercials. Al darrere hi ha Think Big Capital. No se saben encara els detalls del desenvolupament urbanístic i, de fet, un grup de veïns que ja hi va presentar al·legacions –desestimades per l'ajuntament– ha tornat a interposar un recurs contenciós administratiu contra la modificació aprovada. El litigi encara no s'ha resolt, però com que no s'han dictat mesures cautelars la urbanització tira endavant. La revista *Alella* ha trucat al telèfon d'informació del rètol i se l'ha informada que l'inici d'obres està previst per a finals del 2025 i que la promoció podria estar llesta el primer trimestre del 2027. L'alcalde, per la seva banda, assegura que abans d'arrencar les obres cal acabar la tramitació del projecte d'urbanització i calcula que la construcció podria començar entre el primer i segon trimestre del 2026. De moment, la promotora anota els interessats per trucar-los quan hi hagi més informació.

Què hi diuen, els veïns?

Des que es va començar a conèixer el projecte de la Miralda, moltes veus van alçar-se per qüestionar-lo. Algunes, la majoria, a títol individual i sovint en àmbits privats. Uns altres han unit forces i s'han constituït en grups que proposen activitats divulgatives o reivindicatives.

Un exemple del primer cas és l'acció artística de Sara Milian. L'1 de gener de 2023 l'artista alellenca va obrir un nou perfil d'Instagram amb el nom @onvasmiralda i va penjar-hi un primer post amb el text “Desapareixeré... Deixareu que passi?” “La meua pulsio és explicar històries emprant els llenguatges visuals i plàstics”, explica. “Era un pas natural donar resposta a l'emergència, mostrar les febleses, incongruències i amenaces del pla urbanístic de la Miralda.” Fa tres anys que publica a la xarxa social: “El primer any és el recull de tot el que es perd amb el pla urbanístic; el segon, la creació d'éssers i carronyes presents en aquestes transformacions urbanístiques; i el tercer, aquest, estem fent una recollida

dels certificats que voldrien els alellencs per a l'Alella del 2030. El desembre del 2025 tindrem uns cinquanta indicadors de cap a on vol anar Alella i l'acció culminarà en un ple quan s'acabi el 2025.” Després de més de cinc-cents posts i amb més de set-cents seguidors, Milian reconeix que està ideant una performance per d'aquí un temps que li agradaria que fos participativa.

On s'han aplegat molts veïns és en algun dels grups que s'han format d'oposició al projecte. Un d'ells és Sauló Miralda. Anna Rosat, una de les impulsores, recorda assabentar-se del pla urbanístic llegint *El Full* i indignar-se. “No hi vaig donar més importància fins que vaig quedar amb unes amigues i en vam parlar. Totes vèiem que ens ho estaven venent de manera meravellosa, però que potser no ho era tant; que no ens semblava una bona manera que el poble tirés endavant; i que ningú hi estava d'acord. I vam decidir muntar el grup.” A través de les activitats informatives que han fet, s'han adonat que “la gent no és conscient de la magnitud del que passa”. “Malauradament, no hem tingut gaire ressò. Crec que la gent s'hauria d'haver rebel·lat més.” L'activista llança una proposta: “Aniria bé que, en comptes de fer projectes, els polítics no fessin res durant quatre anys, que només pensessin què passarà a llarg termini amb allò que faran.” Rosat no dona res per perdut i assegura que “segurament es faran més activitats”.

Paral·lelament, un altre grup de veïns es van unir al Masnou. Laila Vivas, una de les implicades, recorda: “Ens vam assabentar del projecte urbanístic de la Miralda amb l'Instagram de la Sara Milian, vam pensar que era un tema important i vam començar

a articular un grup. Érem gent sobretot del Masnou, però també d'Alella com jo, i vam batejar-nos amb el nom de Salvem la Miralda". Reunits habitualment al Casal Popular la Mina del Masnou, "vam començar a organitzar activitats com encartellades, la instal·lació d'un estand informatiu, xerrades, presentacions de llibres i també la presentació de l'informe sobre la Miralda que vam fer amb en Sergio Ruiz com a investigadors d'ICTA-UAB i BC3. Ara fa un parell de mesos, a més, vam organitzar una assemblea oberta a l'Hort de la Rectoria a Alella" per analitzar el camí a prendre després del replantejament del projecte per part de l'ajuntament: "I volem fer una web. Seguim fent pressió i creiem que funciona."

Si, com ells, us moueu per Instagram, segurament deveu haver vist en alguna ocasió un altre perfil relacionat amb la Miralda. Va aparèixer ara fa un any, es diu @soclamiralda i correspon a un capgròs, amb cabells de plantes verdes, una marieta al nas (que, segons que explica, "no és comprada a l'Amazon, sinó #DoAlella") i la torre de la Miralda plantada dalt del cap. Explica a la revista:

"Soc una representant de les persones, animals, plantes i el sòl del municipi. No tinc coneixements d'estadística, plans urbans, normatives ni comissions, però fa anys que veig com les platges, camps i boscos del Maresme són maltractats i com cada vegada hi ha menys terra fèrtil per alimentar-nos, menys aigua per refrescar-nos, menys ombres per protegir-nos i menys animals i plantes amb qui compartir. El ciment massiu i l'asfalt són els enemics. Per això m'explico a Instagram i per això hi era el dia que l'ajuntament va rebre carbó com a regal de Reis, amb Sauló Miralda i Salvem la Miralda. I per això preparo noves sorpreses."

La veu dels polítics

Arran de la polseguera que aixeca el tema, a la revista *Alella* hem tornat a consultar, com ja hem fet en unes altres ocasions, els partits polítics per saber què pensen sobre el creixement previst al sector de la Miralda, la Serrera i la Crison.

Des d'ERC +Sumem per Alella, Marc Almendro creu: "La Miralda, la Crison i la Serrera són oportunitats per continuar fent d'Alella un poble viu i amb els serveis que ens mereixem. No només s'hi construirà habitatge, sinó que també es cosirà territori, es generaran nous espais verds i es reforçaran serveis públics. A més, no podem obviar l'alta demanda d'habitatge que hi ha a Alella i que el desenvolupament d'aquests sectors aflorarà gairebé 200 habitatges amb protecció social." I conclou: "No es tracta de créixer per créixer, sinó de créixer amb sentit i orgull de poble: més verd, més serveis, més futur."

Des d'Alella Primer-PSC, Cristóbal Zuera assegura: "La solució no passa per aturar els projectes, sinó per fer-los bé. Cal preservar el nucli antic i el Rost com a espais que conserven la identitat d'Alella. Cal garantir una mobilitat més eficient i trobar noves zones d'aparcament fora del centre per no renunciar a un poble caminable i viu. I cal garantir habitatge assequible per als alellencs i facilitar el retorn de qui va haver-ne de marxar." Segons els socialistes, aquest creixement "no és fàcilment reversible sense hipote-

car el municipi": "Ara, podem condicionar-lo." Zuera aposta per exigir que les iniciatives privades reservin el màxim possible per a habitatge protegit.

Esteve Garcia-Ossorio de Per Alella Junts recorda: "L'oposició té una capacitat d'acció profundament limitada quan els projectes urbanístics ja estan aprovats. No hem estat mai contraris a un desenvolupament, però no es té en compte la manca d'infraestructures, d'accessos viaris, de serveis socials, educatius o sanitaris que complicarà i fins i tot destruirà el concepte de poble per dirigir-nos a un nou model de petita ciutat. No podem aturar el que ja està aprovat perquè qualsevol reversió a aquestes altures pot implicar indemnitzacions escandaloses que hipotecarien Alella durant dècades, però podem treballar molt millor la proposta expansiva ja aprovada."

Carme Torres, del PP, creu: "Dir no a tot no és una solució. Hem de ser conscients de la manca d'habitatge assequible a Barcelona i a l'àrea metropolitana i de com això genera una pressió creixent sobre municipis com el nostre. Aquest context ens obliga a afrontar el debat urbanístic amb visió de futur. El creixement ha de ser ordenat i planificat. Aquests projectes no són fruit de la improvisació, sinó d'una visió de futur." És per això que els populars creuen en projectes com el de la Miralda "sempre que es garanteixi la seguretat viària, s'implementin estratègies de prevenció d'inundacions, s'augmentin les places d'aparcament i s'incorporin panells solars".

Mònica Brutau assegura que parlem d'un "creixement desmesurat i que arriba tot de cop": "No es tracta del creixement vegetatiu del poble, sinó de construcció d'habitatge nou majoritàriament per a forans d'alt poder adquisitiu. Els terrenys són actualment vinya o disposen d'un valuós aquífer, que caldria protegir." I afegeix: "L'augment de vilatans no es pot menystenir i massacrarà la poca zona verda que quedarà, aportant ciment, fum i soroll." Des de Primàries Alella asseguren: "Aturariem aquests projectes en forma i temps per buscar una adaptació adequada a l'entorn." I recorden que "les consultes populars són una eina per a la ciutadania que permet explicar i debatre".

El regidor no adscrit Toni Bernal ho té clar: "Urbanísticament, el poble canviarà a pitjor. A la Serrera ara es faran pisos privats per a rics i el projecte de la Miralda no s'entén. Els grans propietaris dels terrenys han guanyat la partida." Bernal fa notar

"DES QUE ES VA COMENÇAR A CONÈIXER EL PROJECTE DE LA MIRALDA, MOLTES VEUS VAN ALÇAR-SE PER QÜESTIONAR-LO"

Render del projecte de la Serrera.

que “la Crison farà que, entrant a Alella, veiem només blocs de pisos”: “Qui pagarà els serveis per a tants veïns, on aparcaran, com circularan? El model de poble, se l’han carregat. No té sentit aquest creixement urbanístic. A banda els problemes evidents de massificació, ens generarà un increment molt alt de la despesa en serveis. Jo hauria modificat el POUM i no hauria permès aquest desgavell urbanístic.”

És cert que tirar enrere el projecte obligarà a indemnitzar?

Sí i no. En una entrevista a la revista *Alella*, l’advocat mataroní Salvador Milà, exconseller de Medi Ambient de la Generalitat durant el tripartit i coneixedor dels projectes urbanístics d’aquests últims anys a Alella, explicava al setembre: “Cal saber què vol l’ajuntament. Si vol desprogramar el projecte ara plantejat a la Miralda, l’única facultat que la llei d’urbanisme dona als propietaris és que, si han estat complint el pla en les seves etapes i han anat presentant la documentació, tot allò que hagin anat presentant amb deguda forma i temps, l’ajuntament ho haurà d’indemnitzar. Però només allò que els hagi suposat unes despeses. La idea que s’ha de pagar el pla parcial com si ja fossin solars edificats és absolutament falsa perquè només s’ha d’indemnitzar

allò que s’hagi patrimonialitzat, allò que s’hagi realitzat. Per tant, en cap cas serien indemnitzacions multimilionàries en la fase en què es troba ara el projecte.” A mesura que avançava l’entrevista, l’advocat es mostrava més clar: “La Miralda no és un problema jurídic: és un problema urbanístic, de model de poble. Qui té la paella pel mànec és l’ajuntament.”

L’advocat obria una porta nova. La pressió dels preus de l’habitatge a Barcelona afecta de ple Alella, que és una destinació molt atractiva: “Des d’aquest punt de vista, el poble ja es troba integrat a l’àrea metropolitana, però no té cap poder de participació en les decisions sobre aquest nou model metropolità.” Seria útil que formés part de l’Institut Metropolità de l’Habitatge, perquè “el pla territorial metropolità de Barcelona hauria d’ajudar a fer les noves centralitats sense tanta pressió com la que es proposa a la Miralda”: “Ser un territori periurbà agrari ens fa especialment valuosos actualment.” I conclouia: “És important que es convoqui la Comissió d’Ordenació Territorial de la Regió Metropolitana de Barcelona, que la Generalitat no ha reunit des de fa deu anys, que és la que té l’obligació de dirigir aquests processos urbanístics. Com que això no hi és, la pressió de Barcelona us passarà per sobre com un tsunami.” ●

Un antecedent: el blindatge de la vall de Rials

No és la primera vegada que els veïns d’Alella es posen les mans al cap pels projectes urbanístics que es plantegen al poble. Als anys 80 i 90 la vall de Rials, que toca amb el Masnou i Teià i on històricament i ininterrompuda s’ha conreat vinya, podria haver desaparegut si hagués tirat endavant el polígon industrial previst als anys 60 i recollit al Pla General d’Alella del 1987. La batalla judicial de l’última vall verge del Baix Maresme va allargar-se quinze anys i, entre molts altres, dos noms van viure-la en primera línia.

D’una banda Àlex Asensio, membre del col·lectiu ecologista la Garnatxa nascut el 2001 per vehicular el debat sobre el model de creixement urbanístic d’Alella, aturar la pressió immobiliària i fomentar la participació dels veïns. El 2003 el col·lectiu es va presentar a les eleccions municipals en coalició amb Esquerra Republicana i el resultat va ser revelador: van ser la llista més votada i van obtenir els primers regidors, amb Asensio com a primer tinent d’alcalde i regidor de Medi Ambient, Urbanisme i Habitatge, i Jaume Ponsa com a regidor de Participació Ciutadana, Educació i Joventut. Des d’aquí van començar a treballar sobre els plans de Rials. “No tenia sentit fer un polígon planificat segons les necessitats de quaranta anys enrere”, deia Asensio. Van gestionar la revisió del pla i van redactar un nou POUM que desclassificava els gairebé 84.000 metres quadrats de sòl industrial de Rials per convertir-los en sòl no urbanitzable d’especial protecció i incorporar-los a l’àmbit de gestió del Parc de la Serralada Litoral. L’empresa promotora del polígon, Rials SA, va recórrer als tribunals, però la Garnatxa va continuar demostrant i defensant el valor agrari, ecològic, paisatgístic, cultural i social de la vall, avalada pels resultats de nou favorables de les eleccions del 2007.

Tal com escrivia el mateix Asensio a la revista *Alella* el juny del 2018, dues idees van ser clau durant el procés. “La primera, la facultat planificadora correspon a l’administració pública, que té la potestat de modificar el planejament urbanístic en virtut dels principis del *ius variandi* i de l’interès general. I la segona, a la praxi el pla parcial del 1994 era un planejament derivat nonat perquè la part actora no havia resolt la condició relativa als accessos viaris i, per tant, no havia consolidat cap dret urbanístic. Per tant,

l’ajuntament “podia canviar la classificació del sòl de forma raonada i justificada sense que Rials SA tingués dret a rebre cap aprofitament urbanístic o indemnització econòmica com a compensació a meres expectatives”. El 2018 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va resoldre la pugna avalant definitivament la decisió de l’ajuntament de protegir la integritat de la vall i revertir a sòl agrícola el polígon industrial, sense compensació o indemnització de cap mena.

Un altre nom propi va ser de gran influència al llarg del debat: l’advocat Salvador Milà, que el setembre passat recordava a la revista *Alella* com va assessorar l’Ajuntament d’Alella en aquella època i com va encarregar-se amb el seu despatx del contenciós per aturar el polígon. “El terreny de la vall de Rials als anys 80, com l’actual de la Miralda, era sòl urbanitzable delimitat. Abans se’n deia sòl urbanitzable programat, que volia dir que no hi havia el pla parcial fet. Però és el mateix. Vol dir que el terreny es troba en una situació que encara és rústica, però que ja té una programació amb un procés a seguir.” Milà apunta què passa quan els terminis s’exhaureixen i ho enllaça amb la situació actual. “Tot això no es fa i passen cinc anys més. Ara, amb la Miralda, els propietaris es despenen i diuen que ho volen fer ells. I hi ha un informe jurídic favorable, però, tot i això, l’ajuntament podria mantenir la capacitat que encara li dona el pla de desenvolupar-ho ell. Ara l’ajuntament diu que incorpora aquesta proposta dels propietaris a la tramitació del pla i, si s’aprova definitivament, incorporaran el canvi de sistema d’actuació. L’ajuntament ha aturat el projecte i l’està repensant, però sense canviar el model.”

Avui la vall de Rials continua plena de vinyes i, de fet, concentra un bon percentatge de la superfície de vinya de la DO Alella. Hi ha ceps plantats a l’estil tradicional i també ceps nous; varietats autòctones i unes altres de fora; i hi ha natura, però també empremtes arquitectòniques com ara barraques, basses d’aigua per al reg i sots per acumular la de pluja i fer-hi el tradicional “caldo bordelès” per sulfatar la vinya. Rials, símbol de la lluita i també del conreu heroic, és un paisatge vinícola únic al món per la seva proximitat amb Barcelona.

SALA DE MOSTRES

Diverses persones d'Alella opinen sobre els projectes urbanístics que estan en marxa

ANNA ALFARO

Alicia Zambrano

38 anys, comptador auditor

M'alegra saber que es planeja construir habitatges a Alella, sempre que es faci amb respecte per l'entorn i pensant amb els qui més ho necessiten. Vivim envoltats de natura, boscos i vinyes que mereixen ser protegits. La qualitat de vida és un regal i ser tan a prop de Barcelona ho fa encara més privilegiat. Ara bé, no hem d'oblidar que si creixem, hem de tenir cura d'uns altres aspectes: millorar el servei de transport públic i construir més parcs i serveis que acompanyin aquest desenvolupament.

Àngels Soler

70 anys, jubilada

Arribaran abans els habitants que els serveis i infraestructures bàsiques? Cal que es pugui garantir una correcta acollida a l'hora que minimitzar l'impacte en la població actual, d'altra manera hi haurà col·lapse i dificultarà la convivència i la relació amb les institucions. La riera és ben coneguda pels alellencs. Serà suficient el calaix per on baixa? Els nous n'auran de prendre consciència i l'ajuntament haurà d'informar-ne degudament. Pot ser una oportunitat per integrar-los.

Marta Pradell

32 anys, fisioterapeuta de sòl pelvià

Si es construeixen nous habitatges, però els preus continuen sent els mateixos, continuaran sent les mateixes persones que se'n beneficiaran. Al final els del poble han de marxar del poble. El panorama és desolador i desesperançador. Si busques a internet lloguer a Alella el primer que et surt està a 1.380 € i el següent a 3.600 €. Qui s'ho pot permetre? Els i les joves? És un tema que em preocupa perquè a mi se m'acaba el lloguer d'aquí a dos anys i si no em renoven és impossible que ens hi quedem.

Irene Duran,

53 anys, hostaleria

No és obligatori créixer. Més habitatge, més gent... Em fa l'efecte que és pa per avui i gana per demà. Ara el poble tindrà ingressos, però després el que es construeixi quedarà i seran més carrers per mantenir, netejar... Hi ha molts matrimonis grans amb cases grosses a les urbanitzacions que busquen pisos petits al centre. Dividint aquestes cases no s'hauria d'edificar més ni maltractar el paisatge, que ja n'està prou. També caldrà veure qui i quan es construiran els pisos de VPO.

Fina Prats

Jubilada

El nucli d'Alella no s'ha tocat de manera essencial i això fa que continuï tenint tot l'encant de sempre. Els pisos que es van fer a la riera Coma Fosca crec que van ser molt encertats. Els nous projectes s'han d'estudiar molt bé entre els entesos i la gent del poble perquè no se'n vagin de les mans, i tenir molt en compte tots els serveis essencials que hi ha d'haver per a tothom, així com les vies dels automòbils, que col·lapsen la carretera i l'entrada de l'autopista.

Céline Corbel

44 anys, 'customer service'

Penso que hi ha massa projectes projectats. És un poble que vol créixer, però crec que amb el futur de canvi climàtic s'hauria de créixer. Hi ha un límit i em preocupa perquè hi ha molta gent i no hi ha serveis. La llar d'infants ja es queda petita, des de la covid no hi ha pediatra... Volen més gent, però no hi ha serveis. Ja hi ha molts cotxes i a nivell de contaminació també s'hauria de tenir en compte. Tampoc crec que construir permetrà abaixar el preu dels habitatges o lloguers per a la gent d'Alella.

Carolina Olabarrieta

51 anys, esteticista

Sento una contradicció. Vaig venir a Alella el 1999 i el que vaig comprar va ser un poble. A dia d'avui, si no creixem es farà tan selecte que només uns pocs es podran quedar a viure aquí, perquè per als altres serà inabastable, i, per una altra banda, sé que els preus continuaran pujant igualment. I, a poc a poc, ens carreguem la mica de poble que queda. No estem preparats per a la quantitat de pisos i habitatge que es volen fer. És trist perdre l'essència d'aquest poble tan maco que vaig conèixer el segle passat.

Mercè Prats,

25 anys, artista d'efectes visuals

Hi ha tants projectes urbanístics i han sortit tant de cop que m'han deixat una mica desorientada perquè ja no tinc clar què faran ni què volen fer. Nous habitatges està bé, però si tots són d'alt *standing* no ens serveixen de res. La vida de poble cada vegada es fa més pesada perquè no pares de sentir idiomes estrangers, comença a semblar Barcelona. Venen nous habitants amb molts diners o *expats*. Cada vegada, a més, es pitjor el trànsit que hi ha Alella i cada vegada costa més aparcar.

Giacomo Gualandi
56 anys, distribuïdor comercial

Fa anys que es parla d'una nova promoció a la Serreta i no em sembla malament. Poden deixar la zona arreglada i més bonica, amb més serveis, com l'autobús, o millorar els espais de passeig i els parcs. A la Crison, hi poden aparèixer nous serveis i botigues i a la Miralda sembla que apareixerà un parc important, i ho veig bé. En general, si no es fan blocs ni grans monstres, amb un urbanisme controlat ho veig bé, som en una zona ja molt urbanitzada i crec que val la pena deixar-ho més bonic.

Xavi Prats
54 anys, tècnic comercial

Tinc una teoria i és que a Alella hi viurà el doble de gent de la que hi viu ara d'aquí a deu o quinze anys perquè hi ha una pressió molt gran de les ciutats. No puc estar en contra que vingui nova gent a Alella perquè jo en el seu moment també hi vaig venir, però l'ajuntament hauria de pensar-se molt bé amb què ens volem gastar els diners. Hem de pensar en el dia que no puguem fer més cases a Alella, no ara que és un fet que se'n faran més. De què serviran aquests recursos que es guanyaran?

Lluís Canyellas
29 anys, músic

És difícil trobar l'equilibri entre que vingui gent de fora i que els joves d'aquí es puguin independitzar. Ara mateix els lloguers estan pels núvols. És un lloc on es viu molt bé i estan venint molts residents de fora amb un poder econòmic molt gran que fa que tot pugui. El problema més gros és que es perd la identitat.

Alella recentment ha estat un poble dormitori, però ara una mica més perquè són persones que no s'acaben d'integrar en la cultura popular del poble. És evident que hi ha un problema.

Edgar Olivares
39 anys, PhD

Cal construir nous habitatges, però amb seny i planificació. La construcció nova és inaccessible per la majoria de gent sense patrimoni i l'habitatge social està dirigit a un públic limitat a nivell d'ingressos. És curiós el meu cas (com molts altres): soc massa "ric" per accedir a habitatge social, però massa "pobre" per poder comprar amb els meus estalvis. Hem arribat als 10.000 habitants i continuarem creixent. Si volem que Alella mantingui el seu caràcter, hem de poder donar cabuda a tothom.

Quim Clarós
48 anys, 'purchase manager'

Les noves promocions d'urbanisme em semblen molt bé, sobretot si estan ben planificades i responen a les necessitats reals del poble. Considero molt important que una part d'aquests habitatges es destinin al lloguer social. Ara, cal tenir molta cura amb el territori que es destina a construir. Les vinyes són l'essència del poble, per això, defensar-les és preservar la nostra història i el nostre futur. Urbanitzar no ha de voler dir destruir. Cal buscar un equilibri entre creixement i conservació.

Jordi Soriano
46 anys, lampista

No hem après al llarg dels anys a canviar la manera que té el poble de viure. No hem sabut impulsar una petita zona industrial que ens permeti tenir uns ingressos fixos a base d'impostos. Ho hem substituït per anar donant permisos d'obres per anar ingressant calés a base de promocions i torres i això ens ha portat a destruir l'entorn, a tenir més habitatge i menys serveis, més gent... i per mi a perdre la identitat cultural del poble. Em fa molta pena en què s'ha convertit Alella.

Jordi Tebé
54 anys, professor de FP

S'hi està molt bé, a Alella, i això també ho veu gent adinerada de dins i de fora de Catalunya. Per la Diada de Sant Jordi, va ser bonic veure com gent estrangera venia a buscar la rosa. D'altra banda, els joves alellencs que hi vulguin continuar vivint queden obligats a un nivell econòmic del tot disparat. Alguna cosa se'ns està escapant de les mans perquè l'habitatge és un dret. Trobar l'equilibri, regulant, per donar cabuda a aquestes dues realitats és un difícil repte de país.

Marc Ciruela
24 anys, bioquímic i investigador predoctoral

He sentit diverses vegades gent del poble dir que no volen que els seus fills hagin de marxar-ne. A la vegada, també estan en contra que s'hi facin més pisos. On se suposa que hem de viure, llavors? Si no podem transformar les densitats del que ja tenim construït ni podem crear noves zones amb habitatges de mida moderada en harmonia amb l'entorn, paradoxalment ens quedarà una Alella cada vegada menys poble: ciutat dormitori dels que es poden permetre un xalet amb piscina a 30 minuts de Barcelona.

Quan els POUM posen en perill la terra: el cas del pla de Balasc

L'amenaça urbanística a Santa Susanna exemplifica els riscos d'un model de planejament que pot posar en perill els espais agrícoles més valuosos del Maresme.

La revista *Alella* no acostuma a publicar reportatges que no siguin protagonitzats per persones o fets del nostre poble. Però en aquest dossier dedicat a l'urbanisme i l'habitatge, hem volgut incorporar aquest article com a exemple d'una situació que ens interpel·la com a comarca. Perquè allò que passa a Santa Susanna podria passar, també, en uns altres indrets del Maresme si no revisem els nostres POUM amb criteris de sostenibilitat, responsabilitat i protecció del territori.

ALBERT SALAMÉ

Pagesos a Santa Susanna.

MONTSERRAT SERRA ARENAS

El 2 d'abril, representants d'Unió de Pagesos del Maresme, encapçalats per l'històric Pep Riera (Mataró, 1941), van comparèixer a la Comissió de Territori i Habitatge del Parlament de Catalunya, per explicar les irregularitats que presenta el nou POUM de Santa Susanna i van demanar que s'investiguin, perquè han estat reiterades d'ençà del 2016 per part del polèmic batlle de la població, Joan Campolier. La sessió del Parlament es va allargar més d'una hora i els representants d'Unió de Pagesos van mostrar i demostrar que el nou pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) de Santa Susanna és ple d'irregularitats i propostes que afavoreixen el sector hotel·ler i tu-

rístic en detriment de l'agrari del pla de Balasc, i arriben a la conclusió que l'objectiu darrer és ocupar i destruir aquest espai, com ja es va fer fa dues dècades amb el primer espai hotel·ler de la població.

Els representants de la Unió de Pagesos van defensar que aquesta agressió a un espai agrari necessari no és un fet d'interès local i prou, sinó que és un problema d'àmbit comarcal i nacional. També perquè aquest espai agrari a tocar de mar és protegit pel pla director urbanístic del sistema costaner (PDUSC) i aquestes accions urbanístiques vulnereu la protecció esmentada. Tots els partits van donar suport a la defensa de l'espai agrari del pla de Balasc, fins i tot Junts, partit que ha

Obres a l'àmbit del pla de Balasc.

Protestes veïnals.

secundat sempre Campolier, des del seu primer mandat, ja fa cinquanta anys (Campolier és un dels tres batlles de Catalunya que es mantenen en el càrrec tot aquest temps, malgrat tenir una trajectòria molt polèmica perquè va ser inhabilitat durant quatre anys per prevaricació i actualment té causes pendents en aquest mateix sentit).

El principi: la destrucció d'un camí agrari

El pla de Balasc és un espai agrícola de cent hectàrees de conreus, paral·lel a la via del tren i davant de mar, a Santa Susanna, tocant a Pineda (Alt Maresme). La lluita dels pagesos de Santa Susanna per preservar aquest espai va començar el mes de setembre de l'any passat, quan es van engegar les obres per eixamplar un camí rural, situat entre la via del tren que dona a la platja i els conreus. Ja es veia que quinze metres d'amplada i el camí asfaltat no responien a les necessitats d'un camí agrícola. Aquí van començar a aparèixer totes les sospites. Arran d'aquesta obra desproporcionada els advocats de la Unió de Pagesos van analitzar el nou POUM que es vol aprovar i van descobrir que hi havia molts més moviments urbanístics encaminats a afavorir els interessos turístics en detriment dels conreus i els pagesos. Segons la Unió de Pagesos, el nou POUM té la intenció de posar fi al pla de Balasc com a espai agrari per convertir-lo en espai per a usos turístics. I els pagesos lluiten, perquè no volen que els seus conreus es converteixin en un altre Lloret.

Perilla la reserva d'aigües freàtiques del pla de Balasc

Un altre problema greu derivat de les obres d'ampliació del camí agrícola és que perilla la reserva d'aigües freàtiques del pla de Balasc, a causa de la construcció d'un pas per sota la via del tren que connecta el camí amb la platja. La Unió de Pagesos denuncia que aquesta obra per sota del nivell del mar, en una zona molt feble entre aigua dolça i aigua salada, l'esvoranc que han fet pot afectar les aigües dolces de l'aqüífer i causar escassetat d'aigua per regar. A més, actualment en aquest forat hi ha uns equips de bombatge que treuen aigua contínuament. Ara com ara, només salada, segons l'anàlisi d'un geòleg que van contractar. Però la Unió de Pagesos també reclama suport de l'administració per poder elaborar un estudi geològic que analitzi la capa freàtica i estudiï com podria resultar afectada per aquest pas subterrani que, per una altra banda, els pagesos han denunciat que s'hauria pogut fer en zona urbana.

LES OBRES D'AMPLIACIÓ DEL CAMÍ AGRÍCOLA DEL PLA DE BALASC FAN PERILLAR LA RESERVA D'AIGÜES FREÀTIQUES

Pep Riera i la preservació de l'espai agrari del Maresme

La posició ideològica i els valors de la pagesia amb relació a conflictes tan tèrbols com els del pla de Balasc, els explica amb claredat Pep Riera quan diu: "A vegades des de la Unió de Pagesos diem que la major part del temps sindical l'hem dedicat a la defensa de l'espai agrari, davant del creixement urbanístic, expropiacions, ocupacions de l'espai agrari del tot il·legals, etc. Sembla com si l'agricultura i, per tant, la terra agrícola fos una qüestió que només pertoqués als pagesos. Nosaltres sempre diem que és un problema de país i, sobretot, de model de país. Per això, quan a l'època del tripartit Oriol Nel·lo i el seu equip

van redactar el pla director urbanístic del sistema costaner (PDUSC), amb la idea de preservar el poc espai agrari que quedava de cap a cap de la costa, des del cap de Creus fins a Alcanar, hi vam donar suport."

"Això que passa a Santa Susanna podria ser, si es consuma, un mal exemple per a la resta del PDUSC de la comarca. Per això sempre diem que el conflicte de Santa Susanna no és un conflicte local, sinó com a mínim comarcal. I per això s'ha d'entendre que de la mateixa manera que vam ser conseqüents donant suport al PDUSC d'Oriol Nel·lo i el seu equip, ara també som conseqüents tractant que aquest PDUSC es respecti."

"A la comarca del Maresme, preservar l'espai agrari inclou tot el delta de la Tordera (l'anomenat pla de Grau), aquest rectangle de Santa Susanna, que és més d'un quilòmetre quadrat, poca broma, perquè un quilòmetre quadrat a la comarca de la Segarra és molt poc, però al Maresme, amb explotacions que segons el departament d'Agricultura tenen una mitjana d'una hectàrea i mitja per família, és molt. Al PDUSC també s'inclou tota la zona agrícola de Mataró, les Cinc Sènies, separada d'un torrent a la zona agrícola de Llaveneres i els horts de la zona de Vilassar, al voltant del Mercat de la Flor. I no es pot oblidar la zona vinícola d'Alella i Tiana, tot i que aquesta no s'inclou en el PDUSC. Per tant, Déu n'hi do encara l'espai agrari que tenim."

Pep Riera no s'oblida que l'agricultura va lligada a l'alimentació: "Tothom, sigui del color que sigui, pensi com pensi, avui defensa la necessitat dels productes de proximitat. Sobretot aquells que són de consum en fresc, que no es poden congelar, que no es poden portar d'Austràlia ni de Nova Zelanda. Bé, doncs és això: si volem productes de proximitat, hi ha d'haver agricultura de proximitat i pagesos de proximitat." ●

“Un ajuntament pot desclassificar sòls urbanitzables sense indemnitzar”

Entrevista amb la masnovina Irene Gisbert, vinculada a SOS Costa Brava, que lluita contra l'especulació urbanística

REDACCIÓ

Tot i ser resident al Masnou i treballar a Teià, Irene Gisbert està fortament vinculada amb SOS Costa Brava, una “federació de vint-i-dues entitats que lluita contra l'especulació urbanística al litoral de Girona”. Arran de fer una ruta guiada per les zones afectades per l'edificació a la Costa Brava, va fer-se voluntària de l'organització fins a arribar a ser-ne la presidenta. Actualment és membre de la junta, però continua dedicant tots els caps de setmana a l'associació.

De quina manera coordineu la força de les vint-i-dues entitats que formen part de SOS Costa Brava per frenar l'especulació urbanística al litoral?

Fem moltes coses: campanyes, accions de denúncia i pedagogia. Hem creat una marca potent per actuar conjuntament. Un exemple seria la lluita al Golfet de Calella de Palafrugell, on es va aturar una ampliació il·legal d'una casa sobre la platja.

SOS Costa Brava recorre amb freqüència a la via judicial, cosa que us ha portat a guanyar alguns casos.

Sí, tenim un advocat especialitzat en especulació urbanística que és molt potent. Ens ajuda a detectar problemes i a portar casos. També disposem d'una comissió tècnica que avalua cada cas i decideix si el podem assumir o no.

Darrerament, a Alella ha crescut el debat al voltant del creixement urbanístic, sobretot pel projecte de la Miralda. Es pot revertir un projecte aprovat?

Sí. Tot i que els ajuntaments diuen que no poden canviar planejaments ja aprovats, poden fer-ne modificacions puntuals, moratòries i fins i tot desclassificar sòls urbanitzables. Si un terreny no està urbanitzat (sense carrers, clavegueram ni enllumenat), no cal indemnitzar el propietari. La força, la té l'ajuntament.

L'ajuntament no ha aturat el projecte, però n'ha retallat l'abast eliminant l'hotel i les superfícies comercials previstes.

Els poden vendre-ho com una victòria, però en realitat tenen competències per ser molt més ambiciosos. Hi ha precedents com el de la Platera a Torroella de Montgrí, on es van desfer vi-

als i enllumenat en una zona natural ja urbanitzada i es va salvar l'espai sense haver de pagar indemnitzacions.

Quines motivacions creus que tenen els ajuntaments per impulsar aquests projectes?

Principalment financeres: l'urbanisme els proporciona ingressos. També hi ha interessos privats: molts càrrecs tenen vincles familiars o econòmics amb promotors.

També hi ha qui pot defensar que construir aporta serveis i millores urbanístiques. Què n'opines?

Edificar redueix la capacitat del sòl d'absorbir aigua i augmenta el risc d'inundacions, un problema que a Alella és real. A més, sovint es prometen infraestructures que després no arriben o que tenen conseqüències negatives: a l'ampliació del port del Masnou, mai no hi va arribar el *bypass* promès per les sorres.

Què podrien fer els veïns d'Alella que volen aturar el projecte de la Miralda?

L'estratègia és campanya pública i, sobretot, acció judicial, encara que sigui un procés llarg i car. A Alella seria important unir esforços i no dispersar associacions. Teniu l'avantatge que hi viu gent amb diners: s'hauria d'intentar trobar persones que fessin de patrocinadors. Fer donacions a nivell de renda va bé, desgrava bastant.

Quina valoració fas de la situació al Maresme en comparació amb la Costa Brava?

La Costa Brava encara té espais per salvar. En canvi, la línia costanera del Maresme està pràcticament destruïda. Al Maresme només queda relativament verge la zona de la Tordera i la serralada. Tot i això, el Maresme continua sent objecte de desig per la proximitat amb Barcelona i el seu microclima.

Quines victòries destacaries de SOS Costa Brava?

El gran èxit ha estat impulsar el pla director urbanístic (PDU) de la Costa Brava, que ha desclassificat milers d'habitatges previstos. Hauríeu de mirar a quin PDU pertany Alella. També hem guanyat casos judicials, com ara la paralització d'urbanitzacions a Cadaqués. Són processos lents, però combinar la pressió legal i mediàtica funciona. ●

Talcomraja, un celler per amarar-se de l'essència del vi

Can Pau Bernardó, a Arenys de Munt, acull aquest inquiet celler de vins naturals que està començant a impulsar l'enoturisme

Cristina Prats i Joan Munich, sota el nesprer que hi ha a la porta del celler.

JORDI BES LOZANO

El celler Talcomraja, d'Arenys de Munt, és una porta oberta per descobrir al detall i sense embuts tot allò que pot suposar dedicar-se a fer vi. Lluny de l'esnobisme o la parafernàlia que pot envoltar aquesta beguda, els vins de Talcomraja i la parella que hi ha al capdavant del celler, Joan Munich i Cristina Prats, són un reflex dels atributs que emanen d'estar ben arrelats a la terra i tenir la voluntat de preservar el paisatge.

També de les vicissituds que això implica i fins i tot de somnis que esperen complir algun dia, com ara poder tapar els seus vins amb el suro obtingut de la mateixa finca on creix la vinya.

El celler és a Can Pau Bernadó, d'on Munich és masover des del 2006. Per enfil·lar-s'hi, cal passar per un estret camí per a un cotxe flanquejat per un mur que ara, a la primavera, llueix coronat de flors encantadores. Hi anem amb el redactor en cap

de la revista *Alella*, Òscar Pallarès, amb qui procurem que la porta de la finca quedi ben tancada i deixar el cotxe a recer de dos burros imponents. Això darrer ens ho recomana Prats, que reconeix que algun parabrisa s'han intentat cruspir, però els són de gran ajuda, perquè fan de desbrossadora natural. Fins i tot a la vinya, excepte d'ara –que ha florit el raïm– fins a la verema.

Dos nous vins: chardonnay i mataró

A Talcomraja tenen novetats dins la seva gamma de vins: un nou monovarietal de chardonnay de producció molt limitada, i un dels que ja tenien passarà a ser de

JOAN MUNICH I CRISTINA PRATS ELABOREN VINS NATURALS I PRACTIQUEN UNA VITICULTURA REGENERATIVA

mataró, el raïm negre insígnia del territori allelenc i que a Munich li fa especial il·lusió fer-ne vi. “És una varietat històrica, però se'n veu i beu ben poc”, recorda. Abans que res, visitem el petit celler, d'on poden sortir fins a entre 10.000 i 12.000 ampolles anuals. Ara bé, darrerament en anys alterns no han assolit aquesta producció, bé sigui per les dificultats de compatibilitzar l'activitat vitivinícola amb la presència d'alguns animals, com els senglers, o per la sequera, les pedregades i, sobretot, el míldiu, una malaltia fúngica que ataca la vinya.

En gestionen unes sis hectàrees, per a les quals Munich considera que “el celler s'ha quedat petit”. Avui els seus vins no hi romanen gaire temps perquè tenen bona sortida comercial, però li agradaria tenir més referències, com ara de més llarga guarda, tenint present, per exemple, que els negres monovarietals Sang de Sauló del 2021 o 2022 ara estan en un moment òptim

de consum. “Això vol espai, perquè el vi vol temps”, sosté Munich, després del qual seiem sota un nesprier ufanós per conèixer els vins del celler. Munich, que és llicenciat en ciències ambientals, el va constituir el 2013 i el compagina amb la seva feina de professor de secundària.

En aquest celler es practica una viticultura regenerativa, que té la finalitat d'incrementar la biodiversitat del sòl perquè la vinya creixi millor, i s'hi elaboren vins naturals sense DO: des del 2019 no s'han afegit sulfits en cap vi, però Munich no descarta fer-ho algun dia en dosis baixes si un vi ho requereix puntualment per garantir-ne una bona conservació. A l'hora de tastar, comencem pel seu nou blanc Som Biosi de Chardonnay, procedent d'una vinya petita de Fogars de la Selva, elaborat després que el viticultor els oferís el raïm en la darrera verema, just en un any, el 2024, en el qual el mildiu els ha tornat a complicar l'existència.

Aquest nou Som Biosi el consideren un vi “d'ànima lliure”, un concepte dins el qual els agradaria englobar vins que elaboren fora de la gamma habitual. Això els permet experimentar i alhora acontentar la clientela amb noves referències, perquè “en el món del vi natural a la gent li agrada canviar molt de vins”, subratlla Prats. És un vi fresc i amb notes característiques dels chardonnays (fruita blanca i tropical). A Prats li agrada per la “sedositat”, mentre que Munich assegura que el chardonnay “s'hi fa bé” en aquest territori, malgrat que no és una varietat tradicional. A més d'estar disponible al celler, el vi hi és en un parell de locals de restauració: el nou Port Vintage d'Arenys de Mar i el bar de vins naturals la Garrina de Girona.

Des de la pandèmia s'han capgirat algunes velles tendències i, en sintonia amb l'auge que es viu en molts cellers, de Talcomraja els blancs han passat a ser els vins més venuts en comptes dels negres. De blancs, també tenen el 6 Vincles, una pansa collida a Tordera fermentada amb fusta en botes obertes, així com el Bareu, una pansa brisada i que s'està uns tres mesos en àmfora. De rosat hi ha l'Heretge, que han arribat a elaborar amb una dotzena de varietats de raïm procedents de quatre vinyes –tres d'elles d'autoconsum–, i tenen l'ancestral Som Biosi –escumós d'una sola fermentació– ara fet de pansa blanca i matoró.

Entre els negres elaboren tres monovarietals Sang de Sauló. El nom concret de cadascun fa referència a minerals: el Mica és de merlot, el Quars de garnatxa i el Feldspat varia segons l'anyada i ha estat de cabernet sauvignon, de carinyena i d'ull de llebre. El següent que sortirà d'aquí

Imatge de la gamma completa de vins de Talcomraja.

OSCAR PALLARÉS

uns quants mesos –potser un any– serà el de matoró. A més, a partir d'aquests vins també fan el criança Rial, que canvia dependent de l'anyada i que pot estar-se un any en bota vella. Tastem el futur Feldspat de matoró per veure'n l'evolució mentre reposa: hi sobresurt el gust de fruita vermella

EL CELLER TINDRÀ UN DELS POCOS MONOARIETALS DE MATARÓ DEL TERRITORI VITIVINÍCOLA ALELENC

i té volum i textura. Aquest vi serà un dels pocs negres monovarietals de matoró que existeixen al territori vitivinícola allelenc.

El celler dels “vins party-sans”

A l'etiqueta de les ampolles s'inclou una llegenda que sintetitza la filosofia del celler. Comença per *vins party-sans*, perquè són “vins de festa i celebració, saludables –ho consideren pel fet de ser naturals– i combatius”, detalla Munich. La idea la va emprar per primer cop Nani Ramon Capdevila, responsable d'exportació del celler terraltenc Edetària i que en el seu moment va resultar capital perquè Munich s'engresqués a fer vi. A Talcomraja també tenen unes altres elaboracions. El vermut Xarop de pàmpol, així com altres vins amb caràcter més experimental, com algun que elaboren en àmfors i damajoanes que dei-

xen a la intempèrie i dels quals només han venut unes poques ampolles. També n'hi ha de dolços en procés d'elaboració, com el vi bullit, una elaboració tradicional a Arenys, i una mistela.

Durant molts anys, Munich ha venut el seu vi també en mercats. En els darrers temps, en dos de Barcelona que volen acostar els productes de proximitat i la pagesia a la gran ciutat: el Mercat de la Terra primer i en el de pagès de Germanetes després. Darrerament, amb Prats han preferit posar més esforços en l'enoturisme al celler. Entre els seus atractius hi ha la finca de la Roca del Llop, on acaben de rehabilitar una barraca de vinya. Talcomraja també organitza cada novembre la NaNo, la festa del vi natural i novell d'Arenys de Munt. ●

Els millors plats per acompanyar els vins

A casa de Munich i Prats els agrada fer àpats amb els seus vins, així que no els manquen les propostes de plats que hi escauen: carn blanca –com ara pollastre– amb el Bareu, la pansa brisada; uns embotits amb el Quars de garnatxa; peix blau –com unes sardines o un verat– amb el Mica de merlot, una carn a la brasa amb el Rial criança i una paella de carn i marisc amb l'ancestral rosat Som Biosi, que també posarien de postres.

Turisme responsable

CEDIDA

El turisme responsable fomenta vincles entre cultures, respectant identitats i generant oportunitats locals.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

La llarga trajectòria del turisme convencional ha permès identificar tot un seguit de problemàtiques, augmentades progressivament per la massificació de turistes, que afecten negativament els ecosistemes i les comunitats locals visitades dels països del sud que, generalment, no disposen dels recursos i/o coneixements necessaris per poder fer-hi front.

Indiquem com a més manifestes les conseqüències negatives sobre explotació de recursos naturals, la inflació dels preus d'habitatge i serveis, l'homogeneïtzació cultural i la dependència econòmica envers el turisme que diferents models econòmics neoliberals poden generar.

Basant-se en el respecte, l'equitat i la sostenibilitat, el turisme responsable pretén equilibrar les necessitats dels turistes

amb les de les comunitats locals i el medi ambient, per tal que el turisme sigui beneficiós per a tots els involucrats.

La tasca duta a terme per ONG especialitzades en turisme i per organitzacions multisectorials ha evidenciat que determinats tipus de models turístic poden contribuir a disminuir la pobresa als països receptors i a contribuir que els ciutadans del nord s'interessin per la gestió de recursos i el consum responsable.

Lluitar per aconseguir la transformació necessària implica que ens replantegem la manera com, cadascú de nosaltres, entenem i practiquem el turisme.

PLANTEJAMENT PEL CANVI

El turisme responsable sorgeix de la voluntat de promoure una determinada manera d'explorar el món: viatjar per conèixer com és l'altre i entendre altres entorns *versus*

una experiència puntual i plaent centrada en un mateix.

Per part dels turistes, aquest canvi d'actitud implica, en primer lloc, prendre consciència que el nostre viatge ha d'evitar incidir negativament en els ecosistemes que visitem, respectant costums i tradicions culturals, espais naturals i patrimoni. I fomentant, també, l'economia local.

Durant l'estada cal tenir una actitud proactiva envers la reducció de l'impacte ecològic, la participació activa de la comunitat visitada en el desenvolupament del turisme i l'educació contínua envers les millors pràctiques sostenibles tant dels turistes com dels proveïdors de serveis. És evident que aquests últims també hauran de donar suport al canvi de model turístic.

Gaudir l'experiència viscuda perquè incideixi en la reflexió i l'educació envers els drets humans i la sostenibilitat global del planeta.

Avui podem fer turisme responsable de manera autònoma, integrant aquesta mirada específica en els nostres viatges. Potser ja ho feu.

També es pot acudir a agències especialitzades que promouen diferents pràctiques: ecoturisme, agroturisme, turisme de natura, turisme comunitari, promoció cultural local, foment de l'economia verda, integració de pràctiques sostenibles, conservació de la fauna i la biodiversitat...

Per part de les entitats responsables, l'Organització Mundial del Turisme, agència especialitzada de les Nacions Unides, ens diu que:

“El turisme responsable té en compte per igual les repercussions econòmiques socials i ambientals actuals i futures, atenent les necessitats dels visitants, de la indústria, del medi ambient i de les comunitats amfitriones.”

Per tant, promou el turisme no solament com una font d'ingressos econòmics, sinó també com una activitat que pot i ha de contribuir al desenvolupament sostenible.

COM PLANIFIQUEM EL NOSTRE VIATGE TURÍSTIC RESPONSABLE

Si realment volem que la nostra experiència incideixi positivament en tots aquests aspectes, hem de preparar-la acuradament. Això implicarà:

Informar-se bé abans de marxar

Potser ja hem tingut alguna experiència que ens ha permès valorar si el que ens han ofert era allò que esperàvem. Això ens facilitarà la preparació del viatge següent.

Per a aquells que sigui la primera vegada que us interesseu per aquesta manera

de viatjar, podeu trobar-ne àmplia documentació en revistes especialitzades i pàgines web.

Adreçar-se a una agència de viatges especialitzada és una altra opció. En aquest cas és recomanable assegurar-se que sigui reconeguda per l'OMT.

És important conèixer amb anterioritat els aspectes més determinants de la cultura i de l'ecosistema on conviureu: així serà més fàcil tenir un comportament respectuós i poder comprendre i gaudir més del viatge. Serà útil conèixer la història recent i aprendre les formes bàsiques de salutació i cordialitat.

Actuar de manera conscient i responsable durant el viatge

Aquesta actitud serà fruit d'una reflexió individual, tant si fem un viatge organitzat o hàgim decidit explorar el món pel nostre compte.

Exposem a continuació les pràctiques que contribuiran que la presència del viatger sigui beneficiosa tant per a l'entorn com per a les comunitats visitades, tot remarquant aquells aspectes que no s'haurien de perdre mai de vista:

-Allotjar-se en hotels que utilitzin recursos renovables. Escollir restaurants que serveixin productes locals i de temporada, prioritzant la sostenibilitat.

-Implicar-se activament en la sostenibilitat del lloc visitat. Per tant, tindrem molta cura amb l'ús de plàstics, amb el consum excessiu d'aigua i energia, amb l'elecció dels mitjans de transport i amb la gestió dels residus que puguem produir.

-Respectar els entorns naturals, el medi i el patrimoni cultural material i immaterial. També les formes pròpies de

comunicació i de mercadeig. Gaudirem participant en les manifestacions culturals sempre que hi siguem convidats i mostrem empatia amb les seves propostes, desestimant-les si no ens podem arribar a sentir còmodes amb el màxim respecte i sense desdeny.

-Si tenim ocasió de participar en activitats organitzades per les comunitats locals, procurarem que el profit sigui mutu i enriquidor per a tots.

I un cop ja tornem a ser a casa?

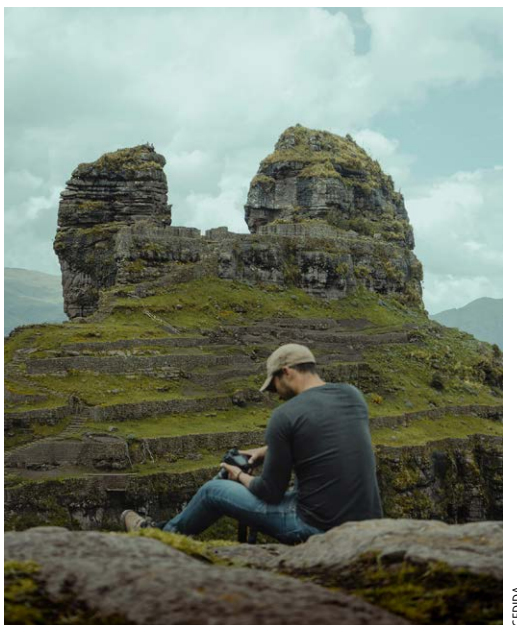
És fàcil que la reflexió sobre l'experiència viscuda incideixi en la valoració de les possibilitats que ens aporta el fet de viatjar i, també, que ens animi a replantejar aquells hàbits personals que ara podem valorar amb una mirada més global.

També és possible que, compartint la nostra experiència amb el nostre cercle de relacions, puguem transmetre el valor del turisme responsable i la necessitat de comprometre'ns i col·laborar per un millor futur global.

Acabem aquest article amb una citació que esperem que motivi molts de vosaltres a implicar-se activament en aquesta manera de conèixer el món.

“El turisme és un autèntic motor de solidaritat i desenvolupament. Aprofitem plenament el seu poder per unir les persones i les comunitats, respectant el codi ètic mundial pel turisme. D'aquesta manera, el turisme pot continuar oferint millors oportunitats i un desenvolupament sostenible a milions de persones de tot el món.”

Zurba Pololikashvii, secretari general de l'ONU Turisme. Agost de 2020. ●

Una nova manera de viatjar: lenta, arrelada al territori i compromesa amb el futur del planeta.

Quan podré marxar
de casa dels pares?

Pol, 27 anys, veí de Terrassa

Estem impulsant la creació de 50.000 habitatges de lloguer protegit. Agilitzarem els tràmits urbanístics i la inversió pública i privada. És prioritari garantir l'accés a un habitatge digne a tothom.

Generalitat de Catalunya

Escaneja aquest codi QR i consulta el Pla de Govern.

Generalitat
de Catalunya

El Govern de
Tothom!!!

APUNTS ECOSISTÈMICS

Habitar l'entorn amb respecte, consciència i equilibri

Idoia Perich

Des de mitjan segle XIX, la població mundial ha disparat el creixement demogràfic. Ja som més de 8.000 milions de persones habitant el món. És un creixement rècord que d'una manera o una altra és visible a les principals ciutats i poblacions adjacents.

La població té unes necessitats bàsiques per cobrir, entre les quals la de l'habitatge, reconegut com a dret universal. A Alella no som diferents i cal allotjar una població en augment, sigui per naixements o per migracions. I el creixement demogràfic, per si sol, no és que sigui dolent, però cal valorar com es duu a terme sense desequilibrar el sistema en què vivim. És a dir, què entenem per creixement? Des de la mirada de l'ara i aquí, la percepció del creixement sembla que es té en compte principalment des del vessant econòmic, però és aquest l'indicador principal que pot sostenir el creixement? I, en tot cas, aquest benestar pot ser factible d'igual manera per a tothom? Des d'una altra mirada, podem valorar que una població rica és

aquella que disposa d'uns terrenys fèrtils i, mentre continuem depenent de l'alimentació, aquesta definició mai no quedarà obsoleta.

Seguint amb definicions, un sòl fèrtil ho és segons la capacitat que té d'emmagatzemar aigua i cultivar-hi aliments. D'altra banda, el sòl, com a mer suport, també pot ser edificable per fer-hi habitatges i això implica urbanitzar-ne l'entorn i proporcionar-hi serveis adaptats. Així, especialment en el cas del Maresme, s'han convertit rieres i torrents en vies de comunicació, sovint amb canalitzacions soterrades que no retenen l'aigua, sinó que l'evacuen directament al mar. Però temps enrere, el sòl fèrtil i sense pavimentar absorbia l'aigua i aquesta brollava després de les mines. Els contextos canvien i també aquí el patró de freqüències pluvials ha canviat. Seria convenient doncs, plantejar-se si cal se-

guir perpetuant un urbanisme d'evacuació de pluvials, amb canalitzacions i paviment que deixa eixut el subsol i en minva la riquesa; o alternar-lo amb un urbanisme que possibiliti la rehidratació del territori.

Equilibri

Però tot es basa a trobar l'equilibri. Avui els humans habitem l'entorn d'una manera merament extractiva d'uns recursos que triguen moltíssim a regenerar-se, mentre que nosal-

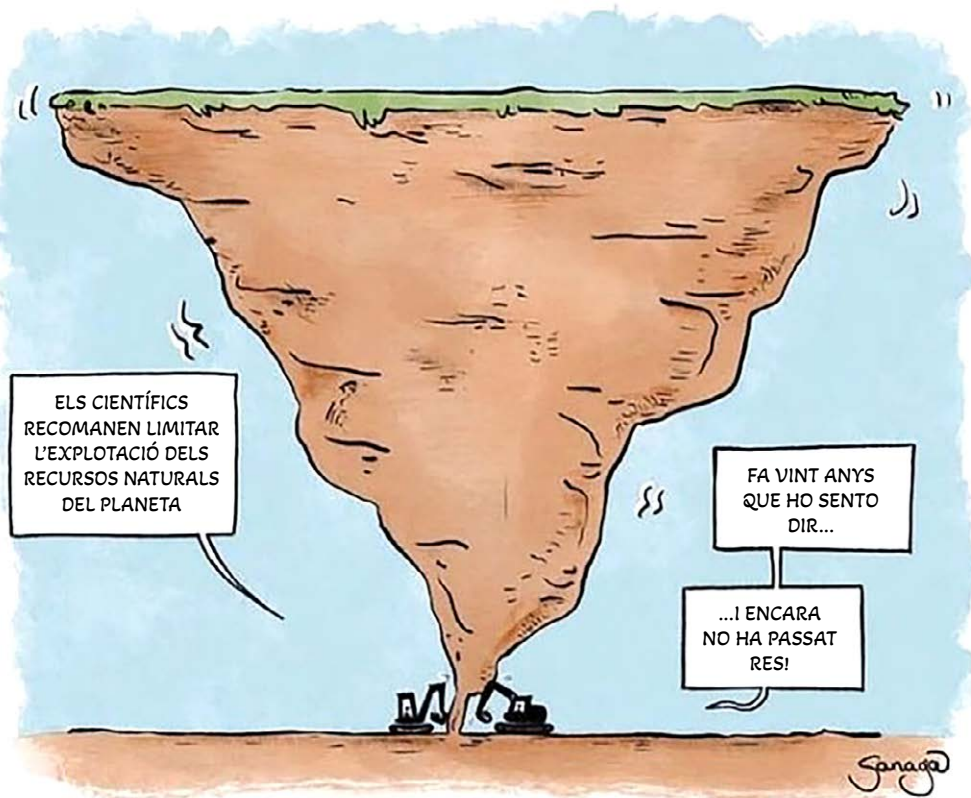
Trobar l'equilibri entre necessitats, recursos i límits és, doncs, el que permetria viure amb un benestar raonable, i potser aquest no rau a posar límits de creixement demogràfic, sinó a racionalitzar-ne les necessitats i optimitzar l'ús dels recursos, en aquest cas, també de l'habitatge per no haver de prescindir de sòl fèrtil. Amb tot, per trobar aquest equilibri calen polítiques econòmicament rendibles, ecològicament sostenibles i socialment acceptables, de les que van més

enllà de la visió a curt termini, i si falla alguna d'aquestes potes tot cau. A la natura, en tot ecosistema, els excessos es regulen a través de virus, de depredadors, de manca d'aliment... Els humans tenim cert coneixement d'avantatge (per bé que també certa estupidesa) i som capaços d'autoregular-nos i, si es dona un creixement de població, ha de ser dins els límits naturals i en harmonia amb la capacitat de càrrega de l'entorn.

Si una cosa queda clara és que tot afecta tot i un sol desequilibri pot trencar sistemes. Si no som capaços de viure en aquest equilibri, les darreres dèca-

des viscudes amb l'aparent riquesa i bonança poden acabar en l'augment de la petjada ecològica, en la manca de recursos naturals, amb un increment de la degradació dels sòls i contaminació de les aigües, en insalubritat, inseguretat i l'impacte en la població que això pugui suposar, com conflictes per l'accés a recursos, a la salut o migracions, entre més. En el fons, no hi ha res de tot això que no sapiguem, però sí moltes coses que volem ignorar.

Si després del coneixement ve la conscienciació, després de la conscienciació ha de venir l'acció. Entre tot, citant Humerto Maturana i Ximena Dávila, "els grans canvis no es produeixen fins que no comencen a canviar els individus, a les seves localitats i contextos personals, per posteriorment tocar les persones del seu voltant". ●

SANAGA (SANAGA-DESINS.FR)

tres els consumim a tall d'un sol ús i en un sospir. Per trobar l'estabilitat que l'espai i el context pot sostenir i garantir la vida amb un confort mínim, convé tenir en compte tres variables: les necessitats, els recursos i els límits.

Les necessitats, les defineix la població, que en el nostre context té uns hàbits de consum amb una petjada ecològica fàcilment rebaixable. Els recursos són aquells de què disposa el territori i no ha d'importar d'enlloc i, alhora, depèn del bon ús que en faci: les noves tecnologies poden ser de gran ajuda per optimitzar-los. Els límits, els marquen els topalls ecosistèmics i en quin punt es troben per fer-ne un ús sostenible i no exhaurir-los o, fins i tot, donar-los marge de regeneració (parlaríem d'aigua dolça, de sòl fèrtil per cultivar aliments, de fonts energètiques o d'habitatge també, és clar).

COMERÇOS I SERVEIS DE LA PLAÇA ANTONI PUJADAS

PREMIUM HOUSES

Excellence Real Estate

Tel. 93 540 22 22
www.premiumhouses.com

ALUMINIS TÈCNICS ALELLA

Plaça d'Antoni Pujadas, local 8 · Tel. 93 540 84 00 · Alella
www.aluminisalella.com · aluminisalella@gmail.com

CLINICA DENTAL

Vera

Dr. Jose Mª Araujo

Llicenciat en Odontologia · Màster Implantologia · E. Superior d'Implantologia de BCN

Odontologia General · Implantologia i Estètica · Periodòncia·Ortodòncia · Servei d'Ortopantomografia

Plaça Antoni Pujadas n° 14 · Tel. 93 555 49 71

20% dte. en tots els tractaments

El Raco
d'Alella

BAR - CAFETERIA
Un racó per gaudir, relaxar-te i compartir

Plaça d'Antoni Pujadas, 10B
elracodalella@gmail.com · 935 403 451

Crta. a Granollers Km 3.2 · 08328 Alella
elracodalella@gmail.com · 626 756 420

Servei d'atenció domiciliària
i hospitalària les 24h

Personal titulat i qualificat

Servei de qualitat i
tracte personalitzat

Empresa reconeguda per la Generalitat de Catalunya per a la prestació de serveis de la llei de dependència.

**TRUQUEU-NOS EXPLIQUEU-NOS EL VOSTRE CAS
I US DONAREM LA SOLUCIÓ QUE NECESSITEU**

Plaça Antoni Pujadas i Nirell, 9B · 08328 Alella (Barcelona) · Tel. 93 540 28 37 www.asadsl.com

PARK
autoescoles

CANSAT QUE ET PORTIN?

Ha arribat el moment de
començar a conduir!

ENSENYANT A CONDUIR DES DE 1980

www.autoescuela**park**.com

93 540 92 68

Deixa'ns descobrir
la bellesa que hi ha en tu.

SWEET SOUL
- ESTÈTICA I BENESTAR -

Pl. d'Antoni Pujadas, Local 13 B
08328 Alella_BcN
679 710 451 // sweetsoul.cat

Parera

Menú migdia
de dilluns
a divendres

CAFETERIA · CERVESERIA · SALSITXERIA

Plaça d'Antoni Pujadas, 5, local 5 · Tel. 93 768 64 21

AVUI TASTEM...

Res Menys (Xavi Balaguer, viticultor)

Res Menys és el nou vi del viticultor allelenc Xavi Balaguer. És un 100% pansa blanca de l'anyada 2024 i que ha estat elaborat, com els seus vins anteriors, al celler Can Roda (Santa Maria de Martorelles). El raïm procedeix d'una vinya de Lliçà de Munt i es tracta d'un vi criat durant 6 mesos en dipòsits d'acer inoxidable. Amb només 10 graus d'alcohol, destaca per la seva marcada acidesa, que li aporta frescor i genera ganes de beure'n més. Preguntat pel nom del vi, Xavi Balaguer assegura que "és una pansa blanca tal com raja. Amb res afegit. Menys intervingut. Res Menys". I és que estem davant d'un vi natural, és a dir, un vi de mínima intervenció al qual no s'hi han afegit sulfits.

Molt versàtil a nivell gastronòmic, resulta un bon aliat per acompanyar marisc, carns blanques i peixos. També harmonitza amb plats més complexos com els cebiches, la cuina japonesa –especialment el peix cru o amb salses suaus–, així com amb plats greixosos o guisats de carn blanca. ●

LA PARRÒQUIA AVUI

Marc Ciruela

La parròquia ha viscut amb gran intensitat la Setmana Santa. Les celebracions han estat molt concorregudes i viscudes i han culminat amb la Vetlla Pasqual, centre de tot l'any litúrgic, i el ja tradicional resso-pó de germanor, on compartim l'alegria de Crist ressuscitat. La Pasqua és també temps de bateigs, comunions i confirmacions: els infants de catequesi es preparen amb il·lusió per rebre la primera comunió al final de maig.

Per a la parròquia, la Pasqua suposa la cloenda del curs pastoral. Enguany, també marca el tancament del primer curs de la recuperació del grup Vida Creixent, un espai mensual de trobada, pregària i reflexió adreçat a persones grans. S'hi treballen temes de creixement personal i espiritual. Aquest curs han aprofundit en temes com ara "Ressorgim de les brases" i "Renovem la fidelitat i el compromís", i encara queden dues sessions: "L'Esperit Sant ens fa créixer" i "Donem gràcies".

La Pasqua del 2025, amb tot, la recordarem perquè més enllà de la mort i resurrecció de Jesús, també el papa Francesc va tornar a la casa del Pare en el gloriós dia de Pasqua. Amb ell s'acaba un pontificat de gairebé dotze anys marcat per una invitació constant a ser una Església en sortida, que s'acosta a les perifèries. Un Papa compromès amb la justícia social i el respecte a la Creació.

Però Francesc no sols parlava de perifèries socials o geogràfiques: també es dirigia

als qui s'han allunyat espiritualment de l'Església. Va ser un Papa orant, que es llevava abans de l'alba per pregar, que vivia sempre en el discerniment espiritual, que demanava a tothom que pregés per ell. La seva darrera encíclica, *Dilexit nos*, és el seu llegat d'amor i servei a l'Església. No oblidem la seva dimensió espiritual, els seus patiments interiors i tot el que va patir per l'Església.

Que l'exemple i el llegat del papa Francesc ens ajudin a continuar construint una Església viva, acollidora i fidel a l'Evangeli, al servei dels germans i germanes i atenta als signes dels temps. ●

Trobada del grup de Vida Creixent i celebració de la Vetlla Pasqual a la parròquia.

LLIBRES

El bosc del tarot

Joana Bel

Fonoll. 2024

Josefina Maymó i Puig

Hi ha alguna cosa d'encanteri en aquests poemes de la Joana. Bosc del tarot, que és bosc de vida. I un endinsar-s'hi i un arriscar-se. Voler ser nòmada, per caminar tots els camins. Nueva als peus i així sentir tots els batecs d'aquesta terra. I la mirada sempre en alerta. Amb les imatges covar paraules. Arrodonir-les, sabent que el cercle serà imperfecte. Fer-se preguntes. És al voltant de l'eix del buit que neix la vida. Fes-lo girar ben lentament perquè n'espolsi la rosada i arreu escampi totes les gotes. Deixa't endur pel somieig de la vigília: captiu seràs d'aquests poemes.

Cartes d'amor

Diversos autors

Columna. 2025

Òscar Pallarès

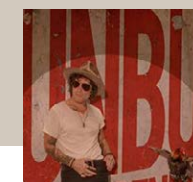
Cartes d'amor neix d'una crida de l'editora de Columna, Glòria Gasch, feta a xarxes socials que demanava cartes. Cartes reals, cartes fictícies. Cartes rebudes, cartes enviades. La carta que vas escriure i mai no et vas atrevir a enviar. O la que mai no vas escriure i ara ha decidit posar negre sobre blanc. Cartes d'amor, en definitiva. A una mare, a un fill, a la parella, a l'àvia, al germà. Quaranta cartes delicioses entre les que trobareu la de la poetessa allelencina Fina Maymó i la de l'excalcalde de Teià, Andreu Bosch. Una delícia de llibre.

DISC

Bunbury

Cuentas pendientes

Warner Music. 2025

Albert Alabau

Cuentas pendientes és un exercici d'elegància, introspecció i bona música ben feta. Un disc construït a foc lent, amb cura pels detalls, amb un so ple de textures càlides i cuidades. Hi ha ploma d'autor, instrumentació acústica, contrabaixos que sonen celestials, però sobretot hi ha bones cançons... i moltes ganes de narrar. Un homenatge als tangos, a les *rancheras* i a les *cumbias* més madur del que feia a final del 90 amb el magnífic *Pequeño*. Una maduresa desacomplexada, un retorn al jo més íntim, ple de confessions en veu baixa que semblen voler ser cridades. Bunbury no busca agradar, busca connectar. I ho aconsegueix, amb classe.

Ferreteria Alella

C/. Torrent Vallbona, 5 - local 2
08328 ALELLA (Barcelona)
Tel. 935 554 136
ferreteriaalella@cadena88.com

 www.cadena88.com/ferreteriaalella

Eduard Mas Pomés

AGENT COL·LABORADOR

 Santander Agentes

C/ Rector Desplà, 2. 08328 Alella (Barcelona)
emasp@agentes.bancosantander.es
Tels. **93 540 53 74**

ANTENES MARTINEZ

ANTENES DE TV I SATÈL·LIT
XARXES DE CABLE ESTRUCTURAT
XARXES DE FIBRA ÒPTICA-EXTENSIONS
CIRCUIT TANCAT DE TV WIFI-LAN-INTERNET
VIDEOVIGILÀNCIA-SEGURETAT
ICT

TV/Telefonia/Ethernet/Wifi/Seguretat/Smart

C/. Àfrica, 16-A
08328 Alella (Barcelona)
Tel. 93 540 16 78 - 669 76 18 81
antenesmartinez@hotmail.com
www.antenesmartinez.cat

JORDANA

Rambla Àngel Guimerà, 60
ALELLA - 08328
cellerjordana@hotmail.com
Tel. 93 180 66 78

**VENDA I DEGUSTACIÓ
D'EMBOTITS,
FORMATGES, VINS
I CAVES**

Obert de 9 a 14 h, de dilluns a divendres
de 9 a 15 h, dissabte i diumenge
De 17 a 20:30 h, de dilluns a dissabte
Dimarts tancat

M Tarrés
assegurances

Galeries Alella · Santa Madrona, 8 · Tels. 671244488 - 646513950
info@assegurancesmtarres.com
montserrat.tarres@occident.com

Av. J. Roca Suárez Llanos, 43 Teià
Tel. 93 540 37 69
www.materialshoms.com

Homs
interiorisme
CUINES I BANYS

OBRES i REFORMES
ALELLA s.l.

REHABILITACIÓ INTEGRAL DE L'HABITATGE · PROJECTES I INSTAL·LACIONS

Sant Josep de Calassanç 37 - 08328 Alella - Tel. 93 540 50 56 - alella@obresireformes.com

ACADÈMIA
FÒRMAT

TELÈFON / WHATSAPP AL 644 05 4134
WWW.ACADEMIAFORMAT.CAT

APUNTA'T AQUEST SETEMBRE!

**LA TEVA ACADÈMIA
D'ANGLÈS A ALELLA**

*La Petita
Mallorquina*
Forn i Pastisseria

Rambla d'Àngel Guimerà, 40 · ALELLA Tel. 93 555 68 67

TASQUES DIPLOMÀTIQUES

Per pensar-hi

Eudald Serra i Arenas

Segons l'última enquesta del CIS, el Centre d'Investigacions Sociològiques, sobre la qualitat de la democràcia realitzada a primers de maig, un de cada sis joves creu que un govern autoritari pot ser millor, en determinades circumstàncies, a un que formi part d'un sistema democràtic.

Aquesta enquesta també ens apunta que un 70% de les persones de l'estat espanyol d'entre 18 i 35 anys defensen la democràcia com el sistema polític preferible, davant d'un 17% que el consideren prescindible. La dada és impactant si la comparem amb l'última enquesta que es va fer d'aquesta mena, ara fa setze anys.

Bàsicament perquè parlem d'un augment de gairebé el doble respecte al sondeig que es va fer l'any 2009.

Ja sé que si mirem el got mig ple podem ser optimistes i agafar-nos al fet que una immensa majoria de la població més jove té clar que la democràcia és indiscutible, però, a la vegada, no deixa de ser preocupant que els partidaris de les pràctiques autoritàries hagin augmentat de manera tan considerable els darrers anys.

Per una altra banda, tampoc no ens hauríem d'estranyar d'aquests percentatges si ens adonem de l'augment que han experimentat les opcions polítiques d'extrema dreta, sobretot entre els més joves, no sols aquí, sinó a tot arreu. Una tendència que ara mateix tampoc sabem quin

topall tindrà perquè, malauradament, es troba clarament en línia ascendent.

Sense anar més lluny, a l'estat espanyol Vox era, ara fa unes setmanes enrere, el partit que

discriminació de l'home respecte a la dona, que es mostren contraris a les reivindicacions del feminisme o dels col·lectius més vulnerables socialment, tenim un còctel ben galdós i, sobretot, un problema creixent.

Segurament les causes d'aquesta deriva, com a mínim jo ho entenc així, són moltes i segurament els experts en sociologia hi trobarien una explicació, que un servidor ni pot ni pretén trobar-la.

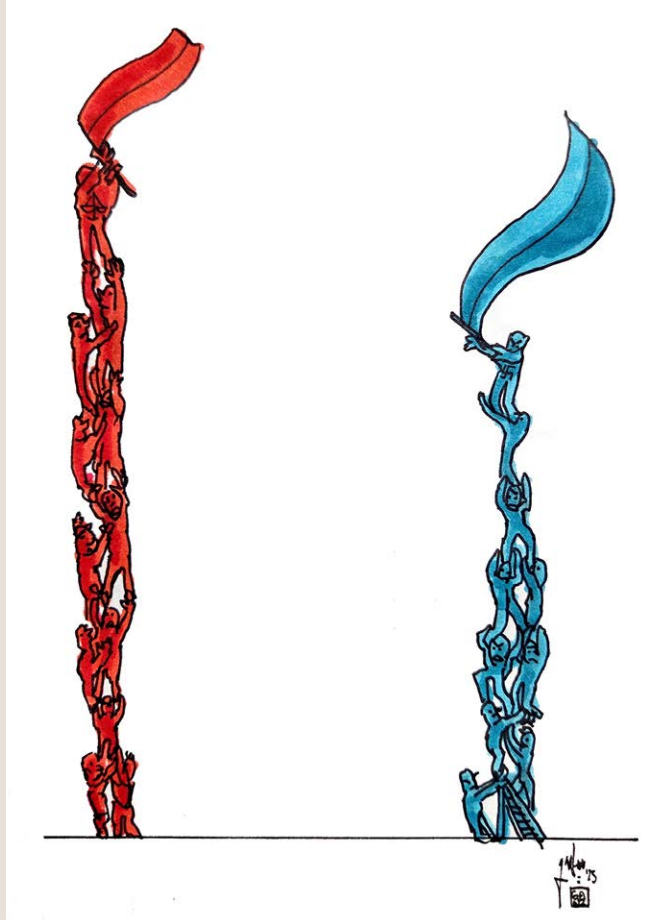
És veritat que, com més descontentament social hi ha, com més difícil és accedir a una feina i a un sou dignes o a un habitatge com cal, més fàcil és veure's atrapat per discursos radicals, populistes i xenòfobs com a solució del problema.

Però, tot plegat, també vol dir que alguna cosa no hem fet bé. Si l'extrema dreta puja, si el populisme augmenta, és perquè la resta de formacions polítiques tampoc no saben arribar a la gent més jove amb un discurs que no els faci caure en el parany de l'autoritarisme.

No és cap excusa, ni molt menys, és una reflexió. Perquè sempre he pensat que el populisme creix no pels seus mèrits, sinó més aviat pels demèrits de la resta.

I el populisme vol dir que patim una amnèsia galopant i, a la vegada, és la demostració que la resta no han, o no hem, sabut transmetre a una part de les generacions més joves, no totes, és clar, de quin passat venim aquí i a la resta d'Europa, i el que ha costat aconseguir els valors democràtics sobre els quals s'ha de fonamentar qualsevol societat.

Per pensar-hi! ●

estarien disposats a votar prop d'un 28% dels joves de menys de 25 anys. I si a això hi afegim que també ha augmentat considerablement el percentatge de joves que pensen que hi ha una

Papers de vi

DO ALELLA · ENOTURISME · GASTRONOMIA · CULTURA

Regala
una
subscripció
a *Papers
de vi!*

SUBSCRIU-TE!

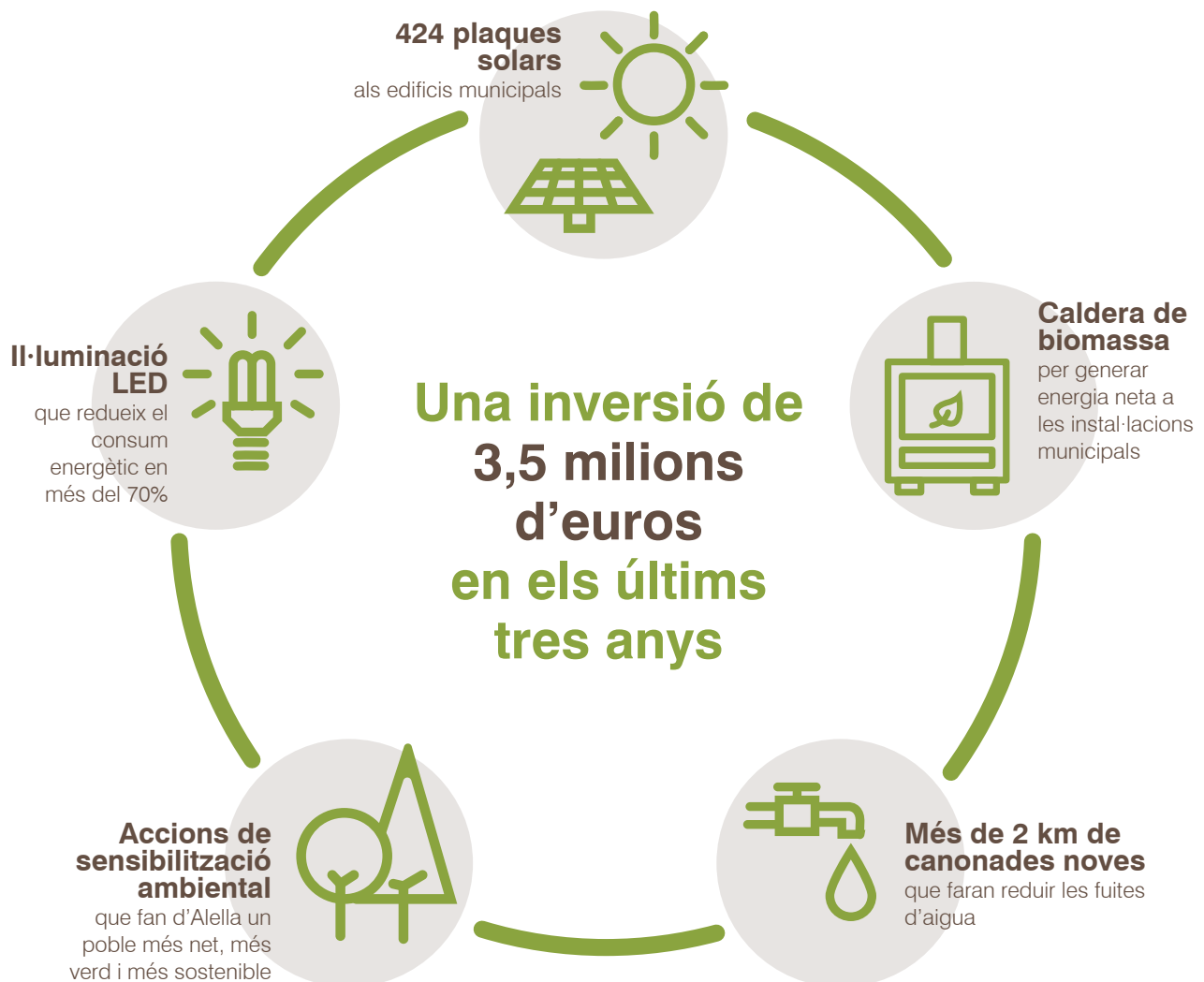
Per només 11 euros rebràs *Papers de vi* a casa teva durant un any i, amb el primer número, una ampolla de vi DO Alella de regal. O, si ho prefereixes, per 22 euros, la rebràs durant dos anys i, amb el primer número, la *Guia d'Enoturisme de la DO Alella* de regal.

Fes efectiva la teva subscripció a www.papersdevi.cat/subscripcio

www.papersdevi.cat

A Alella, apostem per les energies renovables i la sostenibilitat

ESCAPA'T AMB MI

'Habemus papam'

Jordi Prat

Habemus papam, habemus alcalde, *habemus* pisos (no de protecció oficial), *habemus* moltes coses a Alella, fins i tot *habemus* un rebut de l'aigua que puja més del 20%. Quan ho he vist, m'ha vingut un *habemus* cangueli i he passat de l'*habemus* a l'*oremus* en un plis. *Habemus* un article a la revista que va d'urbanisme, perquè si *habemus* alcalde resulta que també *habemus* regidor d'Urbanisme, regidor de Comunicació i Transparència, regidor de Serveis Interns, regidor d'Obres Públiques... tot en la mateixa persona. Per tant, podríem dir que Marcus Amigdalus (posem el nom en llatí) és més a prop de la Santíssima Trinitat multiplicada per dos que la resta de *mortalis* d'Alella. De fet, ara que hi penso, Marcus Amigdalus és quasi un Avenger i no és d'"eixe món", com diria en Raimon. *Estratosfericus!* També penso que ja que li hem fet una entrevista sols d'urbanisme, li'n podem fer una per a

cada regidoria i omplim quasi tots els números de la revista.

Però continuem amb el que *habemus* al poble: *habemus* unes bandes als carrers de ciment armat que et destrossen les suspensions del cotxe o de la moto (per cert, per als que anem amb moto poden arribar a ser *mortalis* de necessitat si no t'hi fixes), les mateixes suspensions que pateixen quan aparques al pàrquing de davant del Sorli on no *habemus* asfalt i continuem tenint un *fangus* que deixa

l'esma *mentalis* en *coitus interruptus* quan hi passes amb el cotxe. Perquè *non habemus* cotxes que floten i sembla que en lloc de provar d'aparcar en un aparcament pseudopúblic,

vegades és com si una veu en off m'indiqués el camí correcte, però no es nota, soc un xic divergent.

Non habemus piscina pública descoberta, ara hi tenim uns pisets en potència (no de protecció oficial); *non habemus* una idea gaire clara d'on anem com a poble, ni tampoc *habemus* oposició amb cara i ulls. Si ho mirem fredament, la comunicació unidireccional, l'acumulació exagerada de càrrecs, la infal·libilitat, la majoria absoluta i la dinàmica dels plens i l'absència de veus dissonants, així com el caràcter hereditari que sembla tenir el càrrec d'alcalde d'Alella d'ERC, em porta a pensar més que *habemus moltus papam* i *pocus* eines per canviar res.

A mi, el que més em posa són les audiències públiques, els pressupostos participatius, els bancs pintats de coloraines i posar en off els directes via xarxes socials i els plens mentre cuino el sopar. Em fan venir ganes de cuinar *ovus estrelladus!*

BENNET DU PARIS

estem deixant el cotxe entre trinxeres de la primera guerra de les Gàl·lies (per tutatis!), en un *fangus terribilis*, que et deixa les sabates i el cotxe una mica fastigosos. *Habemus* també un cap de govern que fa directes per Facebook i per Instagram, on la comunicació és unidireccional, perquè al final l'amic Amigdalus, que no és cònsol de Roma sinó una mica Tit Larci, s'assembla al Papa en això: per molt modernets que se'ns posin tots, al final comunica de dalt a baix. Jo que soc la plebs de la plebs, de

Per cert, també *habemus* algú que rep els Reis d'Orient cada any i això és la bomba! (Acabo d'acabar l'article i *non habemus* internet perquè un camió de la brossa s'ha endut un cable de fibra... *Habemus* el que ens *merexemus*, ho tinc clar. Al Pallatí, que vindria a ser el centre del poble, aquestes coses no passen, però els que *vivimus* entre la província i el purgatorius, no *habemus* consol; *habemus* paciència, però fins quan? Deuen quedar uns 700 dies per a les eleccions municipals del 2027.) ●

Vols estar al dia de tot el que passa a Alella?

Subscriu-te al butlletí de revistaalella.cat i segueixnos a:

revistaalella
Revista independent d'informació local

“CASA CENTENÀRIA” CANSALADERIA

Elaboració pròpia
Productes de proximitat

Telèfon i WhatsApp: 93 555 23 42
info@casalibrada.com - www.casalibrada.com
Empedrat del Marxant 5 - Alella

@casalibrada

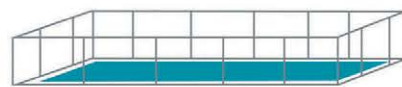

Properes guàrdies:

JUNY: Dies 9, 14 i 15
JULIOL: Dies 5, 6, 26 i 27

Tel./Fax: 93 540 23 42 · Farigola, 12 ALELLA · farmacia@martinezsole.com

HORARI: Matins: 9 a 14h · Tardes: 16.30 a 20.30h · Dissabtes: 9 a 14h

SAFETYKIDS

seguretat infantil per a piscines

C/ Doctor Faus, 28 - 08328 Alella
640 305 182 - info@safetykids.es www.safetykids.es

ANNA PONS ABELLA

Osteòpata D.O.
Diplomada en fisioteràpia
Col. Núm. 4001

OSTEOPATIA
ALELLA

Carrer de les Heures, 15 · 08328 Alella · Tel. 608 129 832

LA PARAULA CURA

ATENCIÓ
PSICOLÒGICA
Psicoterapeuta
Psicoanalista

Tel. 636 176 214

Cites concertades al
Masnou i Barcelona

Santa Madrona, 6 · 93 555 69 70 · @la_magrana_alella

De dilluns a divendres de 6.30 a 17h · Dissabtes i diumenges de 7 a 17h. Dimarts tancat

C/Àfrica, 3 · Alella · 93 540 57 41
info@alellapiscines.com

Cuidant la teva piscina...
t'estem cuidant a tu!

Galeries Alella . cl Santa Madrona, 8

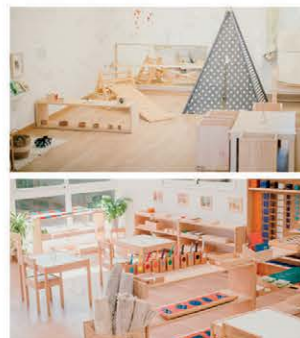

Tel. 93 540 27 74

PERRUQUERIA
LIÒTRIC

HOME I DONA

Horari: de 9 a 13 i de 15 a 19h
Dilluns tancat. Dissabte de 9 a 17h

Chiaravalle School
Maresme

Escola trilingüe Montessori per a nens
de 0 a 6 anys · Niu de 4 a 20 mesos
Comunitat infantil de 20 a 36 mesos ·
Casa de nens de 3 a 6 anys

Carrer Verdaguer 6 · Tel- 615 316 892

maresme@chiaravalleschool.es

ARXIU DE LA PARRÒQUIA

Els antics costums de la parròquia

Jordi Prat

Antigament hi havia tot un seguit de costums que els rectors havien de respectar envers els seus parroquians. Fins i tot, quan un nou rector prenia possessió del càrrec, se li mostraven aquests costums perquè li servissin de guia i en mantingués el compliment.

Els primers costums dels quals es té coneixement foren lliurats al rector Desplà per diversos parroquians allelencs, com ara Jaume Gurri, Pujades, Company, Serra i Fuster lo Jove. Aquests costums vinculaven tant el rector com els seus vicaris, i els parroquians, en més d'una ocasió, hi apel·laren davant del rector i fins i tot del bisbe de Barcelona per tal que es complissin. Davant les exigències d'alguns parroquians, diversos rectors deixaren escrits els usos i costums més habituals. Així, es conserven escrits de referència dels rectors Onofre Talavera, Francesc Riu i Saturio Romero.

Serveis i preus

Els costums feien referència als serveis que havia de prestar el rector o els vicaris i al pagament que se'ls havia de fer per aquests serveis. Es pagava amb lliures, sous o diners. Una lliura equivalia a 20 sous o 240 diners. Un sou equivalia a 12 diners i el diner era la moneda de menys valor usada en les transaccions quotidianes petites. Alguns d'aquests costums es transcriuen a continuació:

En els bateigs, tant el padrí com la padrina havien de portar el ciri, que després quedava en poder del rector o del vicari, perquè en aquella època la cera era un bé valuós per il·luminar el temple o la rectoria. A més, havien de pagar cinc diners al rector o vicari entre tots dos.

Quan una partera sortia de casa seva per assistir a missa, el rector o vicari havia d'encendre un ciri mentre es deia la missa i la partera, per l'ofrena del pa i del vi, havia de pagar tres diners. Igualment, qui es casava a l'església havia de pagar quatre sous i, el dia de la benedicció, el nuvi o la núvia havien d'aportar dos ciris, grossos o petits, a elecció dels nuvis. A més, per a l'ofrena, havien de donar, entre tots dos, cinc diners.

En cas de malaltia, si el rector es desplaçava a casa del malalt per administrar-li la unció, aquest havia de donar quinze candelas a la

parròquia. Si es recuperava, no havia de pagar res pel desplaçament, però si es moria a causa de la malaltia, s'havien de pagar tres sous si el rector hi anava de nit o divuit diners si hi anava de dia. Altrament, qualsevol que morís dins el terme parroquial havia de pagar un sou pel funeral, a més dels ciris, que quedaven en poder del rector o vicari. Si el dia del funeral el rector o el vicari havien de sortir fora de la parròquia, se'ls havia de pagar sis diners.

campanes petites molt a poc a poc i es finalitzava amb tres batallades; si era nena, es feia igual, però amb dues batallades finals.

Per celebrar una missa cantada s'havien de pagar tres diners, a part de les candelas: quatre si la missa era major, més dues per a cada un dels altars de les capelles on es digués. En cada missa major calia fer ofrena de pa, vi i llum (ciris o candelas) i es pagava a raó de tres diners al rector o vicari. Si, a la missa cantada, hi participaven capellans forans, s'havien de pagar dos sous al rector. A cada capellà de fora, se li pagaven tres sous si cantava laudes de difunts i lletanies (pregàries que es deien mentre s'acompanyava el difunt cap a l'enterrament), i dos sous si només es cantaven les lletanies.

L'encens que es feia servir durant les festes de Sant Feliu, Santa Madrona, el dia de Corpus i el de l'Ascensió anava a càrrec del rector i del seu vicari.

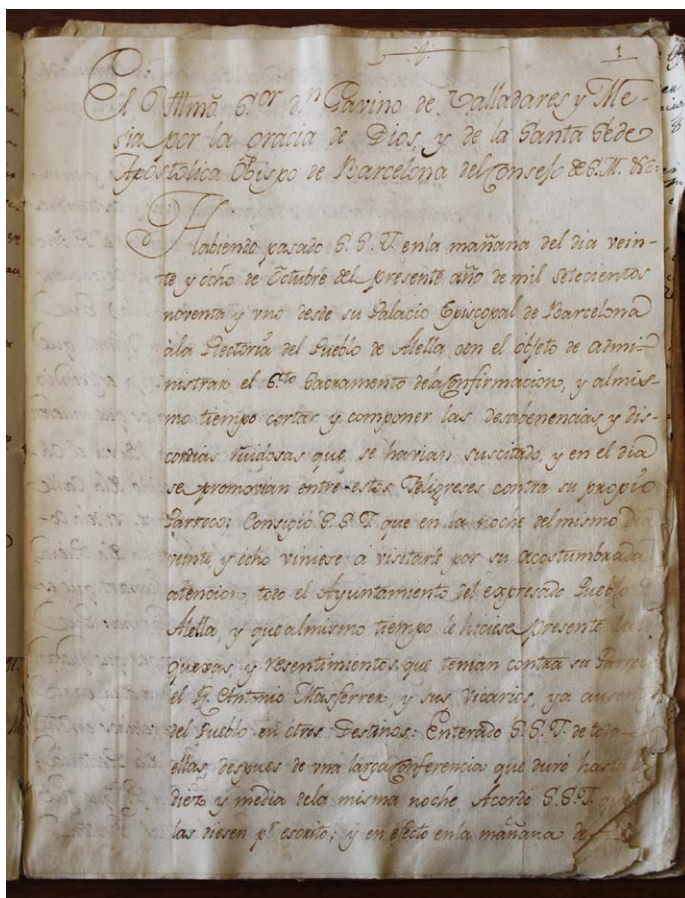
Fruita seca i bon vi

Un altre dels costums establerts era que, després de les vespres cantades del dia de Pasqua i de Corpus, el rector o vicari havien d'oferir als parroquians una col·lació consistent en avellanes torrades i pinyons secs, acompanyats de bon vi. Aquest refrigeri era administrat pels prohoms de la parròquia. Si el rector o vicari no volien oferir aquesta col·lació, havien de pagar vint sous, que es destinaven a l'obra de la parròquia.

Aquests costums, que es deixaren escrits, es feren servir com a base legal davant el bisbe perquè fossin d'obligat compliment pels rectors i vicaris. Així, el 28 d'octubre de 1791 el bisbe de

Barcelona visità la parròquia per administrar el sagrament de la confirmació i els parroquians aprofitaren l'ocasió per reclamar el compliment dels antics costums. El rector, Antoni Masferrer, exigia estipendis més elevats dels habituals i, en alguns casos, es negava a prestar determinats serveis als quals estava obligat. Després d'una llarga reunió, el bisbe decretà que s'havia de seguir i complir el que s'havia estipulat antigament per escrit, i fins i tot va entrar en detall en alguns aspectes confusos o d'interpretació difícil.

Actualment, aquests usos i costums han quedat obsolets i ja no es paga per fer dir missa: queda a voluntat dels fidels oferir algun estipendi al rector quan es vol celebrar una missa. ●

Part inicial del decret del bisbe de l'any 1791.

Era costum que, si el difunt era foraster, les despulles —entenant per despulles els vestits, armes i més objectes personals— passaven a mans del rector o vicari.

En qualsevol sepultura, tant si era d'adult com d'albat (infant que encara no té ús de raó), si el rector o el vicari tocaven les campanes se'ls havia de pagar un sou. Es feien tres tocs amb les campanes petites si era home i set tocs amb les grosses si era solter. Si era casat, es tocava igual que en el cas del solter, però s'acabava amb dues batallades de les campanes petites. Quant a les dones, s'aplicava el mateix patró, però amb dos tocs inicials en lloc de tres. En el cas d'un albat, si era nen es feien sonar les

El Bàsquet Alella puja de categoria en un final de temporada agònic

L'equip, al vestidor, celebrant l'ascens.

PEP VIDAL

És una de les gran alegries de la temporada per al bàsquet i l'esport allelencs. El principal equip d'Alella, el sènior masculí del Club Bàsquet Alella, ha aconseguit tornar a ascendir de categoria. Ho ha fet de manera peculiar en un curs en què en principi el club no s'ho havia marcat com a objectiu, però durant el qual ha recollit els fruits del bon treball fet des de la base les darreres temporades. L'equip ha patit fins

al final de l'última jornada per segellar el títol de campió de lliga del grup 6 de Tercera Catalana i l'ascens a Segona, després d'algunes derrotes inesperades en el tram final de la competició. Amb la presidenta del club, Norma Paredes; la membre de la junta directiva, Helena Martínez; l'entrenador del sènior masculí, Roger López; i el jugador, Aniol Civit, repassem com ha estat aquesta intensa temporada que ha acabat de la millor manera.

Una primera volta sensacional

El conjunt entrenat per Roger López va passar per sobre de pràcticament tots els rivals durant els dos primers terços de la competició: va guanyar 19 dels primers 20 partits de lliga. D'aquesta manera, es va col·locar com a líder destacat i va obtenir un gran avantatge sobre els perseguidors al capdamunt de la classificació. "Veníem d'una temporada de transició i, en termes de resultats, no ens ho esperàvem", explica l'entrenador. Al

principi, només continuaven tres jugadors de la temporada anterior. “Vam començar de zero i vam ajuntar-nos amb l'equip que era el sub-25. Érem gairebé tots nous”, recorda el jugador alellenc Aniol Civit. L'equip ha esdevingut un grup humà més enllà de la pista: “La nostra fortalesa més gran no és dins la pista, sinó a fora. Entre ells han fet una gran pinya i tenen una relació molt maca i això fa que dins la pista es puguin superar situacions en què potser som inferiors tècnicament”, comenta Roger López.

Complicacions al tram final de la lliga

Tot i patir una mala ratxa i perdre pràcticament tota la renda en el tram final de la lliga, l'equip finalment ha pogut mantenir la primera posició de manera agònica. L'Alella ha acabat igualat en un triple empat a 21 victòries i 5 derrotes amb el Laietà i el Vilassar de Mar, que afavoreix els alellencs gràcies als millors resultats obtinguts en els duels directes contra aquests dos equips. Un èxit que es va celebrar el 4 de maig a la pista de l'Escolapis Sarrià, on l'equip va perdre per només un punt (77-78), però va confirmar l'ascens després dels resultats dels rivals. En una situació poques vegades vista al món

TOT I PATIR UNA MALA RATXA I PERDRE PRÀCTICAMENT TOTA LA RENDA EN EL TRAM FINAL DE LA LLIGA, L'EQUIP FINALMENT HA POGUT MANTENIR LA PRIMEIRA POSICIÓ DE MANERA AGÒNICA. L'ALELLA HA ACABAT EN UN TRIPLE EMPAT A 21 VICTÒRIES I 5 DERROTES AMB EL LAIETÀ I EL VILASSAR DE MAR

de l'esport, en lloc de necessitar la derrota d'un dels perseguidors, el Laietà, el conjunt alellenc necessitava la seva victòria perquè es produís un triple empat amb el Vilassar de Mar, que sí que tenia l'average directe guanyat amb l'Alella. Afortunadament, els resultats van ser beneficiosos per a l'Alella. “Són equips amb molt de talent i gent veterana que ens ho han posat molt complicat”, segons Civit.

Un projecte fet a casa

Per la presidenta del club, Norma Paredes, que també és la segona entrenadora del sènior masculí, una de les claus de l'equip és que “la majoria dels jugadors són d'Alella o porten molts anys jugant a l'Alella”. El club vol que el primer equip sigui un mirall per als jugadors dels equips formatius. “Estem creixent amb gent de la casa i és un distin-

Roger López, Aniol Civit, Norma Paredes i Helena Martínez.

tiu que pocs equips tenen”, reivindica Roger López. Hi ha jugadors que hi juguen des dels set o vuit anys i que estan arribant al sènior, fruit del treball realitzat des de fa anys. Per la presidenta, el rendiment de l'equip ha estat clarament per sobre de les expectatives: “L'objectiu era donar la cara i competir, si no es pujava no passava res, l'objectiu ja estava complert.” Fins i tot comenten que, de vegades, al vestidor hi ha “massa bon ambient”, entre rialles.

El creixement del club en el futur

La directiva actual, com el sènior masculí, també s'ha construït des de sota. La presidenta, Norma Paredes, va entrar al club primer com a entrenadora: “Feia més de trenta anys que coordinava bàsquet i feia d'entrenadora en diferents equips. En Joan Costa em va dir que ho volia deixar i vaig haver d'agafar la presidència.” D'això en fa, aproximadament, tres anys, i va entrar acompanyada d'una junta directiva de la qual també forma part com a vocal Helena Martínez: “Tinc un fill i una filla que juguen al club.” El club compta amb un total de catorze equips entre totes les categories i “en els últims tres anys no para de créixer”, segons Paredes. Per la junta directiva, consolidar “l'arrelament al poble és el més important”, resumeix Martínez.

La recuperació dels equips femenins

El creixement general de la pràctica de l'esport femení no ha arribat amb tanta força al bàsquet com en unes altres disciplines esportives. Al Bàsquet Alella, reconeixen que els costa: “Un dels nostres objectius com a junta era recuperar els equips femenins.

L'any passat en vam crear un i aquest any un altre”, detalla Helena Martínez. Per a la temporada vinent, tenen el repte de formar-ne un altre. “La idea és aquesta, però ja veurem si és possible”, diu Paredes. A diferència d'uns altres esports, el bàsquet no està tant *de moda* entre les noies. “Fan falta més noies que vulguin jugar-hi. Hi ha generacions que no sabem on són”, explica la presidenta. Les obres que hi haurà a principi de temporada al Pavelló Municipal d'Esports Abelardo Vera ho posen una mica més complicat.

Els dèficits de les instal·lacions

L'evolució del club es valora com a molt positiva, però el problema és que amb les instal·lacions actuals consideren que no tenen prou espai per continuar creixent. “Tots els equips sèniors de Segona s'entrenen a la pista central. Nosaltres quan hi vam estar només podíem fer-ho mitja hora la setmana”, recorda Paredes. A la pista on s'entrenen normalment “hi ha jugadors a qui no els cap el peu entre la línia de banda i la línia de triple”, lamenta Martínez. Hi ha un problema d'espai i també hi ha el problema de les goteres, que se solucionarà properament. “Ens han obligat a suspendre partits i això comporta un cost que hem d'assumir cap a la Federació”, destaca Helena Martínez. La reforma de la pista exterior del poliesportiu municipal permetrà tenir més espai per als equips de formació, però seguirà sense solucionar el problema dels equips grans. “L'ajuntament està intentant solucionar-ho i amb el que estan fent podrem créixer per sota, però amb els equips sèniors ho tenim molt complicat”, reconeix la presidenta. ●

Café - Bar Vinallonga

BAR - RESTAURANT
VINALLONGA

Rambla d'Angel Guimerà, 28 - 08328 Alella - Tel. 93 540 01 26

www.florsjoan.com

comandes@florsjoan.com

Tel 615860822

Flors i plantes a domicili online

TALLER GRANÉ SC
més de 40 anys al servei de l'automòbil

Reparació d'automòbil Benzina i Dièsel
Manteniment i Revisions

- Canvi d'oli
- Bateries
- Frens
- Autodiagnosi
- Filtres
- Amortidors
- Revisió Pre ITV
- Corretja distribució

HORARI:
De dilluns a divendres
de 8.30 a 13.30h
i de 15 a 19h

C/Comas, 12 Tel. 93 540 31 41 tallergrane@gmail.com

RESTAURANT
1789

www.restaurante1789.com

Rbla. Àngel Guimerà, 1
08328 - ALELLA (Barcelona)
Tel. 93 555 34 55
1789@restaurante1789.com

Horari
Dilluns - Divendres
9:30h a 20:00h
Dissabtes
10:00h a 14:00h

Alella i Cabrils centre veterinari

935 403 376
Urgències: 619 790 804
info.alella@unavets.com

www.unavets.com/alella/ca
Torrent de Vallbona, 10
08328 Alella, Barcelona

TA
TALLERS ALELLA
Miquel Alcalde i fills, s.c.p.
Treballs de manera en general
Serralleria i de Forja

Carrer del Mig, 17
08328 Alella
(BARCELONA)

Mòbil (Elias): 627 575 018
Mòbil: 661 727 119
tallersalella@hotmail.com

Xarel·lo

VINS · CAVES · LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà · 30
08328 ALELLA · Barcelona

Tel. i fax 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

Tècnics Instal·lacions

David Sánchez Font davids33@msn.com

Electricitat · Aigua · Butlletins elèctrics · Piscines · Climatització
Osmosi · Descalcificació · Reg · E. renovables · Manteniments

C/ Doctor Corbera, 15 · Alella tel. 697 892 813

**POLLASTRES A L'AST
I MENJAR CASOLÀ
DE QUALITAT
PER EMPORTAR**

2318
ROSTISSERIA

Riera Principal 58/60 · 08328 Alella
Tel. 93 555 23 18
restaurantianau
@lanaudalella

Instal·lacions

ELECTRICITAT PISCINES POUS
FONTANERIA CLIMATITZACIÓ

C/ÀFRICA, 18 ALELLA TLF: 93 540 40 36

FUTBOL

El CF Alella haurà de jugar la promoció d'ascens

Tot i ocupar la primera posició de la classificació del grup 11 de Quarta Catalana durant bona part de la temporada, el primer equip del CF Alella s'ha vist finalment superat pels rivals i haurà de buscar l'ascens en la promoció. Els partits de la primera eliminatòria es disputaran els dies 24 de maig fora de casa (anada) i l'1 de juny a casa (tornada). En cas de superar aquesta primera eliminatòria, la segona i definitiva seria entre el 7 (anada) i el 14 de juny (tornada). La Unió Esportiva Alella, per la seva banda, ha acabat el mateix campionat a la meitat de la taula després de refer-se d'un mal inici. Al marge de la competició, l'entitat groc-i-negra ha anunciat que té la intenció de formar equips de futbol base la temporada vinent. ●

ATLETISME

Celebrada una nova edició de la Trail Solidària

El 27 d'abril més de 600 corredors i caminants van participar en la cursa Trail Solidària del Serra Marina, que arribava aquest any a la cinquena edició. Com sempre, la recaptació estava destinada a un projecte solidari, en aquest cas l'ONG DJouma, que treballa en favor de la salut i l'educació pública a Mali. La jornada va ser possible, segons que expliquen des del club, gràcies al suport de voluntariat, col·laboradors i patrocinadors. En l'àmbit esportiu, Blai Hermoso va ser el vencedor de la cursa llarga (21 quilòmetres) i Marçal Roig va ser el primer a creuar la meta a la cursa curta (12 quilòmetres). En categoria femenina, les guanyadores van ser Iris Amaro, en el format de cursa llarga, i Alba Tena, en la curta. ●

CLUB SERRA MARINA

TAEKWONDO

Més èxits alellencs en campionats internacionals

Els taekwondistes alellencs han participat en uns quants certàmens les darreres setmanes. Max Prat va aconseguir el bronze al Campionat de Catalunya universitari, Lea Taupin va ser campiona de Catalunya del seu pes i Violeta Prat va quedar subcampiona al Campionat de Catalunya Promoció Sènior. Prat no va disputar la final d'aquest campionat per reservar-se per a l'Open Internacional de Sant Raphaël (França), disputat uns dies més tard, on va assolir el bronze. Va guanyar el tercer lloc a la subcampiona dels Jocs Panamericans, Brenda García, després de ser superada per molt poc per Darra Diabate en un combat disputadíssim a les semifinals. ●

RUGBI

L'equip S14 del CR Alella arriba a la final de la lliga

En la seva primera temporada en competició, els i les integrants de l'equip S14 del Club Rugby Alella han completat un curs magnífic. Després d'acabar segons la fase regular de Quarta Catalana sense haver perdut cap partit, es van classificar directament per jugar les semifinals, en les quals es van imposar al CEU de les Corts (27-5). A la final, disputada a Girona, van ser superats pel Geieg / Senglars (36-5), però tot i això la valoració del curs és més que positiva. L'equip sènior masculí també va entrar a les semifinals del *play-off*, on va caure contra el Martorell / Esparreguera (45-30), però es va refer imposant-se en el tercer i quart lloc amb una remuntada en una eliminatòria a doble partit contra el Cervelló (49-20 allà i 60-18 a Alella). ●

PROTAGONISTES

GERARD SALTOR va participar per primer cop a final de març en la cursa ciclista Rad Race a Berlín (Alemanya) i va acabar en segona posició.

RAMON TORRES ha estat l'entrenador de l'equip S14 del CR Alella / Badalona que ha debutat en competició aquest any amb un gran paper.

PABLO COSTABELLA és el màxim goleador del sènior B de l'Alella FS, un equip que ha anat a més i acabarà a la zona alta.

NORA GARCÍA i el seu germà Daniel formen part de la selecció espanyola de vela que participa en el preolímpic en la classe Nacra 17.

DANIELA VOSELER ha anotat 13 gols amb l'equip infantil femení del CF Alella en la primera temporada de l'equip en competició federada.

COL·LEGI
SANTA MARIA DEL
PINO

**Escola totalment privada, trilingüe
i immersa en la Cultura de Pensament**

Infantil

Activitats en anglès cada dia, amb professors angloparlants nadius. Ambient proper, contacte constant amb la natura i les millors metodologies.

Primària

Aprenentatge cooperatiu i col·laboratiu, per projectes, anglès en grups reduïts, robòtica i programació, creativitat, música... Tauletes digitals i llapis electrònic.

Secundària

Motivació, acompanyament i orientació de l'alumne en aquesta etapa de consolidació personal i acadèmica. Educació física en un entorn verd. (Continuïtat Batxillerat a Barcelona).

L'escola que ens agrada.

Escola d'una sola línia caracteritzada per l'atenció personalitzada dels alumnes, de forma constant, perquè aprenguin a fer front als reptes de futur amb coneixement, pensament i intel·ligència emocional.

93 555 44 11
Alella, Maresme (Barcelona)

pinoalella.com
Cuina pròpia i transport escolar